

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

"...A Simeó, l'Esperit Sant li
va revelar que no moriria sense
haver vist el Salvador. Com
 voldria jo tenir una tal seguretat!
Veure Jesús abans de morir. No
veure'l pas amb els ulls del cos,
però veure'l (veure'l veritable-
ment) amb els ulls de la fe".

Un monjo de l'Església
d'Orient

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 279

Setmana del 27 de gener al 2 de febrer del 1985

50 Ptes.

AFINANT

La fidelitat al Concili

Tot just enllestit l'"afinant" de la setmana passada, em va assaltar un dubte. La "metasocio-psicologia" avui en boga ha introduït el terme "dinàmic" entre les nostres actuals "eines per pensar". Em referia, en aquell paper, a la fidelitat al Concili Vaticà II, invocada pel Cardenal de Barcelona seguint la indicació del Papa al Nou Camp, com a guia segura per assolir la unitat —avui estant— entre els catòlics.

¿Hi hauria potser dues fidelitats possibles a aquell Pentecostès eixit del cor del bon Papa Joan XXIII? L'una seria prendre's seriosament els textos conciliaris, estudiar-los, aplicar-los a la nostra realitat i adoptar-los, "sense reticències ni interpretacions arbitràries", a la nostra vida eclesial, a la predicació de la fe i a l'acció apostòlica. L'altra, ¿consistiria, potser, en ser fidels a un vague "dinamisme conciliar", com si el Concili hagués vingut a dir: "nois, fins ara ens hem equivocat; no hi ha ni Magisteri, ni assistència infal·lible de l'Esperit Sant als Pastors de l'Església; cada u haurà de cercar pel seu compte la manera d'aplicar-se la Redempció; després ja ho posarem tot en comú"? Certament que no.

N'hi ha prou llegint els textos del Concili per veure que no és pas aquesta segona "fidelitat" la que promourà la unitat que ens manca.

Joan E. Jarque i Jutglar

El Dr. Jubany qualifica com a positiu el I fòrum "L'home i l'Evangelí"

PER UNA ESGLÉSIA

MÉS OBERTA,

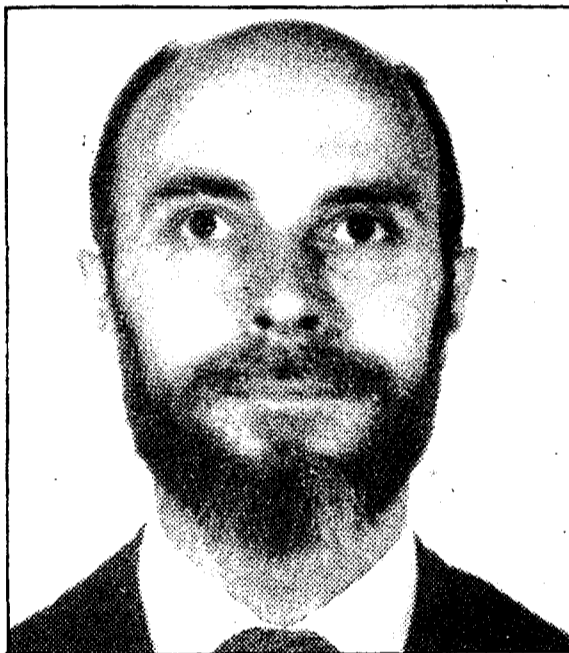
POPULAR I JOVE

En un missatge, llegit durant l'ofertori de la missa, es resumeixen els treballs i l'esperit d'aquest fòrum que es va celebrar a Barcelona el cap de setmana passat.

Hi assistiren uns 900 cristians de diferents parts de Catalunya. Varen ser ponents el P. Evangelista Vilanova, Mn. Cassimir Martí i Fèlix Martí. El fòrum es conclougué amb una taula rodona en la que intervingueren Cio Barjau, Lluís Hernández, Josep Ramon Mora, Joan Rigol i Pere Vilaseca, actuant de moderador Mn. Joan Bada, i amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mn. Josep Hortet, vicari episcopal.

El missatge final, de tres folis de llargada, no vol pas ser unes conclusions.

En ell s'hi recullen les idees més importants aportades pels que hi intervingueren i es caracteritza pel seu to crític, sobretot envers la societat actual, i per les seves propostes d'acció tant en el sí de l'Església com en el nostre món concret. Es podria dir que aquesta trobada, que ha tingut l'encert de no voler-se donar un caràcter d'assemblea amb proposicions votades, ha donat nova empena a certs cercles del nostre catolicisme que, d'un temps ençà no havien trobat l'ocasió d'expressar-se col·lectivament.

"No hi ha futur sense llibertat formal" afirmà Fèlix Martí, de la Fundació Jaume Bofill i antic president de Pax Romana, que fou un dels ponents del fòrum.

El pare Evangelista Vilanova, monjo de Montserrat i conegut teòleg desenvolupà una de les ponències principals en la que féu un esforç per salvar l'equilibri entre carisma i institució.

SUMARI

Discurs del Papa al Cos
Diplomàtic acreditat
davant la Santa Seu.

Pàg. 6

Els joves cristians
d'Europa es mobilitzen.

Pàg. 24 i 25

Cent anys a Guinea
Equatorial de les
Missioneres
Concepcionistes

CENTRALS

La matinada de diumenge passat, dia 20 de gener, moria als caputxins de Sarrià (Barcelona) el bisbe i ex-missioner caputxí mons. Plàcid Camil Crous i Salichs, a l'edat de 88 anys i mig. Havia nascut a Calella de la Costa el dia 16 de juny de 1896. Passats cinc cursos al seminari de Girona, és féu caputxí l'any 1912 i, ordenat sacerdot l'any 1919, ha passat la seva vida activa a les missions dels caputxins catalans. S'estrenà un

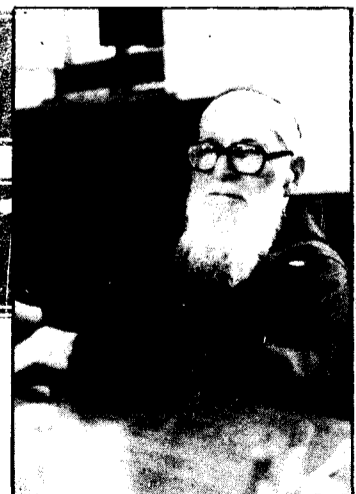
MONS. PLÀCID CROUS

"el bisbe sant"

parell d'anys a Panamà entre els indis Cunas de l'arxipèlag de San Blas.

Des de l'any 1924 a 1970 actuà a Colòmbia, a la gran missió del Quetà, que comprenia des dels Andes a l'Amazones amb una extensió de 260.000 kms². De jove actuà a primera línia missionera, on féu valuosos estudis etnològics sobre la tribu dels Sionas. Durant 10 anys fou superior regular de tots els missioners i finalment fou nomenat bisbe titular de Cràcia i vicari apostòlic de Caquetà-Putumayo-Amazones. Era el 6 de juliol de 1947. Quan, l'any 1951, subdividí l'immens territori de la selva, ell restà com a vicari apostò-

lic de Sibundoy a la part andina. Reestructurada la missió, es llançà a fons en els tres camps d'actuació que li pertocaven segons el conveni de missions amb el govern. En el camp de l'educació, era Director general i Inspector nacional d'Instrucció pública i fou tan eficaç, que assolí un meritíssim segon lloc nacional en l'index d'alfabetització i la seva missió era posada com exemple arreu del país. En el camp de l'indigenisme, lluità aferrissadament perquè es conservés la identitat de les nombroses tribus que la missió havia anat aglutinant anteriorment. I en el terreny de l'evangelització, en marxar-ne ell vell i malalt el 1970, hi deixava

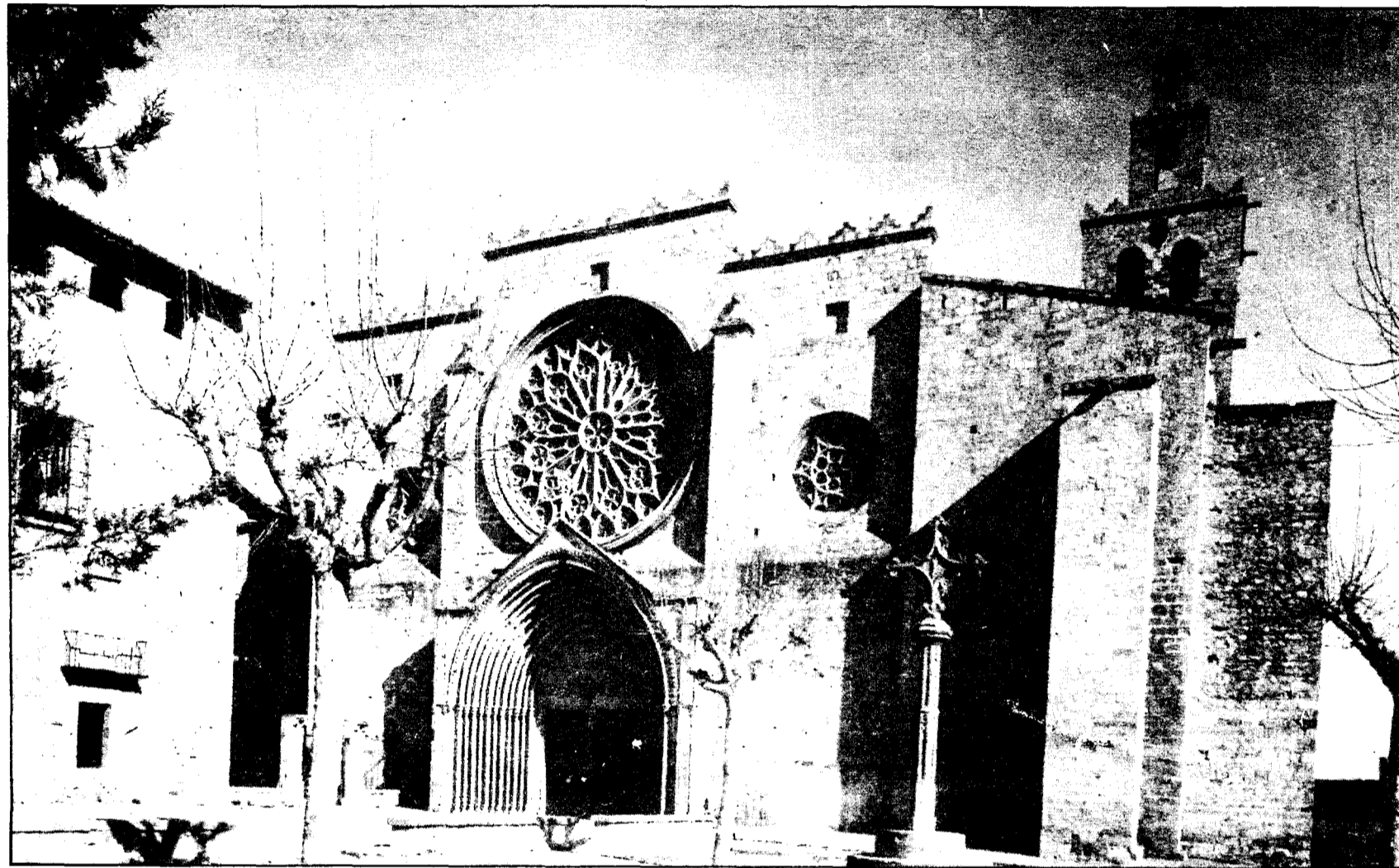
als Redemptoristes colombians una Església formada i amb tots els serveis, incloent-hi un monestir contemplatiu, el de les Carmelites de Sibundoy, i un grapat de revistes per ell fundades que cobrien tots els camps de l'evangelització. Ha mort ara, amb una mort plàcida com el seu nom, aquell que els indis anomenaven "el bisbe sant".

Ramon Vidal

XXIV VIATGE CULTURAL

(Degut a les inclemències meteorològiques s'ajorna pel diumenge 3 de febrer 1985)

SANT CUGAT DEL VALLÈS

Església del segle XI amb arrels molt anteriors. És de tres naus amb cúpula i cimbori octagonal. La rosassa de la façana té un diàmetre de 8,20 metres.

Ès notabilíssim el claustre romànic amb 144 columnes. Els capitells ostenten temes molt variats (fulles, sirenes, monstres, temes de la Nativitat, de l'Anunciació, de l'Epifania, la història d'Adam i Eva, de Noè, d'Abraham, etc.). Un, representa l'autor d'aquests treballs, l'escultor Arnau Cadell esculpint un capitell. En aquest claustre, el segle XVI s'hi construí un segon pis d'estil renaixentista.

SABADELL

MUSEU DE PALEONTOLOGIA

Qualificat de "molt recomanat" i indicat com útil per a conèixer la Història de Catalunya.

VALLDOREIX

Hi visitarem el museu-arxiu de Josep Maria Gavin amb multitud de documents sobre temes culturals molt variats. Destaca la col·lecció de fotografies (més de 90.000) que contenen totes les esglésies de Catalunya.

El senyor Gavin té iniciada l'edició d'una sèrie de llibres titulada "Inventari d'esglésies" que constarà de 29 volums.

Preu del viatge: 1.600 pessetes, que comprèn la ruta, les visites, el dinar i la participació en el sorteig de llibres. La sortida serà, a les nou en punt del matí, al carrer València xamfrà al de Balmes.

Us recomanem que no demoreu la vostra inscripció. Si us cal utilitzar el telèfon, feu-ho pel número 215 27 39.

EDITORIAL

Viatges triomfals?

Aquests dies el Papa està realitzant el seu vint-i-cinquè viatge pastoral fora d'Itàlia. Es la seva sisena visita a l'Amèrica Llatina. Aquestes xifres ja indiquen com aquestes sortides apostòliques de Joan Pau II han deixat de ser una notícia sensacional. Tant els fidels com els mitjans de comunicació ens hem anat habituant a que el bisbe de Roma exerceixi el ministeri universal que li pertoca, com a successor de Pere, entrant en contacte directe amb totes les Esglésies del món. Visitant els bisbes a casa seva, celebrant la fe amb les comunitats locals, predicant l'Evangeli en la llengua de cada poble i adaptant-lo als seus problemes i a cada situació peculiar.

És bo que les visites papals entrin dins d'un clima de normalitat; que tots ens acostumem al fet que el que té la responsabilitat final de la unitat, en la fe i en la caritat, de tota l'Església no es quedi al Vaticà i miri de tenir un coneixement, el més directe possible, dels dossiers que es preparen a la cúria romana i que li sotmet la Secretaria d'Estat. No creiem que fins aquí ningú pugui trobar res a dir-hi. ¿Que en aquestes visites s'hauria d'anar donant més importància, i més espai, als contactes personals, ni que fos disminuint les de to festiu i multitudinari, que alguns qualifiquen de triomfalista? Hi ha molt a dir. Creiem que podem parlar amb coneixement de causa. Quan es preparava la visita del Papa a Catalunya fórem els primers a propugnar amb trobades ben significatives de caràcter pastoral i, en la mesura en que vàrem intervenir en la preparació d'aquell esdeveniment, podem assegurar que els responsables romans no ens varen demanar mai res en el sentit d'afavorir el triomfalisme. Per altra banda, ¿no és comprensible i fins normal que les multituds catòliques —i les que no ho són tant— vulguin "anar a veure el Papa" si aquest els ve a veure? Són les multituds les que donen un to "triomfal" als viatges papals, i això no és sols inevitable sinó que és desitjable. El temps dirà si, quan es repeteixin aquests viatges, les multituds seran menys atretes a llençar-se al carrer i el Papa es limitarà a uns contactes més "pastorals". Encara que, volem afegir, no veiem perquè la predicació directa del Papa, ni que sigui a les multituds, no hauria de ser considerada com un acte ben "pastoral".

Aquest primer pelegrinatge —com li plau al Papa d'anomenar els seus viatges— d'enguany ja ha fet correr bastanta tinta. A un periodista italià, X. Del Rio, se li ha negat l'autorització per viatjar en l'avió del Papa. El motiu ha estat l'haver publicat un article en el diari "La Repubblica" no sols criticant els viatges del Papa sinó, citant per cert a un teòleg espanyol, acusant-lo d'haver caigut en la temptació diabòlica del triomfalisme, en la qual no va caure Jesús.

El que ha comunicat al periodista en qüestió la decisió vaticana d'excloure'l de la comitiva papal ha estat justament un col·lega seu, que fins fa poc era el president de l'associació de la premsa estrangera a Roma, i que actualment és el cap de la sala de premsa del Vaticà. Ja es bo que un afer així, per primera vegada hagi esdevingut entre col·legues. La mesura va aixecar força polseguera en un primer moment; després la cosa s'ha anat calmant i veus professionals qualificades han fet veure que qualsevol periodista podia anar, pels seus mèrits propis a "cobrir" un viatge papal i era ben lliure de comentar-lo com li plagués, però que, essent molt limitades les places per a periodistes en el mateix avió en que viatja el Papa era normal que es fes una tria entre els professionals que ho sol·liciten, i ell precisament no havia fet pas mèrits per ser escollit.

Molt menys ressò ha tingut el refús del Papa a la invitació de Pino chet de visitar Xile, puig que aquest viatge, en el que s'inclou el Perú, arriba fins a les seves fronteres. Les dictadures, de qualsevol color que siguin, no agraden a Joan Pau II perquè en elles els drets i la dignitat de l'home hi són sovint conculcats. No cal oblidar que les seves primeres paraules com a Papa foren "tots els camins de l'Església passen per l'home".

Famílies felices

Entre la multitud de cartes que rebo de xicots i noies joves m'és relativament fàcil distingir els que són feliços dels que no ho són, perquè els primers sempre diuen bé de llurs pares. I els més sortosos no solament em diuen que els estimen, sinó que també els admiren i que llurs cases són una deu de permanent alegria.

Perquè resulta que, encara que sembli estrany dir-ho, hi ha famílies felices. I ho dic precisament perquè ara no és moda parlar d'elles. A les anomenades revistes del cor només es parla dels cors partits o dels que avui es casen entre mels de publicitat que anuncien que són aspirants a la ruptura més o menys llunyana. En canvi, pel que es veu, la felicitat i la fidelitat no són notícia i es ven més la història de dos que es llençen els trastos pel cap que la de la parella que continua estimant-se i és feliç.

La culpa de la mala fama dels matrimonis la tenim en bona part, crec jo, els periodistes —que continuem dient que és notícia que un home mossegui un gos i no que l'estimi— i els escriptors, que, com que és molt més fàcil escriure la història dels desgraciats que la dels feliços, han omplert la literatura d'amors fracassats i d'ànimes abandonades. ¿Demostra, però, això, que hi hagi més matrimonis infeliços que lluminosos? El que en tot cas demostra és que als escriptors els manquen esperons per atrevir-se a contar "històries de bons" o que entre els lectors hi ha una especie masoquista més amiga de les begudes amargues que de les dolces.

O potser tal vegada la culpa també sigui que moltes parelles

felices semblen avergonyir-se de llur felicitat i mai no parlen d'ella. Abans la hipocresia era fingir-se dolent essent bo. Ara la hipocresia és inventar-se dolors tenint motius per esclafir de goig.

Amb la felicitat passa com amb les joies: que la gent no se les posa per sortir de nit per por dels lladres. Però això no demostra que la gent no les tingui. Prova, en tot cas, que unes dotzenes de delinqüents són capaços de sembrar el terror sobre una majoria.

Així oculten molts llur felicitat. Quan un grup d'homes es reuneix i parla d'allò que acostumen a parlar els mascles quan estan sols, a tots els encanta d'explicar llurs veritables o imaginades aventures, perquè sembla que s'és més home havent-ne acumulat moltes. És rar l'home que diu públicament que a casa seva s'estimen i que les coses els funcionen bé, fins on és possible en aquest món.

I tanmateix, jo estic absolutament convençut que el nombre de famílies felices és molt, moltíssim, major que el de les desgraciades. No parlo, naturalment, de famílies que no tinguin problemes o dolors, perquè això és impossible en aquesta terra. Parlo d'aquelles en les quals els motius d'alegria ultrapassen els de tristesa o en les que hi ha suficient força en llur estimació per superar les dificultats. El dolor amb prou feines entela la felicitat. L'embruta l'avorriment i la destrossa el desamor. La sostenen la pau i l'harmonia. I no la desarboren les tempestes quan hi ha ancores suficients —l'amor, la felicitat, el respecte, la fe— per

poder esperar que passi el vendaval. La polvoritza amb freqüència el diner, tant si manca com si s'ambiciona. Las sap reconstruir el perdó, quan algun dels membres ha incorregut en alguna, inevitable, ximpleria. I aconseguen la felicitat els qui sempre recorden que la fortuna, l'èxit, la glòria, el poder, el benestar, poden augmentar-la quan ja es té, però que donar-la, solament la dona l'estimació.

Hi ha, sortosament, moltes famílies en les quals els pares, germans, fills, tenen aquest tresor, el més gran, i tal vegada l'únic que val la pena de rebre en herència. I existeix aquesta estimació generalment tant més com més senzilla és la família, perquè asseguren que la felicitat és com els rellotges: que com menys complicats són, menys es malmeten.

Pero caldria que aquestes famílies sortissin a reluir a fi que els joves no haguessin d'assumir la vida com un got d'oli de ricí. Seria important assolir que no passés en l'amor allò que passa en la delinqüència: que uns milers de mancats de consciència acabin imposant llur violència sobre milions d'éssers pacífics. Caldria tornar a posar de moda la felicitat, no per oblidar-nos dels desgraciats, sinó per fer descobrir als infeliços que anem a ajudar-los a ser feliços, més que per convèncer als feliços que són uns baboies que ni s'adonen que són desgraciats. ¿O és que no sabrem assolir que sigui la felicitat i no l'amargor la que esdevingui contagiosa?

J.L. Martín Descalzo

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció y Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215/2739 - 2805 - 2433.
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol,
Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Institut de Teologia i Humanisme.— La "SALA PENYAFORT" vol instituir anualment LA SETMANA DE DOMINICANISME, destinada a tots els membres i simpatitzants de la Família Dominicana. Tota suggerència serà ben acollida. Aquesta primera setmana girarà a l'entorn de la relació entre carisme dominicà i cultura actual. Temari: Dia 11, "Domènec de Guzman i la cultura del seu temps", a càrrec de Llorenç Galmes O.P. Dia 12, "Déu en la cultura actual. Apostació de Domènec de Guzman", a càrrec de Martí Gelabert O.P. Dia 13, "L'home, en la cultura actual. Aportació de Domènec de Guzman", a càrrec de Domènec Castro O.P. Dia 15, "Posta en comè i Eucaristia". Mètode: Exposició de 19'30 a 20'30. Grups: de 20'30 a 21. Informació i inscripció: "Sala Penyafort", c/ Bailén, 10. Tel. 246.33.00. Barcelona-08010.

☆☆☆

Federació de Cristians de Catalunya.— El proper diumenge, dia 3 de febrer, a les 10 del matí, tindrà lloc un recés espiritual, amb celebració eucarística, presidida pel consiliari Dr. Malafes Zayas, a la capella de Balmesiana, c/ Duran i Bas, 9. A continuació, a la sala de conferències, se celebrarà la primera sessió preparatòria del II Congrés General que es proposa donar un pas endavant en la renovació de l'ideari i de l'organització, cara al paper dels laics en el món contemporani de les darreries del segle XX. Finalment, i en el mateix lloc, ha estat convocada per les dotze del migdia, l'Assemblea Plenària de l'Entitat, on

serà examinada la gestió feta l'any passat i serà posada a disposició dels assistents la proposta d'activitats d'enguany.

☆☆☆

Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria.— Els Amics de Núria organitzen una Trobada, per la Candelera, a la Balmesiana, c/ Duran i Bas, 9, de la nostra ciutat. Es tracta de cloure el cicle nadalenc amb un concert de cançons clàssiques catalanes, a càrrec de la Coral Capella. L'acte començarà a les 6 de la tarda del

dissabte dia 2 de febrer. Després del concert, hi haurà celebració de l'Eucaristia commemorant la festivitat del dia. Presidirà l'Eucaristia Mn. Mateu Santacana, rector de la parròquia de Sant Vicenç dels Horts.

☆☆☆

Jornades de Formació i Convivència.— L'Adoració Nocturna Femenina organitza unes Jornades de Formació i Convivència pels dies 2 i 3 de febrer del 1985. Tindran lloc a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, 32

(abans Dr. Amigant). Aquest any, a les Jornades, es prendrà com a base per a l'estudi i reflexió, el Magníficat, Càntic de Maria. Per informació i inscripcions: c/ Aragó, 268. Tel. 216.02.13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda.

☆☆☆

Moviment Sacerdotal Marià.— Dilluns, dia 28, Cenacle mensual, de 4 a 6 de la tarda, a la Parròquia de Sant Cugat del Rec, c/ Princesa, 21. Predicaran, Mn. Eduard Vives i, a la Missa concelebrada, el P. Jordi Sallent, escolapi.

☆☆☆

CIC.— Tots els dilluns de 2/4 de 5 a 6 de la tarda. Mes de febrer, dilluns, dia 4: Celebració eucarística i pregària participada, dirigida per Mn. Francesc Vergés. Dilluns, dia 11: "L'aliança conjugal, sacrament del matrimoni", a càrrec de Mn. Pere Tena. Dilluns, dia 18: "La nostra aportació en la renovació de l'Església", per Mn. Joan Alemany. Dilluns, dia 25: "La societat catalana, passat i present", a càrrec de Josep Termes. CIC, c/ Via Augusta, 205.

REGALEU UNA VIDA

Es a les nostres mans decidir una cosa tan important com és la vida humana.

Gràcies a aportacions de persones com Vós s'estan finançant més de 500 projectes de desenvolupament, un dels més cabdals és dut a terme i dirigit per Vicenç Ferrer a l'Índia.

Escriviu-nos i us explicarem com amb pocs diners es pot fer un miracle per vèncer la fam, la malaltia i la misèria.

Ajuda en Acció

Nom _____

Domicili _____

Ciutat _____

C/ Bertrán, 42 Barcelona-23 Telf. 212 47 99
Declarada d'UTILITAT PÚBLICA.

Ajuda en acció us agraeix la inserció gratuïta d'aquest anunci.

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

- Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
- És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.
- Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significatiu, etc.
- Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
- Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12x17 cms. 608 pàgines.
PVP, 1.200 ptes.
DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - Barcelona/29.

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

**ES PREN
BEN FRED**

DANONE

Catalunya

Els veïns de l'Hospitalet de Llobregat demanen més farmàcies de guàrdia

Una comissió de veïns, lliurà a l'alcalde de l'Hospitalet, Joan Ignasi Pujana, un escrit abonat per 22.100 firmes en el qual se sol·licita una farmàcia de guàrdia per a cada un dels vuit districtes municipals.

Actualment, de les 74 farmàcies existents a la ciutat, només romanen de guàrdia a la nit, amb els consegüents contratemps en els casos d'urgència.

Important repoblació forestal a Santa Coloma de Gramenet

La Corporació Metropolitana de Barcelona (CMB) ha acabat la primera fase de repoblació forestal del parc de Sant Mateu, a Santa Coloma de Gramenet, amb una superfície de trenta hectàrees. A més de la repoblació, s'han

condicionat diversos camins i s'han obert vies contra incendis que travessen el parc. Els treballs han estat realitzats amb la col·laboració de seixanta-nou parats de la zona, mitjançant un conveni amb l'INEM, que va aportar quinze milions de pessetes, mentre la Corporació contribuï amb deu milions més per a elements auxiliars.

Opuscle de Tarragona-Costa Dorada amb noms de carrers i comarques incorrectes

La Secretaria General de Turisme del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, ha actualitzat l'opuscle "Tarragona-Costa Dorada", del qual ha procedit a l'edició de 300.000 exemplars; 100.000 en francès i 50 en cada un dels següents idiomes: espanyol, anglès, italià i alemany.

Es sorprenent que en aquesta edició del Ministeri s'incloguin en els plànols de la ciutat de Tarragona dos noms de carrers que fa ja sis anys que no existeixen.

A més a més, l'esmentada guia turística castellanitza els noms d'algunes de les comarques i, per exemple, consten en les seves pàgines les expressions "Alto Campo" i "Bajo Campo".

Espanya

La SEAT es ven diversos edificis

La companyia SEAT ha fet saber que abans de tres mesos posarà a la venda l'edifici comercial que té a la plaça de Cerdà de Barcelona, que li aportarà cent setanta milions pel cap baix. SEAT també vendrà les dues plantes que té a Madrid, de les quals pensa obtenir més de mil milions de pessetes. Aquestes vendes responen a la política d'austeritat i reducció de despeses. El personal que treballa en aquests centres serà traslladat a altres dependències de l'empresa.

Membres del PSOE denuncien incompatibilitats dels seus militants

Diversos militants del PSOE de Segovia, feren pública una carta oberta, dirigida "a tots els que un dia donaren la seva confiança a uns ideals i sobretot a un programa amb el qual els socialistes guanyarem les eleccions", en què sense esmentar els noms, denuncien incompatibilitats de membres del partit. Es tracta de José María Bastida, "responsable de l'àrea bàsica de l'Ajuntament, como a

regidor i president de comissió, que ha aconseguit compatibilitzar els seus càrrecs de l'Ajuntament i de la Diputació amb la de funcionari de la Delegació Territorial de Benestar Social, i al mateix temps amb l'exercici lliure de la seva professió, amb consulta privada i no sols això, sinó que també ostentant la titularitat d'una secretaria de la nova executiva del PSOE segovia", i Jesús Bravo Solana, vice-secretari general i secretari d'imatge del PSOE de Segovia, conseller delegat d'àrea, diputat provincial, procurador a les Corts de Castella-Lleó i funcionari de Correus en excèdència especial, cobrant el sou íntegre.

Món

Preocupació a Andorra per la CEE

El repte que per al futur d'Andorra significarà l'entrada d'Espanya al Mercat Comú, ha estat una de les constants dels discursos que el cap del Govern, Josep Pintat i, el síndic general Francesc Cerqueda, han dirigit als habitants del Principat d'Andorra.

Per al cap del Govern, Josep Pintat, "el repte és alt i en juguem no solament el benestar material i el desenvolupament social i cultural de la nostra gent, sinó que la nova situació implicarà conseqüències importantíssimes en els terrenys jurídics i institucionals".

El cap del Govern, referint-se sobre el tema i tranquil·litant l'opinió pública del país, afegí que "segurament s'aconseguirà una moratòria en l'estatut actual d'Andorra i es disposarà d'un període

transitori a partir de l'adhesió d'Espanya, per trobar l'estatut econòmic, fiscal, industrial i comercial que més convingui als interessos andorrans, obtenint un tracte de país adult i modern que no vol ser pertorbador de les economies dels països veïns, però que exigeix continuar en el camí del creixement, obert a una demanda mundial i desenvolupant totes les possibilitats turístiques i de serveis".

En referir-se a la possibilitat de trobar-se davant de qualsevol vell leïtat o desig d'altre estat per assumir la representació d'Andorra, Josep Pintat fou categòric quan afirmà "només la tenacitat dels habitants de les nostres valls farà que la justa exigència d'aquest Govern de negociar directament amb la Comunitat Econòmica Europea, sigui efectiu, no solament escoltada sinó admesa i aplicada".

Les escoles catalanes de la Catalunya Nord volen subvencions europees

Representants de La Bressola (grup d'escoles catalanes del Rosselló) s'entrevistaran a Estrasburg amb el conseller del president del Parlament Europeu, François Bayrou i amb el diputat europeu belga, Herman Verheirpaaten, amb la finalitat que el Parlament doni suport a la sol·licitud de subvenció que les bressoles de la Catalunya Nord han elevat a la comissió europea amb seu a Brussel·les. Els de La Bressola demanen que es reforci la oficialitat de la llengua basant-se en la resolució que va votar el Parlament europeu que preveu la promoció de l'ensenyament de les llengües vernacles i en les llengües vernacles.

ARA MATEIX

Rodamons

En aquests dies de fred tan intens han esdevingut notícia uns personatges grisos que, normalment, passen desapercebuts: els rodamons de la gran ciutat, o "transeünts" en el llenguatge dels centres assistencials. Es tracta de la mena de pobres més desprestigiada: ni els escau el nom d'aturats —per bé que l'atur generalitzat fa la seva vida més difícil encara— ni tenen aquella espectacularitat i trapellaria que fan sortir als diaris molts captaires de la via pública... La seva estratègia de supervivència consisteix en una petita xarxa de protectors modestos que van resseguint durant la setmana —generalment capellans de parròquies que han mantingut una esclota per a la caritat no "racionalitzada"— i en l'obtenció de vals per a àpats gratuïts i altres, no gaires, avantatges oficials. Els més forts aconsegueixen, de tant en tant, de descarregar algun camió en un mercat o de fer altres feinetes també esporàdiques.

Passen les nits, mentre poden, en pensions sòrdides del casc antic, que els cobren dues-centes pessetes diàries o mil dues-centes a la setmana. No sé si encara existeix una tarifa més reduïda, que hi havia temps enrera, i donava dret només a dormir en una cadira, amb els colzes i el cap sobre la taula... Els amos d'aquestes pensions, sempre temerosos de no cobrar, prodiguen les amenaces d'expulsió i els crits als qui s'endarrereixen en el pagament. I no hi ha res més trist que veure, a entrada de fosc, un home acorralat que encara no té segur el llit on dormir...

Aquests dies, excepcionalment, —i aquesta ha estat la notícia— la policia municipal recollia sota sostre els qui trobava al carrer, de nit, sense aixopluc. Lloable iniciativa que, oportunament difosa per la televisió, ens ha permès als altres ciutadans de dormir amb consciència més tranquil·la... Però molts rodamons han continuat cercant amb delit les dues-centes pessetes per a la pensió. "No

volem anar a raure en aquests indrets on t'aumentegen amb gent de tota mena, estrangers o, potser, delinqüents", em deien uns coneguts. No hi havia cap grotesc afany de privilegi ni cap reflex racista en les seves paraules. Hi havia, més aviat, l'aferrament patètic a una identitat personal, aguantada amb agulles en uns petits costums, en una independència, en l'esperança o la il·lusió de no haver arribat al capdevall de tot. Per poca cosa que puguin semblar a distància, qui gosaria destruir aquests matisos, últim reducte de la dignitat humana?

Els rodamons —generalment homes, però s'hi troba alguna dona— han tingut un origen divers: a vegades van començar simplement per perdre la feina i, de mica en mica, es van anar entotsolant i enfonsant. Rarament parlen de la família. No poder-se canviar, perdre les relacions, adquirir aspecte de captaire... són passos progressius que van allunyant la possibilitat de retorn... Fa pocs dies, un que conec de temps em va sorprendre especialment: resulta que és mestre i havia exercit!

Els rodamons resulten sempre incòmodes. Espatllen, amb el seu tarannà, molts esquemes de canvi social. Subsisteixen sota qualsevol règim polític. Ja no tenen esma per agafar la canya de pescar en lloc del peix... L'únic que s'hi pot fer és donar-los ajut i una mica d'afecte, sense més. Sense ni la certesa de tornar-los a veure... Per això, sovint, resten al marge, fins i tot, de l'assistència social organitzada: un fons irreductible d'anarquia els posa sempre fora de lloc.

Hi ha gent que diu que els ajudaria si no s'ho gastessin mai en vi... si tinguessin més paraula i fossin més constants... si fossin enraonats i no malcarats com més d'un ho és... No s'adonen que si gaudissin de tan belles qualitats, probablement ja no necessitarien el nostre ajut.

J. Carrera Planas

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS

(Els exercicis espirituals constitueixen un remei eficaç per a les malalties de l'home modern. Joan Pau II)

Pròximes tandes en complet recés

Sarrià - 8 al 10 de febrer (homes, dones i joves) des del divendres a les 9 de la nit, fins el diumenge a les 7 de la tarda.

Director: Pare Corrons, S.J.

Manresa - 18 al 23 de febrer (femenina), repetició. Director: Pare Solé-Assens, S.J.

Informes i inscripcions: O.E.P. - Durán i Bas, 9 08002 Barcelona - Telèfon 301 16 26.

Catalunya
Cristiana

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.

Visita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Discurs del Papa al Cos Diplomàtic acreditat davant la Santa Seu

Reciprocitat en el reconeixement dels drets humans

"A Amèrica Central l'Església està disposada a oferir-se com a instància que permetia les parts trobar-se, comprendre's i començar un diàleg sincer de pau", declarà el papa Joan Pau II en el seu discurs als representants de cent onze països acreditats davant la Santa Seu en la tradicional audiència de primers d'any. En un discurs de catorze folis, pronunciats en francès, el Papa qualificà com a "signe" l'obertura de converses a Ginebra entre els Estats Units i la Unió Soviètica per a limitació d'armaments nuclears.

Havia iniciat Joan Pau II el seu discurs saludant els cinc continents. En tocar-li el torn a Àsia, esmentà especialment "la gran nació xinesa el dinamisme i aspiracions de la qual segueix l'Església amb respecte i interès", recordant que les seves visites a Corea i Tailàndia han manifestat la sol·licitud de la Santa Seu pels pobles asiàtics". Reafirmà "la importància d'Ibero-amèrica, on es concentren poblacions de majoria catòlica" i recordà la seva anada a Santo Domingo per preparar el V Centenari de l'Evangelització comentant el seu pròxim viatge a quatre països més.

Limitació de l'armament nuclear

Subratllà el Papa la necessitat de "reprenre el diàleg sobre la qüestió tan vital com la limitació d'armament nuclear i expressà un "prudent optimisme" davant la continuació de les negocia-

cions i invità que aquesta situació de "bipolaritat" no condicioni la lliure expressió de les iniciatives dels altres països per a la consecució de la pau i el bé de la comunitat mundial. Demanà als interlocutors de les negociacions "reciprocitat" en el reconeixement dels drets i a totes les nacions que proclamen els drets humans reclamà "coherència" pel que fa a la llibertat religiosa dels creients. Referint-se a la violència sota tots els seus aspectes, inclosa la practicada contra "presoners polítics", la definí com a "vergonya de la nostra humanitat" i, sol·licità, a aquests efectes, de l'opinió internacional "una condemna clara" i la proclamació d'un "dret de visita" de les instàncies humanitàries reconegudes legítimament.

Les "armes de la pau"

El Papa oferí al món les armes

per a la pau. Explicà que perquè les relacions internacional afavoreixin i afirmen una pau justa, manca conjugar a la vegada aquests tres principis: "reciprocitat, solidaritat i efectiva col·laboració". Explicà que la "reciprocitat no s'oposa a la sobirania, sinó que és "una condició del seu digne exercici" i afegí que el "diàleg polític vertader exigeix obertura, acollida i reciprocitat".

¿Com reclamar en el pla internacional o bilateral, el que es refusa concedir als altres conforme els seus drets? En aquest punt, Joan Pau II interpel·là la comunitat internacional: ¿Com invocar el respecte dels drets fonamentals de l'home si no es respecten a casa? ¿Com parlar del dret d'independència se s'intervé per donar suport a forces subversives en un altre país? ¿Com invocar en un país els drets del seu poble exclouent els drets dels altres a viure pacíficament sobre la Terra? ¿Com imposar a tot un país una llei que ataca els drets cívico-religiosos d'aquesta ètica, el Papa declarà que l'activitat de les organitzacions internacional suscita perplexitat".

Referint-se a la llibertat religiosa, que també exigeix un comportament de reciprocitat, subratllà la sorpresa i frustració dels cristians que a Europa acullen creients d'altres religions donant-los la possibilitat d'exercir el seu culte, però que veuen prohibits els cultes cristians en

els països on aquests creients majoritaris han fet de la seva fe la religió de l'Estat. Recordà que les deficiències de les comunitats cristianes en altres temps quedaren clarificades en el Concili Vaticà II. En canvi, observà, "les greus dificultats que sorgeixen on l'Estat adopta una ideologia atea", i afirmà que existeix almenys una situació a Europa "on la ideologia atea fa cos amb l'Estat, de tal manera que l'ateisme es imposat a les consciències i que tot gest religiós de qualsevol confessió està prohibit i castigat".

Més col·laboració entre els diferents països

Reclamà "una solidaritat com una davant els grans desafiaments de la humanitat" i es va referir a les desigualtats Nord-Sud i els endeutaments dels països subdesenvolupats. Si es tenen en compte els principis de solidaritat i de reciprocitat, és fàcil arribar a "Una col·laboració més eficaç dels membres de la comunitat mundial". Demanà que es contribueixi a "desistir de les solucions de violència i que s'ajudi a superar la por que paralitza alguns països que els du a un replegament sobre si mateixos. Invità a deixar de banda les guerres i a impulsar els camins de diàleg, a abstenir-se de donar

suport a les parts en conflicte. Esmentà el Líban, Iraq, Iran, Afganistan, Cambotja i Amèrica Central. Després de declarar que sap com és de difícil de deturar la violència i la guerra, però que és necessari començar, oferí a Amèrica Central una mediació de l'Església, com a instància que permeti de trobar-se, comprendre's i començar un sincer diàleg de pau.

Invità a lluitar contra el terrorisme internacional i a desarticlar el tràfic de la droga; subratllà la urgència d'apostar per la joventut educant-la en els valors morals que faran possible la construcció de la pau. Valors morals fundats en la dignitat transcendent de tota persona humana. Denuncià la manca de respecte envers l'home començant per l'embrió humà. Actualment, va dir, "manipulacions genètiques es multipliquen i passen d'un país a l'altre; són qüestions que han de trobar solucions en el pla del dret i de l'ètica. El respecte dels valors morals, va concloure, forma part del respecte a l'home, que és la base de la pau".

Finalment esmentà el feliç terme de la mediació, entre Xile i Argentina, "aconseguit per la voluntat tenaç de les dues parts i les concessions recíproques raonables", és, un exemple, va dir, de "negociació sàvia i pacient, capaç de resoldre controvèrsies aparentment insolubles".

Disset ciutats i quatre països en onze dies

El programa del 25è viatge a l'estranger

Dues beatificacions, una cerimònia d'ordenació sacerdotal, onze mises en places públiques o e estadis, una cerimònia mariana dues trobades ecumèniques: aquestes són, a més d'altres trobades amb els fidels i la jerarquia catòlica, els punts culminants del 25è viatge del papa Joan Pau II a l'estranger. Aquesta visita pastoral el portarà per sisena vegada a Amèrica Llatina; del 26 de gener al 17 de febrer, visitarà disset ciutats de Veneçuela, de l'Equador, del Perú i de Trinidad de Tobago, recorrent un total de gairebé 25.000 quilòmetres.

Joan Pau II es trobarà amb els primers habitants del continent, sobretot amb els Inques. S'adreçarà diverses vegades a la joventut i als treballadors. El Papa també es trobarà amb els pobres i els malalts, els intel·lectuals i els membres dels moviments eclesials. A part de les reunions habituals amb la jerarquia catòlica, el clergat, Joan Pau II es reunirà amb les més altes autoritats civils dels països visitats, així com també amb els respectius cossos diplomàtics.

Els punts més importants i l'horari de les principals manifestacions

Dissabte 26: 10.20: sortida de Roma; 16.00: arribada a Caracas (hora local); 18.30: visita al president de la República veneçolana; 20.00: trobada amb l'episcopat a la Nunciatura.

Diumenge 27: 8.15: trobada amb la comunitat polonesa; 9.45: missa a la família i coronament de la Mare de Déu de la Coromoto a l'esplanada de Montalban, Àngelus; 12.30: trobada amb el cos diplomàtic; 15.00: trobada ecumènica a la Nunciatura; 16.00: sortida cap a Maracaibo; 18.00: missa a l'esplanada Grano de Oro.

Dilluns 28: Maracaibo-Mérida-Caracas: 8.15: sortida cap a Mérida; 9.45: missa; 14.30: visita de la catedral després sortida cap a Caracas; 16.45/18.00/20.00: trobades successives amb els clergat, els moviments eclesials i els joves.

Dimarts 29: Caracas-Ciudad Guayana; Caracas-Quito: 9.45 missa a Ciudad Guayana; 12.30: visita a una fàbrica a l'Orinoco i dinar amb els obrers; 14.30: cerimònia de benvinguda a Quito; 19.00 trobada amb el clergat i els bisbes a la Catedral; 19.45: visita al president de la República de l'Equador.

Dimecres 30: Quito: 8.15: trobada amb els joves; 9.45: visita a la Ràdio Catòlica; 10.45: missa; 13.30: trobada amb els bisbes a la Nunciatura; 16.00: trobada amb les religioses; 17.00 trobada amb els intel·lectuals; 18.00: trobada amb els treballadors; 19.30: trobada amb els cos diplomàtic.

Dijous 31: Quito - Latacunga - Cuenca - Guayaquil. 9.00: trobada amb els Indis a Latacunga; 11.30: missa al parc de Miraflores de Cuenca després visita a la Catedral; 18.45: visita al santuari de la Mare de Déu de Czestochowa de Guayaquil i tot seguit, la celebració mariana al santuari de la Mare de Déu de la Alborada.

Divendres 1: Guayaquil - Lima: 10.15: missa de beatificació de la mare Mercedes de Jesús Molina; 15.00: visita a la Catedral de Guayaquil després sortida cap a Lima; 19.00: benvinguda a Lima; 20.30: trobada amb el clergat i els religiosos; 21.30: visita al president de la República peruana.

Dissabte 2: Lima - Arequipa - Lima: 10.15: missa de beatificació a Arequipa i retorn a Lima a 16.00; 17.45/19.45: trobades successives amb els joves i l'episcopat.

Diumenge 3: Lima - Cuzco - Ayacucho - Lima: 9.00: "paraliturgia" a Cuzco; 11.45: trobada amb el poble a l'aeroport de Ayacucho; 16.30 missa per la família i ordinations de sacerdots a Lima; 20.00: trobada amb el cos diplomàtic.

Dilluns 4: Lima - Callao - Piura - Trujillo - Lima: 8.45: trobada amb els malalts a Callao; 12.00: trobada amb el poble a Piura; 16.45: missa per als treballadors al "Campo" a Trujillo; 19.30: tornada a Lima.

Dimarts 5: Lima - Iquitos - Puerto España: 8.30: trobada amb els habitants de "Pueblos Jóvenes"; 10.00: cerimònia de comiat i sortida cap a Iquitos i sortida vers Puerto España; 18.00 missa a l'estadi de Puerto España; 21.15: visita al president de la República; 22.30: cerimònia de comiat i sortida cap a Roma.

Dimecres 6: Roma - 13.15: arribada a l'aeroport de Roma-Fiumicino.

Totes les hores són indicades en hora local.

VATICÀ DIA A DIA

Joan Pau II invitat de nou a Polònia

Joan Pau II serà invitat a realitzar el seu tercer viatge a Polònia amb motiu de la celebració, l'any 1987, del Congrés Eucarístic Nacional. Així ho manifestava a Varsòvia monsenyor Glemp, primat de l'Església catòlica polonesa, invitant els fidels a preparar-se adequadament i espiritualment per als dos esdeveniments. No es coneix encara la data exacta de la celebració del Congrés Eucarístic.

Per altra banda la Policia veneçolana va detenir un individu que preparava pressumptament un atemptat contra el Papa durant la visita que realitzarà a Veneçuela a finals d'aquest mes de gener. En el seu poder es trobaren diversos mapes dels llocs que visitarà el Papa i un rifle de mira telescòpica.

Els bisbes paraguaians amb el Papa

L'episcopat paraguaià efectua

fa poc la seva quinquenal visita al Sant Pare a Roma. Durant la missa, cada bisbe va tenir l'oportunitat de conversar privatament amb el Papa. Com a grup ho varen fer posteriorment en una trobada que va concloure amb un fraternal dinar durant el qual el Papa s'interessà vivament per alguns aspectes de l'Església paraguaiana.

Els bisbes del Paraguai, que són 17, presentaren a Joan Pau II la seva petició i invitació a visitar aquest país pròximament.

Per la seva part, el Papa els alentà per seguir endavant en el treball pastoral segons les línies marcades fins al present, mostrant-se complagut particularment pel treball que s'està duent a terme en pro de la dignificació de la família i en defensa dels drets humans.

Durant la recent festa de la Mare de Déu de Caocupé —8 de desembre—, i amb motiu de la proclamació de l'Any Nacional de la Família es va fer sentir el misatge gravat pel Papa per a aquesta ocasió.

Paraguai té en aquests moments quelcom més de tres milions d'habitants, dels quals el 90 per cent són catòlics. L'enorme zona del Chaco paraguaià, gairebé despoblada, està atesa religiosament per dos vicaris apostòlics encara dependents de la Congregació per a la propagació de la fe i per una diòcesi constituïda. En la zona oriental del país, la més poblada, hi ha 8 diòcesis, dos prelatures, la vicaria castrense i l'arxidiòcesi de Asunción.

Joan Pau II batejà 31 nens a la Capella Sixtina

El diumenge, dia 13 amb motiu de la festa litúrgica del baptisme del Senyor, el papa Joan Pau II batejà trenta-un nens en el marc incomparable de la capella Sixtina, al Vaticà.

Casaroli amb els joves

de la presó de Marmó

En la foto, el cardenal Casaroli, secretari d'Estat, amb els joves de la presó Casal de Marmó, a la tarda del dia del seu aniversari. Des de fa molts anys —actualment n'ha complert setanta—, el cardenal Casaroli ha dedicat les tardes dels dissabtes a visitar els joves presos, els quals li diuen afectuosament "pare Agostino". La tarda del seu aniversari, els joves li han fet partir el pastís d'aniversari i l'han invitat a cantar amb ells, moments que recull la fotografia. Una faceta fins ara desconeguda del més directe col·laborador del Papa.

El cardenal Jubany membre de la Congregació per als Sacraments

El papa Joan Pau II acaba d'anomenar el cardenal Narcís Jubany membre de la Congregació romana per als Sacraments. També foren designats per al mateix dicasteri els arquebisbes de Valladolid, José Delicado Baeza, i de Bogotà (Colòmbia), Mario Revollo, així com el jesuïta espanyol, pare Urbano Navarrete.

Nou bisbe romanès després

de trenta anys

El cardenal Casaroli, secretari d'Estat del Vaticà, consagra fa poc a Roma monsenyor Joan Robu com a bisbe. Es tracta del primer bisbe per a Romania,

que s'ha consagrat des de fa trenta anys. Monsenyor Robu ha estat nomenat administrador apostòlic de la diòcesi de Bucarest.

El teòleg Schillebeeckx accepta les

indicacions doctrinals de la Santa Seu

Només els sacerdots ordenants poden consagrar i celebrar el misteri eucarístic, per la qual cosa el mer fet de fer hipòtesis sobre situacions en les quals la comunitat pot crear "ministres extraordinaris" com a excepció a aquesta doctrina ataca tota l'estructura apostòlica de l'Església i deforma la mateixa economia sacramental de la salvació. En síntesi, aquesta és l'afirmació fonamental d'una carta enviada per la Congregació per a la Doctrina de la Fe al teòleg holandès, pare Edouard Schillebeeckx.

En aquesta carta, aprovada pel Papa i publicada actualment, el cardenal Ratzinger demanava al pare Schillebeeckx l'adhesió a aquesta doctrina de l'Església, rec-

tificant allò escrit pel teòleg en el seu llibre "El ministeri en l'Església". Després d'un col·loqui celebrat a Roma el passat mes de juliol entre Ratzinger i Schillebeeckx, en presència del general dels dominics, el teòleg ha acollit aquella petició, primer oralment i més tard en una carta dirigida al cardenal Ratzinger del 5 d'octubre del 84. En ambdues ocasions informà que en un nou llibre, de pròxima publicació, acollia les peticions formulades. La congregació, per la seva part, en fer públiques aquestes cartes, puntualitza que es reserva donar a conèixer la seva valoració sobre el contingut de la nova obra del teòleg holandès.

El cardenal espanyol, Spínola, camí dels altars

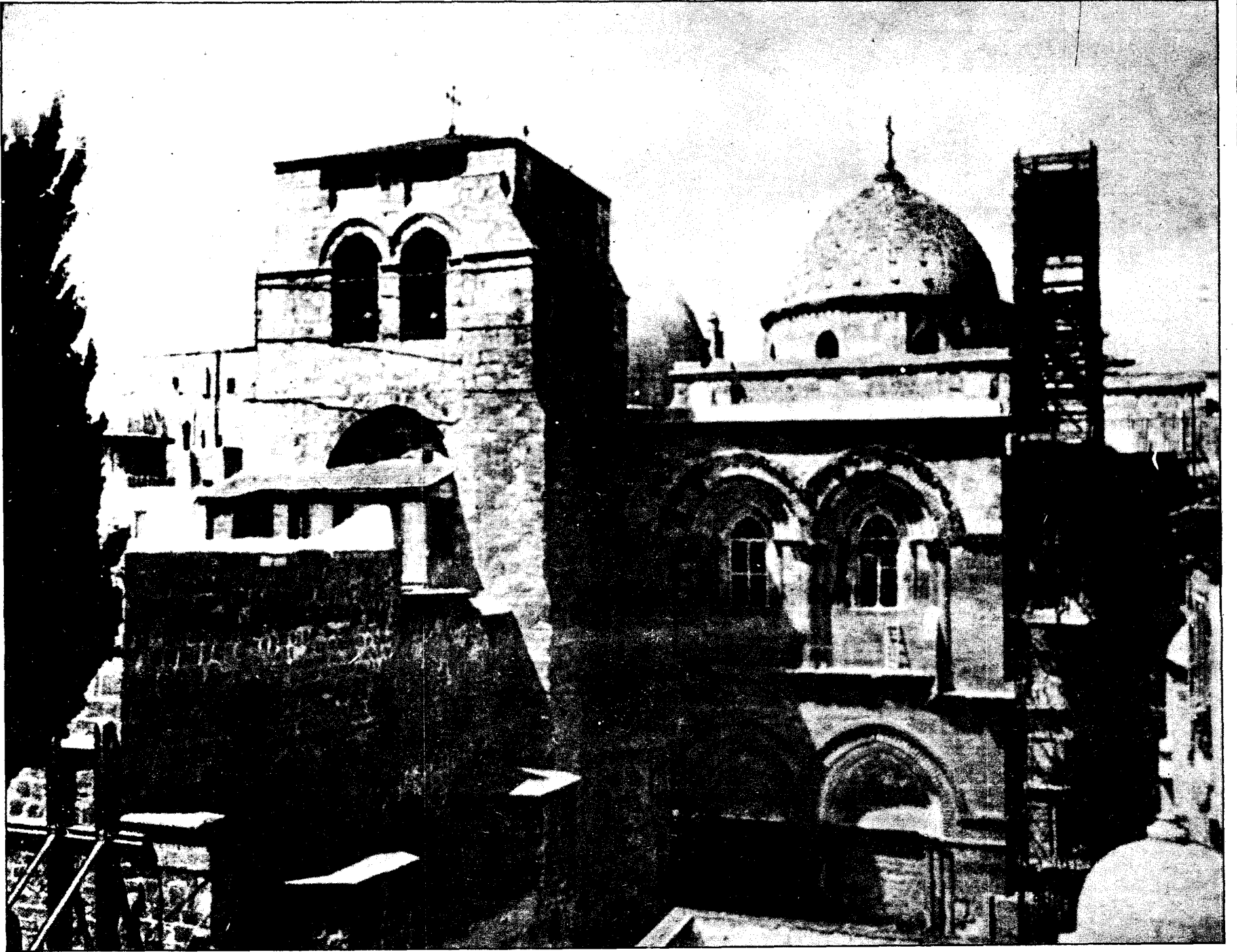
Monsenyor Gabino Díaz Merchán, arquebisbe d'Oviedo i president de la Conferència Episcopal Espanyola, ha dirigit una carta amb data 30 de novembre al Sant Pare, en la qual li suplica, "en nom de la Conferència Episcopal Espanyola, que el procés de beatificació del venerable servent de Déu Marcelo Spínola i Maestre; cardenal arquebisbe de Sevilla i fundador de les Religioses Esclaves del Diví Cor..., sigui accelerat el màxim possible, de manera que aviat pugui ser declarat beat". Així recull la petició de l'arquebisbe de Sevilla, que ha sol·licitat de la Conferència Episcopal Espanyola, una carta "postulatoria". Preguntats els bisbes si s'adherien amb la seva firma a la carta postulatoria sol·licitada, 74 d'ells han enviat la seva signatura.

figura del cardenal Spínola es manté viva en el record i afecte del poble andalús de la diòcesi de Màlaga i Sevilla". "En un moment històric de la vida religiosa social espanyola, que difícilment comprenia i acceptava les orientacions de la "Rerum novarum", el cardenal Spínola fou el gran apòstol social perquè va difondre les directrius socials de S.S. Lleó XIII mitjançant pastorals lluminoses, va crear cercles d'obrers i escoles d'aprenents, va freqüentar personalment els contactes amb els barris pobres i obrers, visità hospitals i presons i obrí als necessitats, les portes del seu palau episcopal. Pot dir-se d'ell amb tota veritat que fou l'amic, sobretot, del pobre, al qui va portar, amb la seva paraula i amb el testimoni de la seva vida, el missatge alliberador de l'amor de Crist Jesús"

Es recorda en la carta que "La

V PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 21 de març a l'1 d'abril

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Galilea, Samaria i Judea.

VISITANT: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Natzaret, Primat de Pere, Tibeíriades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Jerusalem.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumram, Ein Guedi i Massada.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-Crucis, Litóstrotes, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acса, etc.

PREU: En principi cal comptar unes 150.000 ptes. que comprenen:

PENSIO COMPLETA: de tots els dies.

VIATGE EN AVIÓ: anada i tornada.

AUTOCAR: durant tota la ruta per Terra Santa.

PREU D'ENTRADA a tots els llocs visitats, i desplaçaments amb taxi, aèri, vaixell, etc.

ASSEGUANÇA A TOT RISC per a tots els pelegrins.

TRAMITACIÓ DE VISATS TAXES D'AEROPORT

Direcció tècnica: DAT n.º 50; és un producte TURVISA, T-9-M.

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA, c/. València, 244, 2on. - 08007 Barcelona.
Tots els dimecres i dijous, de 10 a 1 i de 4 a 6 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 37 50 / 27 39 / 27 84 / 28 05.
La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

TORTOSA

Com a cloenda de les activitats del 1984

El moviment de joves

analitzà el significat

de l'amistat

TORTOSA.— Com a cloenda de l'any 84 i continuació de la tasca educativa portada a terme pel Moviment de Joves es va celebrar els dies 27, 28 i 29 de desembre, coincidint en les festes nadalenes, una Trobada als Ports de Beselit. La trobada tenia caràcter local i estava destinada a nois i noies de 3er de B.U.P.. La participació va respondre a les nostres esperances, ja que van ser unes 21 persones, comptant nois, noies, consiliari i responsables.

Els objectius a aconseguir eren dos:

1.— Aprofundir en l'estudi del significat de l'amistat.

2.— La convivència entre tots els assistents, punt important en tota educació cristiana.

El treball desenvolupat durant els tres dies va ser intensiu, i destinat a distingir la simple companyonia de l'amistat, basada en l'amor, origen i font. Les tècniques emprades van ser diverses, des de reunions en grups fins a posades en comú de tots els assistents, passant per la projecció d'un audiovisual sobre l'amistat ("El millor amic") i l'ús de fotoparaulas. Crec que aquest primer objectiu es va assolir plenament, i els assistents es van adonar del mal ús que moltes vegades fem de la paraula "amistat".

Quant al segon objectiu, hem d'assenyalar la gran disponibilitat de tots els assistents, sobretot a l'hora de fer les tasques domèstiques, com cuinar, rentar plats...

La il·lusió dels organitzadors seria la major assiduitat de aquestes trobades i que siguin obertes a tothom com a exemple

de la nostra tasca evangelitzadora; per això donem gràcies a totes aquelles persones que desinteressadament les fan possibles.

Els joves de Sant Carles visqueren cristianament la nit de Nadal

El Grup de Joves de la parròquia, com cada any, també aquest, ha preparat la celebració litúrgica de la NIT DE NADAL.

Després de moltes idees, sortides des dels seus grups, optaren per una escenografia que representés les lectures de l'Eucaristia.

Sobre festiva i suau música de fons, acompanyada de solemnes nades, fou llegit el text sagrat.

Mentrestant, des de la comunitat, reunida en assemblea eucarística, anaren sorgint sant Josep, la Mare de Déu amb un NADÓ als braços, àngels, pastors, gent de poble,... que es van anar col·locant artísticament en el presbiteri i altar, on ja hi havia una CABANA de beduïns i u ardent FOC de camp. Això es va clore amb el cant del GLÒRIA solemne del dia, que el poble cantava, emocionat per l'espectacle.

Com a ofrenes eucarístiques, entre d'altres, s'oferiren una CORDA, com a símbol del que ens lliga a Crist i als germans; i una BRANCA D'OLIVERA que ens suggeria la necessitat de donar fruit i un fruit de PAU.

L'Eucaristia va seguir amb gran caliu. En el moment de la PAU, els membres que formaren l'escenografia van baixar de l'altar i s'escamparen, donant la pau

a tota la comunitat. L'eucaristia va finalitzar amb un esclat de goig i alegria en l'adoració del Nen Jesús, que donaven a besar Josep i Maria.

Tot va acabar a la planta parroquial compartint "galletes i vi" tots aquells que van voler participar-hi.

Després, un bon grup de joves van rondar el poble cantant alegres nades.

La nit de cap d'any van organitzar un petit acte de reflexió, amb l'esperit de posar en mans del Senyor l'any que anavem a començar.

La lectura de dos textos bíblics va donar peu a uns minuts de GRAN SILENCI ORACIONAL, coincidint amb les tradicionals campanades del cap d'any.

F.I. Fer un bon ús de la paraula amistat és bàsic, assenyalaren els joves tortosins.

PENSANT-HO BÉ

"El millor conseller

és el coixí"

Fóra agradable poder baixar el teló de la funció diària amb un final feliç assegurat per endavant. Sovint, però, a les últimes llums del dia, l'afer està tan envitricollat o més, que a les primeres. I encara cal acceptar el "demà continuarà". En tot cas, el lilit i el coixí ofereixen un bon descans al guerrer, i fins és possible que se'ns acudeixin noves clàries i estratègies per afrontar el combat següent. És, doncs, un bon consell: "abans de prendre un termini, dorm-hi".

Si la vida és lluita, o murrieria, o camí de perfecció, o una mica de tot, no ho sé. Sigui pel que sigui, la millor cosa és tenir el cap clar i l'esperit àgil. I per això, alguna mena de lilit ha estat sempre una necessitat, i un coixí on reclinar el cap, també. Perquè el son apaivaga els nostres capficaments i domestica la feresa de les nostres emocions encabritades. Una persona normal i pencaire necessita els descans per refer les forces: les físiques, les psicològiques i àdhuc les més espirituals. Perquè totes les coses si tan s'estiren, arriba que es trenquen.

A més, la solució dels problemes i el deslligador de situacions complicades, no es troben de cop i volta; cal pensar-hi llargament, i per això es necessita serenitat i temps. No recordo qui ha dit que "no hi ha guerrers tan forts com el temps i la paciència". Les coses volen el seu temps de cuita, de cru en cru fan de mal empassar. Prendre un termini amb la bilis regirada (abans de gastar saliva en va, sempre és millor empassar-se-la), o fer les coses d'una manera desmanegada a bots i empenyes, és una temeritat. Perquè, després, Déu nos en guard d'un "ja està fet"; hi ha tortes que, una vegada fets qualsevol els redreça! Tampoc treu cap a res, ni porta a enlloc, fer passar la llaura davant dels bous o engegar persones i coses a dida o a pastar fang. estem en el ball i hem de ballar. Per més que consolín les fregues, és millor evitar el

nyanyo. La improvisació porta a tapar forats amb pedaç sobre pedaç i amb invents de mala ferreria.

Quan el garbuix dels possibles i dels probables, dels pros i dels contres, arriba a encaboriar-nos i la inquietud s'empara del governall del nostre món interior, donaríem setanta voltes set i tornaríem al punt de sortida. El magí, cofat amb un barret d'interrogants, no té esma de pensar amb encert i agilitat. Mentre estem sotmesos a la fetilleria de la contrarietat, de la derrota o de l'eufòria, i la ratxa ens enterboleix el seny, és gairebé impossible, de cap de les passades, procedir encertadament. Mai dels mais no hem de deixar-nos engolir per la inquietud, i àdhuc en la tribulació hem de tenir prou pesquis perquè se'n vagi en orri tot allò que voldria ofegar la clària del nostre discerniment i de la nostra iniciativa lliure i responsable.

Jo no sé si és tanta veritat que "el millor conseller és el coixí". Allò que és ben cert és que "el fatu obra sense consell i el savi amb ell", i que "abans de fer una cosa, pren consell si és perillosa"; i que hi ha quelcom més important que el bon consell: acollir-lo. No hi ha dubte, i tots ho sabem per experiència, que una bona dormida pot convertir-se, com per art d'encantament, en una sana i crítica balançada del nostre trontollament anímic, i després d'una vesprada espesseïdament ennuvolada, pot venir un esplèndid matí de sol i un placèvol estat d'esperit. Les penes, amb una bona dormida, s'amanyaguen, i la duresa dels problemes s'amolleix.

Creieu-me, no val la pena perdre els estreps, i jugarse-la fent barbarotes al possible infart, claudicant a l'angoixa i a la irritació. Posar el cap sobre el coixí, les ànsies al dessota i festejar la son, és un bon mètode per aquietar l'esperit. La solució, si n'hi ha, demà.

Xesc Soliu

LLIBRERIES ON PODEU ADQUIRIR EL LLIBRE:

"L'EVOLUCIONISME, AVUI"

de Francesc Nicolau

- LLIBRERIA CLARET Roger de Llúria, 3
- LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
- LLIBRERIA BALMESIANA Duran i Bas, 9
- LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
- LLIBRERIA AMICS DEL CATECISME Comtal, 27
- LLIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
- LLIBRERIA ANTICH (La Seu)
- LLIBRERIA VOLTES (Tortosa)
- LLIBRERIA FREGOLA (Lleida)
- LLIBRERIA VyP (Tarragona)
- LLIBRERIA IMPREMTA DACHS (Solsona)
- LLIBRERIA LES VOLTES (Girona)
- LLIBRERIA SANT PAU Rda. de Sant Pere, 21
- LLIBRERIA BLANQUERNA, Diagonal 450
- LIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, n.º 100.

I també a CATALUNYA CRISTIANA

TARRAGONA

Atorga el títol per ensenyar Religió

L'Institut de Teologia

reprèn les activitats

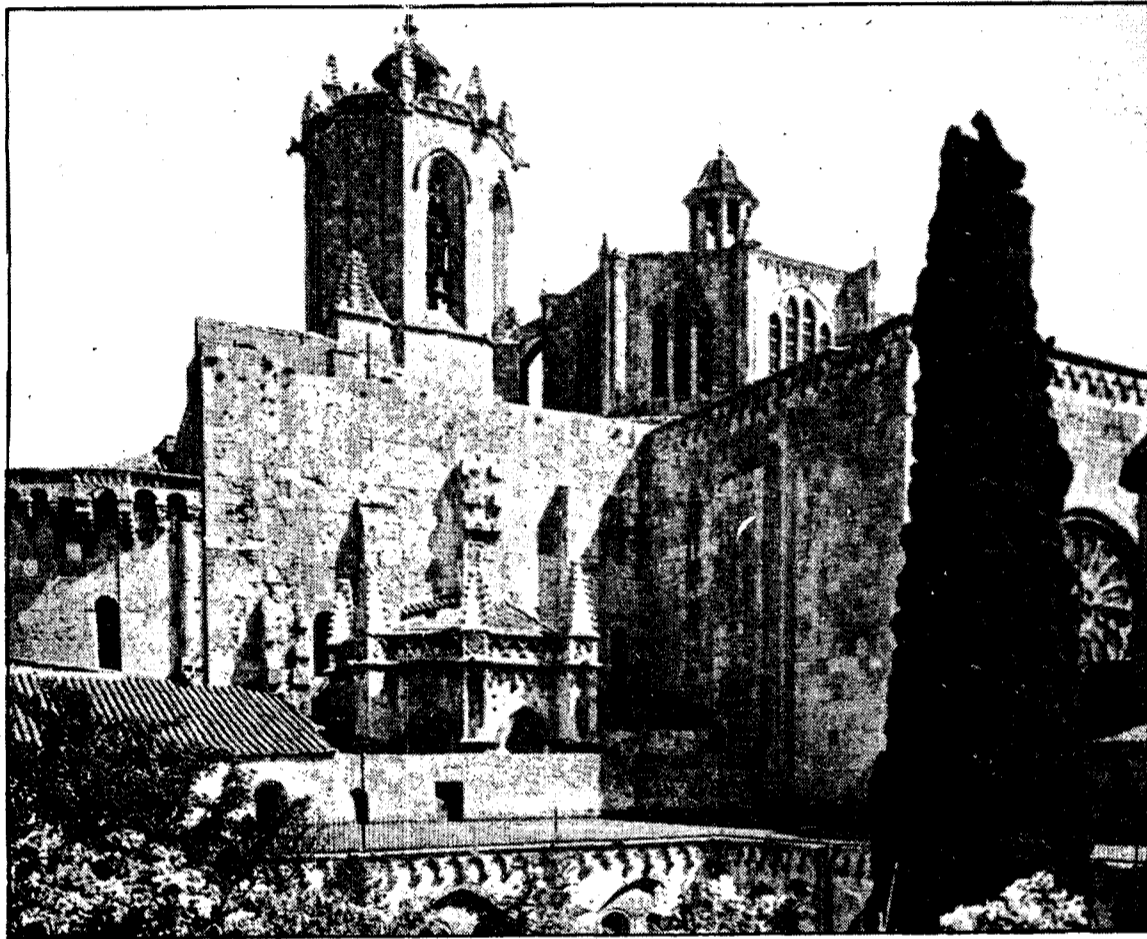
TARRAGONA.— L'Institut de Teologia de Tarragona reprèn les seves activitats després del parèntesi de les passades festes nadalenques. Aquesta institució ha anunciat que el pròxim dia 12 de febrer començarà el nou trimestre d'aquest curs. L'Institut de Teologia de Tarragona, a més d'alumnes ordinaris i extraordinaris, accepta oients. Cal remarcar que els cursos de l'Institut de Teologia de Tarragona permeten aconseguir la titulació necessària per ensenyar l'assignatura de Religió, a més de rebre la preparació adequada per fer de catequistes.

Les classes del nou trimestre comptaran amb les següents assignatures: introducció a l'Antic Testament, introducció al Nou Testament, vocabulari grec bàsic del N.T., filosofia, hermenèutica bíblica, exègesi dels Salms, introducció al món cultural jueu, exègesi dels Profetes, història de la salvació, moral especial, Cristologia i antropologia.

Les classes es donen de dimarts a dijous, de 8 a 10 del vespre, al col·legi de Santa Teresa de Jesús on funciona un servei de secretaria, tot i que la seu de l'Institut continua al Seminari Diocesà. Per altra banda, l'Institut de Teologia, dins el seu programa d'activitats, ha organitzat també un curs d'introducció a l'història de l'Església. Aquest curs s'impartirà durant els dies 5, 6 i 7 de febrer al mateix col·legi de Santa Teresa de Jesús.

Trobada d'esperança

S'ha celebrat, a la parròquia

Als cursos s'hi admeten també oients.

de Crist Rei de Reus, una "Trobada d'Esperança" en la qual participaren membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i de la Fraternitat Cristiana de Malalts de l'arxidiòcesi. Prop de tres-centes persones es reuniren sota la presidència de l'Arquebisbe Emèrit de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol.

Com a preparació de l'Eucaristia,

fou projectat un audiovisual, preparat pel consiliari de l'Hospitalitat, mossèn Josep Ollé, que constituïa una seriosa reflexió sobre el Misteri del Nadal. Després, va ser oficiada la Santa Missa concelebrada pel doctor Pont i Gol i els sacerdots mossèn Ollé i mossèn Ramos.

Tot seguit, el grup d'animació de l'Hospitalitat va presentar l'es-

cenificació de "La flor de Nadal", de F. d'A. Picas. Amb unes paraules de glossa de la diada i de felicitació i encoratjament pronunciades pel doctor Pont i Gol, es van donar per acabades les hores viscudes, en veritable convivència i germanor, pels membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i de la Fraternitat Cristiana de Malalts.

Josep Sabaté

Records de guerra del P. Ricard M. Sans

Les memòries autobiogràfiques sobre la guerra civil constitueixen un gènere que, quasi cinquanta anys després del conflicte, continua donant fruits nombrosos. De desigual valor, evidentment. Si m'aturo a presentar les del P. Ricard M. Sans és perquè ofereixen, per als lectors de CATALUNYA CRISTIANA, un interès especial.

En primer lloc, el llibre dona més del que el títol ofereix. Com a monjo de Montserrat, el P. Sans descriu, al principi, els moments inicials de la revolta i la fugida dels monjos, i, al final, el recobriment del monestir. Però entremig hi ha una llarga sèrie de peripècies. Tota la primera meitat de l'obra, aproximadament, és l'èxode dramàtic, amb un grupet de col·legials (és a dir, nois aspirants a monjos) que calia retornar a llurs famílies, i després, d'un poble a un altre, a peu, en tren, per carretera o camps a través, saltant o passant controls, fugint de la mort que l'amenaçava pel sol fet de ser religiós i sacerdot.

Ve després una temporada col·locat, a Barcelona, a la companyia dels autobusos Roca, l'empresonament a la Model, l'internament en camps de treball, i el final de la guerra. A més dels records personals del P. Sans, ha recollit els relats de diferents persones que es van creuar en la seva vida d'aquells anys i, exactament transcrits de les cintes magnetofòniques, s'intercalen amb tipografia distinta en els moments oportuns. Així tenim una colla de testimoniatges complementaris, tots ells dignes de ser coneguts.

Si concedeixo un valor especial als records del P. Ricard M. Sans és perquè, havent conviscut amb ell molts anys, a Montserrat i al monestir benedictí de Medellín (Colòmbia), puc respondre no sols de la seva veracitat sinó també de la seva memòria extraordinàriament tenaç i fidel fins en els més petits detalls. Però el que més impressiona d'aquesta obra, i de la personalitat del seu autor, és que tot i estar aven-

cut, com diu al pròleg, que "pot ajudar el lector a fer-se càrrec del que succeïa per tot el territori de Catalunya", ho descriu tot, fins els fets més punyents, com l'assassinat del seu bon germà, amb serenitat i desapaixonament, i fins amb alguna nota d'humor, com per desdramatitzar la narració. Però em temo que el lector en quedarà encara més colpit, en veure aquesta grandesa d'ànim. Res de proselitismes, ni sectarismes, ni acusacions. Tot el propòsit del P. Ricard M. Sans s'enclou en el desig (o, per dir-ho pel seu nom, la pregària) amb què acaba el pròleg: "Vulgui Déu donar-nos a tots el seny suficient per tal que mai més o es tornin a repetir fets semblants".

Hilari Raguer

1. Ricard M. Sans, Montserrat 1936-1939. Episodis viscuts ("Subsidia Monàstica", n.º 15). Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1984.

**FINESTRAL
DE LA
CARITAT**

Materialitzar

els anhels

Ha començat un Any Nou. Ens l'hem desitjat curull de felicitat els uns als altres.

Aquests desitjos, però, poc valor tindrien si no van acompanyats tot al llarg de l'Any d'una acció decidida i valenta per fer una societat més justa on es puguin materialitzar els anhels de pau i de vida digna que diem voler per a tothom.

387.- Senyora de 59 anys que té en tràmit la invalidesa absoluta. Té dos fills en atur i al marit malalt incurable. Per a endarreriments d'alimentació li calen 27.000 ptes.

388.- Fuster sense feina, amb quatre fills petits. Els nens estan mal alimentats per falta de recursos econòmics. Necessiten 35.000 ptes.

389.- Mare sola amb dos fills petits. S'ha endarrerit en el pagament del lloguer i la poden desnonar. Li falten 25.000 ptes.

390.- Esposa abandonada amb cinc fills de 12 a 3 anys. Vol tornar al seu poble on té els seus pares. Per a despeses de viatge i trasllat li falten 28.000 ptes.

391.- Mare de quatre fills petits. El pare els ha abandonat té pendent la hipoteca del pis on viuen. Li fan falta 30.000 ptes.

392.- Administratiu en atur. L'esposa fa neteges domèstiques però no cobreixen les necessitats de la família. Tenen quatre fills petits, dos d'ells necessiten botes ortopèdiques. Li calen 15.000 ptes.

393.- Peó en atur. Els fills grans també. Dos de més petits van a l'escola. Els han tallat la llum per falta de pagament. Necessiten 9.981 ptes.

394.- Mare sola amb tres fills petits. Viuen de la venda ambulants que ella fa. Per a comprar gènere necessita 19.000 ptes.

395.- Pintor sense feina. L'esposa fa objectes artesanals que els permet alimentar els tres fills de 5, 3 i 2 anys. Tenen rebuts endarrerits de lloguer que pugen 32.000 ptes.

396.- Obrer en atur. Té una vella furgoneta amb la qual podria algun transport i guanyar alguna cosa. Per a posar-la a punt i canviar-li les rodes necessita 30.181 ptes.

397.- Malalta parapègica. Li calen urgentment unes ulleres. Pugen 7.700 ptes.

398.- Pare de família sense feina, amb sis fills de 14 a 4 anys. Per evitar que els tallin la llum necessiten 10.000 ptes.

399.- Peó en atur. Té tres fills un d'ells deficient psíquic. Els faran el desnonament si no paguen 32.000 ptes., que deuen de lloguers.

400.- Senyora de 48 anys invàlida. Viu amb la seva mare ja gran en una casa amb moltes deficiències. Per a reparacions urgents els calen 25.000 ptes.

401.- Senyor de 56 anys malalt de càncer. La seva única distracció és llegir. Necessita unes ulleres que pugen 9.700 ptes.

402.- Jove de 22 anys en atur. Trobaria feina si tingués una moto per fer encàrrecs. Li falten 15.000 ptes per poder-la comprar.

BARCELONA

Molts diocesans barcelonins desitjarien una revisió global de la litúrgia funerària

A Barcelona ciutat les exèquies no

seran de cos present

Xavier Soler

i Murià,

Bisbetó de

l'Escolania de

Montserrat

MONTSERRAT. — Com es tradicional, als escolans de Montserrat celebrarem la festa en honor de Sant Nicolau, presidits per "L'Excm. i Rvdm. Dr. Xavier Soler i Murià qui, fou escollit pels seus companys Bisbetó d'aquesta diada de l'any 1984. La festa culminà amb un concert on s'interpretaren peces de Casals, Bach, Beethoven i altres autors.

BARCELONA. — La litúrgia funerària, ja prou atabaladora per a la gent no iniciada, a causa de la selva de normes locals que restringeixen els drets generals dels fidels, acaba de sofrir una nova variació a la ciutat de Barcelona: una nota de l'Arquebisbat estableix que, en endavant, els cadàvers no seran introduïts als temples per a les exèquies.

Tot seguit han aparegut cartes en alguns important rotatius protestant aquesta decisió. La nota de l'Arquebisbat al·lega, sobretot, problemes del personal dels serveis funeraris. Alguns s'han estranyat d'aquesta assumptió d'un problema laboral que, en principi, és assumpte intern de "Pompes fúnebres"...

A més, l'argumentació sobre aquesta base deixa un interrogant podran els familiars del difunt suplir el cadàver, si ho desitgen, com sol fer-se quan el difunt és portat, en homenatge, a pes de braços? Què passarà quan es tracti de personatges importants?

També ha sorprès que la nota de referència esmenti la prèvia consulta de la qüestió al Col·legi de Rectors de Barcelona. Feia molts anys que no es feia referència pública a aquest organisme, atès que existeixen com a òrgans consultius ordinaris els Consells presbiteral i pastoral. D'altra banda, fonts properes als Col·legi de Rectors han infomat aquesta redacció que, certament, la consulta

Les tradicions dels catalans i dels immigrants, són especialment sensibles al culte als difunts.

tingué lloc, però l'opinió expressada pel Col·legi va ser la contrària al que la nota de l'Arquebisbat ha dictat.

Sembla, segons altres fonts, que ha pesat decisivament sobre l'Arquebisbat la temença que un enduriment en les posicions portés el municipi barceloní a posicions dràstiques com les vigents a Madrid, on els difunts ni tan solament

són conduïts a la porta dels temples, sinó que van de dret al cementiri...

En qualsevol cas, s'ha posat de nou en evidència que diocesans barcelonins desitjarien una revisió global de la litúrgia funerària que aclarís aquesta i totes les altres qüestions pendents: dret de la família a triar entre les formes legítimes de celebració cristiana de

la mort, condicions per a la celebració de missa dins les exèquies, misses exequials per un sol difunt, etc. Són qüestions d'una forta incidència emotiva i social, per tal com afecten tradicions seculares. Tradicions catalanes, i tradicions de la població d'origen andalus o gallec, etc., tan especialment sensible al culte als difunts.

Mossèn Joan Busquets n'apunta la possibilitat

Catecismes catalans com a resposta

a la situació pastoral de Catalunya

L'esplèndida publicació "CATEQUESI" dona fe de la vitalitat del Secretariat interdiocesà de catequesi de Catalunya i les Illes. El seu número 64 aporta testimoniatges vius de diferents catequesis locals i ofereix temes tan pràctics com la pregària dels adolescents per Nadal o les formes de catequesis dels joves. Sobre dos temes d'actualitat: la memorització en la catequesi d'avui i els catecismes catalans, mossèn Joan Busquets don les opinions següents.

"No és convenient un catecisme memorístic com abans, però una

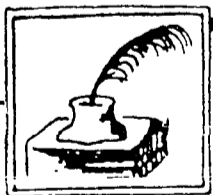
certa i intel·ligent memorització si que sembla oportuna: el Papa indica que s'han d'aprendre de memòria algunes paraules de Jesús i alguns textos bíblics importants (això no hi era als catecismes clàssics), els manaments, la professió de fe, textos litúrgics i oracions fonamentals, nocions clau de la doctrina cristiana. Em sembla que aprendre això és una necessitat real de tota catequesi. Però sempre la millor presentació del missatge cristià es fa a partir de l'Evangelí, com en les primeres comunitats, i això no vol dir excloure les formes de fe que l'Església ha

anat elaborant fins avui».

Sobre els catecismes catalans, mossèn Busquets declara:

"Em consta que els nostres bisbes estan decidits que surtin uns catecismes propis de les diòcesis catalanes i que això volen fer-ho en plena comunió i solidaritat amb la Conferència Episcopal espanyola". "No és, de cap manera, un acte insolidari, sinó la resposta formal i responsable a la situació pastoral i social de Catalunya. És la mateixa missió dels bisbes catalans que està en joc l'any que està en joc".

IMPROMPTU

A reveure, Núria!

En la mort de
Núria Corbella i Pons

Pocs dels qui llegeixin aquestes ratlles sabran qui eres i què feies i el perquè després que has deixat aquest món se sent intensament la feixugor d'un buit que no es pot omplir.

Pocs coneixeran de la teva vida la plenitud de les petites coses que et meravellaven i que et feien sentir de tots i per a tots, i pocs sabran de quina manera senties en tu la presència de Déu que menava la teva capacitat d'esposa i de mare més enllà de tots els límits.

La teva vida no serà mai escrita perquè en ella no hi ha res d'extravagant, no hi ha res fora de lloc, i l'escriptor més saberut no sabria com posar-s'hi. I, tanmateix, la teva vida és tota una història: de silencis i lliuraments, una història d'íntima pau, la mateixa íntima pau que silenciosament escriu la desconeguda història dels pobles.

Per això, a l'últim moment, el de comiat per sempre, et diem: A reveure, Núria!

Oriol Camps

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia. Tractament malalties nervioses. Quequesa. Problemes conjugals. Alcoholisme. Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres, divendres, de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

BARCELONA

La gent sense feina genera situacions que acostumen a apropar-se al límit

Acció Solidària contra l'Atur passa comptes

Un treball necessari d'ajut als parats que avança

BARCELONA.— "Acció Solidària contra l'atur" dona compte de les sortides del seu fons econòmic de solidaritat amb els parats, durant els mesos de novembre i desembre de 1984. L'import de les 81 sol·licituds d'ajut resoltes favorablement puja a 4.655.200 pessetes. Totes les famílies en l'atur assistides es trobaven en situacions límit: fam, problemes d'habitatge (lloguers, desnonaments, rebuts d'aigua, gas, llum, etc.) i despeses mixtes. I són veï-

nes de Barcelona, Badalona, Barberà del Vallès, Castelldefels, Cornellà, Esplugues, L'Hospitalet, Mataró, Montornès, Rubí, Sant Boi, Sant Joan Despí, Sant Quirze del Vallès, Santa Coloma de Gramenet, Terrassa i Viladecans.

Així mateix, les subvencions corresponents al bloc complementari (cooperatives de serveis i estudis sobre el problema de l'atur) han pujat a 380.000 pesse-

tes. Per tant el total dels ajuts concedits durant els mesos de novembre i desembre de 1984 han pujat a 5.035.200 pessetes.

El Patronat "D'ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR" expressa públicament la seva reconeixença a tots els homes i dones de bona voluntat que han col·laborat, amb el seu gest solidari a, la consolidació de la seva tasca social en favor de les famílies amb problemes derivats de l'atur, durant l'any 1984.

Amb motiu del centenari de la parròquia de la Puríssima

La revista "Alba"

de Sabadell reprèn la

seva publicació

SABADELL.—Amb motiu de complir-se el centenari de la benedicció de l'església de la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, es van celebrar diversos actes commemoratius, un dels quals, és la publicació de la revista "Alba", dedicada al Centenari. El títol de la revista recorda la que publicà la parròquia durant deu anys, des del 1950.

Era una revista mensual, molt ben impresa que sobresortia dels portaveus habituals de les parròquies. La revista "Alba" de la parròquia de la Puríssima guarda deu anys de la història de Sabadell. Totes les efemèrides ciutadanes que van des del 1950, fins el 1959, les trobarem bellament ressenyades a les pàgines de l'Alba. Hi varen col·laborar els millors escriptors sabadellencs i forans, d'aquells deu anys que,

encara no refets de la guerra, enviaven els seus articles a l'única revista de qualitat que s'editava llavors a la nostra ciutat.

Per això els feligresos han vist amb joia que ara, amb motiu del centenari, s'hagi iniciat altra vegada aquesta publicació que en podríem dir la segona època de l'"Alba".

Han col·laborat en el primer número el rector de la parròquia mossèn Joan Nonell, l'ex-rector monsenyor Ramon Daumal, i els feligresos Manel Camps, Pere Roca Garriga, J. Mercadé, X. Díaz, Joan Brunet, i altres.

Des d'aquí celebrem la nova publicació i fem vots perquè amb sort, es pugui continuar aquesta bella publicació bimestral.

D. Viñas

Sense fe no hi ha Pastorets

La festa de Nadal ha inspirat al món artístic la creació de grans meravelles arquitectòniques, literàries i musicals. I és de justícia afegir que el Pessebre de Betlem (tendresa i teologia alhora) ha inspirat, també, la creació i realització del teatre anomenat de "pastorets".

El dia 7 d'octubre passat, se celebrà a Vilafranca del Penedès una primera Jornada de Pastorets de Catalunya. El director d'un centre dels molts que acudiren a la trobada, després de la conferència que vaig pronunciar, em preguntà si de veritat jo creia en la història del naixement de Jesús, com l'explica l'Evangeli. Em confessà que ell era "ateu" i que, per tant, la considerava una faula. I el cel i l'infern, una fantasia literària.

Li vaig contestar que un director de teatre era ben lliure d'ésser "ateu", però que si volia dirigir "pastorets" calia, almenys, que en el cicle nadalenc es comportés teatralment com a "creient", ja que difícilment podria infondre als seus aficionats la tendresa precisa i necessària per representar escenes tan espirituals com l'Anunciació a Maria i l'Adoració en el Portal. I que malament podria donar sensació de fe al públic, des de l'escenari, si s'entestava a no tenir-ne.

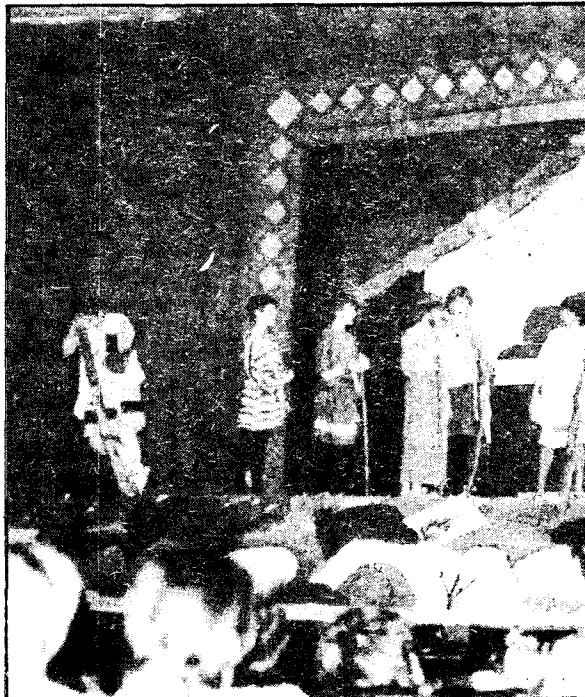
—Sense fe, no hi ha pastorets possible —vaig repetir-li. —Nosaltres, recolzats en el testimoni de l'Evangeli, creiem en Jesucrist, fill de Maria i Salvador del món. I aplicant una frase ben coneguda, vaig afegir-li: —Els Pastorets seran cristians o no seran.

Tres són les principals notes dels "pastorets" i que foren l'objectiu i la raó de la seva naixença;

1ª- Manifestar damunt d'un escenari l'amor i la devoció del poble cristià a Jesús Infant, i a la Verge Maria.

2ª.- Enaltir des de l'escena la virtut de la senzillesa, a través dels pastorets de Betlem, personatges literaris, però autènticament bíblics (coneixem la seva professió, però no el seu nom), i que en aquella nit meravellosa foren escollits per la seva bondat.

3ª- Professar des de prosceni la fe en l'obra de la Redempció a partir de l'Encarnació i del Naixement. Reconèixer, en el món, la lluita del mal contra el bé, i l'esperança de triomf de la Veritat (la lluita dels "àngels" i dels "dimonis" per dominar el cor de l'home-pastor).

Em dolen les ofensives de paganització al nostre patrimoni cristià. Fa una colla d'anys que treballa en pro de la dignificació dels "pastorets". Nadal, a més de la innocència dels pastors i de la dolçor que envolta el Portal de Betlem, porta un missatge teològic, bíblic i doctrinal propici per inserir en un espectacle nadalenc, com ho he intentat en "La Flor de Nadal" idees i conceptes messiànics i personatges bíblics i alegòrics que formen la llarga esperança del messies, enlleçat en el rovell de l'ou de les nostres tradicions casolanes i pastorívoles.

Naturalment "pastorets" no és història pura, sinó una creació literària entorn de fets i personatges històrics del Nadal.

Per això que cal que el públic de "pastorets" tingui un mínim d'instrucció religiosa quan s'asseu a una butaca per poder distingir entre història dels personatges i fets que la fe ens instrueix a creure, i les escenes i personatges de creació literària que ajuden, teatralment, a completar la fe i la doctrina, i complementen l'espectacle.

Els infants, especialment, de petits, han d'aprendre a diferenciar, en els "pastorets" art i història, i evitar-los confusions que poden perjudicar la seva fe tendre.

En aquests moments, penso en els "dimonis" dels Pastorets que, com sabeu, surten a l'escenari sota una forma semi-humana i d'uns colors que recorda el fum i el foc.

Si els teòlegs no s'han posat d'acord sobre la seva naturalesa, menys ho podem aconseguir els pobres autors de "pastorets". Però, des dels textos primitius, aquests éssers diabòlics, tan aquells dimonis que qual-sevol pastor bo els enganya, i per tant, els priva de fer el mal, com els éssers essencialment malignes, impulsants de tot tipus de temptacions funestes, tots ells manifesten una veritat; la influència diabòlica, en el món, i consegüentment cal ensenyar als infants a estimar la BONDAT, virtut d'inspiració angèlica, i explicar als menuts que el BÉ sempre condueix al Portal de Betlem.

Sabem que els que fan "pastorets" i els que els van a veure, moltes vegades, desgraciadament, tenen el cor lluny d'això que ara expliquem. És una pena.

Si Fra Angèlic diu que, per respecte, pintava agenollat, nosaltres aspirem que tothom arribi a fer "pastorets" almenys amb un genoll en terra, o inclinant el cap.

Aquesta frase és adaptada d'un pensament escrit de mossèn Josep Dalmau, i el secret de la semblança entre la pintura i els pastorets no és altra que els actors no fingien. En aquells anys, el noranta per cent dels components del Centre pastorívol que van impressionar a mossèn Dalmau, eren d'eucaristia dominical, i bona part, d'entre setmana.

Quelcom està fallant en el nostre món de "Pastorets".

Francesc A. Picas

Per rebre la Confirmació amb més maduresa

El Bisbat de Girona exigirà

14 anys complerts

als qui es vulguin confirmar

GIRONA. — El Butlletí de l'Església de Girona ha publicat una nova Circular sobre l'administració del Sacrament de la Confirmació, d'acord amb el nou Dret Canònic a les experiències obtingudes en els últims anys. La primera disposició fa referència a l'edat dels confirmands que en el futur serà sempre de catorze anys complerts, com a mínim.

La Circular afegeix que "es procurarà de seguir la tendència a diferir-la encara més, a fin d'aconseguir els avantatges que una major maduresa i estabilitat humanes dels confirmands comporten per assumir els compromisos de vida cristiana». I adverteix que "les parroquies més rurals que es trobin amb alguna dificultat respecte a l'edat, ho consultaran al propi Vicari Episcopal de Zona".

Per altra part, la Circular afirma que "cal incloure la preparació del sacrament de la Confirmació dintre del marc ampli d'un encaminament cataquètic que comença a la infantesa i arriba a la maduresa de la fe". I afegeix que "cal que els pares i padrins col·laborin en la iniciació cristiana de llurs fills en la vida sacramental". Per això, "mentre duri la cataquesi de Confirmació, es convocarà també els pares i padrins per tal d'ajudar-los a exercir la missió que els correspon i aquestes trobades cal que tinguin el caire d'una veritable catequesi d'adults». Finalment el document adverteix que "tant com sigui possible, a cada un dels confirmands l'assistirà un padri, no només per acompanyar-lo i presentar-lo a rebre el sacrament, sinó per acompanyar-lo i ajudar-lo en el camí de la fe i el testimoniatge cristià".

Per últim, la Circular parla de "l'atenció personal als adolescents i joves, en general, i en particular dels qui han estat confirmats, que és de molta importància i la seva urgència és indiscutible». Com que aquesta atenció ultrapassa les possibilitats d'una sola parroquia, es recomana que s'encaminin als confirmands cap a grups de catequesi, animadors de litúrgia, integració als Moviments especialitzats, grups de reflexió vocacional, monitors de colònies o animadors del MIJAC, grups d'acció oberts al poble, a la comarca, etc.».

En aquest sentit el document afirma que "cal un discerniment abans de prendre cap decisió.» I afegeix que "els diversos organismes o serveis diocesans, com són el Secretariat de Catequesi, el Servei d'Orientació Vocacional, els Moviments Laicals, la Delegació per a la Pastoral de Joventut, estan a disposició d'oferir unes indicacions pastorals apropiades i una col·laboració a fi d'ajudar les accions que es vulguin emprendre".

M. Caballé

**Els pares i padrins no es podran
inhibir: hauran de participar
en la catequesi preparatòria**

Segons que afirma monsenyor Camprodon, "la missió de l'Església no és oferir algua tèbia quan es preveu la polèmica".

Una lúcida anàlisi sobre el moment democràtic que vivim:

Monsenyor Camprodon:

"Calen més pensadors

que polemistes"

GIRONA. — El Bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, va tractar de la situació de la democràcia al nostre país en la seva lletra setmanal publicada al "Full Parroquial" el diumenge, 13 de gener propassat. Monsenyor Camprodon afirmava que "quan es parla massa d'una cosa sol ser senyal que escasseja; així passa amb la convivència pacífica de la qual se'n parla molt i és perquè no n'hi ha massa o perilla".

El Bisbe afirma que "la missió de l'Església no és oferir algua tèbia quan es preveu la polèmica perquè així no faria obra de pau

i, si per un moment ho aconseguís, resultaria una convivència estantissa". I a continuació recorda un text de Maragall "que val per tot un tractat sobre la democràcia".

El text diu així: "S'ha de considerar abans la victòria definitiva que la immediata: i, ai, si un dia ens trobèssim que, derrotada la raó dels adversaris, haguéssim perdut també la nostra en la victòria». I afegeix: Millor serà lluitar de tal manera que sigui salva la raó de tots i pereixi solament aquella aparença de la de cada un, que fos causa de l'enverinament en la lluita".

Monsenyor Camprodon comenta que "a una societat que està fent l'aprenentatge de la democràcia, com és ara la nostra, més que presentar-nos una vegada i una altra les "enganxades" dels polítics a tots nivells, li calen més pensadors que ens repeteixin paraules com les de Maragall, ni polèmiques, ni iròniques, sinó plenes de seny, de respecte i de vigor". I acaba dient: "Ara que tenim lluny els debats i que les vesprades són llargues, reflexions d'aquesta mena ens poden fer bé a tots».

M. C.

Xavier Hernández, director general de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació

“La societat està preocupada pel pres, però el tem”

És un home d'un tarannà obert i comunicatiu. És psicòleg i professor. Quan parla empra un didacticisme que facilita la tasca del periodista. Contesta, amplia i matisa amb entusiasme. La seva vocació per la pedagogia l'abocà a submergir-se en el món penitenciari. Ara, s'hi troba immersa d'una manera absoluta. “Crec que tots els temes socials —diu— creen dependència”. Va néixer a Sòria. L'any 75 es traslladà a Catalunya. S'hi troba perfectament integrat i s'expressa molt bé en català. Pensa que el càrrec no és desagradable perquè, malgrat tots els ensurts i problemes, permet de fer coses i això sempre és estimulant.

—Què el va moure a dedicar-se a aquest món tan difícil i complex?

—Em va moure, bàsicament, la meua vocació per la psicologia. Vaig treballar 13 anys com a mestre i en un moment determinat em vaig presentar a unes oposicions que eren les primeres que es convocaven. Posteriorment, aquest món m'ha agafat.

—Quantes presons i presos hi ha a Catalunya?

—Vuit presons que apleguen, en aquest moments, 2.761 presos.

—Quina és l'edat mitjana?

—Oscil·la entre els 22 i els 26 anys. Baixa continuament.

—Per quina raó?

—Per la crisi de valors de la nostra societat i pel fenomen de la drogodependència...

—Hi ha molts presos que treballen?

—Al voltant del 16 al 17%. En l'any de gestió de la Generalitat, hem duplicat el nombre d'interns que treballen. Aquest és un tema molt important, perquè la feina és un element fonamental per a la reinserció. Ens trobem, però, amb dificultats perquè és difícil crear llocs de treball en una societat amb 2,5 milions d'aturats.

—Reconeixerà que els sous dels reclusos són baixos?

—Sí, ho són. Estan lluny del que haurien de ser. A més, repeteixo, que l'oferta és encara escassa.

—Hi ha un aspecte molt important que no podem defugir i és el del pres que s'integra novament a la societat.

—En aquests casos, cal, més que mai, l'ajut i la comprensió de la societat que no ha de marginar aquesta persona. La nostra societat està preocupada pel pres, per les seves condicions de vida, però, a la vegada, el tem.

—Hi ha, ara, més violència que abans?

—Els delinqüents d'ara són molt més conflictius. Predominen els delictes violents contra la propietat i contra les persones. Dins la presó es viu un clima de violència. Hem de tenir un compte que la presó no és una realitat aïllada de la societat i que la reflecteix.

—El sistema penitenciari és més humà que abans.

—Sí. Això comporta, no obstant, un risc que no s'assumeix en un sistema penitenciari més dur. El sistema actual permet que el reclus faci un aprenentatge de la llibertat i de la responsabilitat. Alguns, però, en fan mal ús.

—Com veu el règim de presó oberta que defensen els teòrics

més progressistes?

—Els delinqüents són un grup molt heterogeni. N'hi ha de molt violents que presenten molts problemes per a llur reinserció, i d'altres que tenen moltes possibilitats de reintegrar-se.

—És criticable l'emissió per televisió de pel·lícules com, per exemple, “Perros callejeros”?

—No en sóc partidari perquè tenen un efecte estimulatiu per als joves dels ambients marginals. Indueixen a una sèrie de comportaments delictius. Es creen bandes que copien actituds i, fins i tot, els noms.

—Darrerament alguns delinqüents han protagonitzat determinats fets espectaculars que han tingut un ressò important en l'opinió pública. Això ha portat a una certa mitificació d'aquests presos. ¿Com valora aquest fet?

—Aquesta situació és perillosa perquè pot ser un fre per a la reinserció. Aquestes persones s'acostumen a tenir una personalitat coneguda i rellevant, encara que sigui amb matisos negatius. A vegades és difícil, per a una persona que ve d'un món fosc, renunciar a aquesta notorietat i anar pels camins de l'anonimat.

—Què ha canviat en una presó tan conflictiva com la Model de Barcelona d'ençà que la Generalitat n'assumí la gestió fa cosa d'un any?

—Hi ha hagut canvis, però no tots els que caldria. Les circumstàncies són molt problemàtiques. Existeixen unes causes estructurals, com la situació de la presó enmig de la ciutat, el nombre excessiu de reclusos o l'estructuració arquitectònica desfasada, i unes altres de conjunturals, com la crònica insuficiència de funcionaris.

—Quina és la solució definitiva?

—Tancar-la i obrir d'altres centres penitenciaris.

—Quants presos hi ha actualment?

—N'hi ha 1.470. Recordem que la capacitat és per a 650. Malgrat tots els problemes s'han reestructurat els serveis mèdics, s'han fet locutoris, s'han posat en marxa la nova escola i la biblioteca i hi ha hagut una millora important de l'equip de rehabilitació.

—Sospito que queda molt per fer.

—Evidentment. Les millores han estat, repeteixo, importants, encara que insuficients. El centre està més organitzat però manquen menjador i sales d'estar.

—Quines són les competèn-

cies de la Generalitat en el tema penitenciari?

—Tenim competències d'execució i de gestió, però no en tenim ni la competència legislativa ni la reglamentària. Les lleis penitenciaris les elaboren les Corts espanyoles. Els reglaments aplicables, en tot allò que no sigui organització dels serveis, són competència del govern de Madrid.

—Està d'acord amb aquesta legislació?

—El mes d'abril del 83 s'aprovà una reforma del reglament. Coincideixo plenament amb alguns aspectes d'aquesta reforma i no em complauen d'altres.

—Centrem-nos, si li sembla, en els punts de discrepància?

—Hi ha tres aspectes que em preocupen. Un és el sistema de cancel·lació de les faltes disciplinàries. Les faltes greus i molt greus s'han de cancel·lar d'ofici, respectivament, als 3 i als 6 mesos. Crec que uns terminis tan curts trenquen l'equilibri que hi ha d'haver entre la seguretat i els drets dels interns. Caldrien uns terminis de cancel·lació més llargs. Aquesta no és només, la meua opinió, sinó també la del Consell General del Poder Judicial.

—Ens queden dos altres punts.

—Sí, un altre tema és la tipificació de les faltes. No em sembla bé que ser enxampat amb una metrallera als dits sigui considerat com una falta greu. I això no vol dir que jo sigui partidari d'un règim més dur, sinó d'un règim més just. El tercer punt fa referència al sistema de recompenses que estableix el reglament. Ens trobem amb un sistema que és molt pobre des d'un punt de vista sancionador i que no dóna una resposta prou positiva a la persona que observa un bon comportament. El sistema, en la pràctica, és poc estimulador de conductes positives i frena poc les respostes negatives.

—He llegit als diaris que la Generalitat convoca places per a funcionaris de presons.

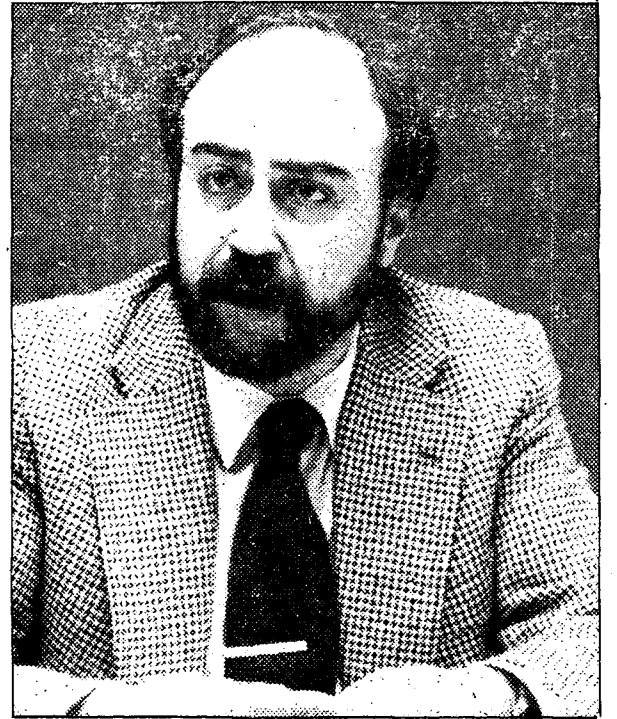
—Sí. S'han convocat 209 places per a ajudants a presons a través del Butlletí Oficial de l'Estat.

—Els opositors s'examinaran, aleshores, a Barcelona?

—Efectivament. Es formarà un tribunal a Barcelona, amb totes les competències, que corregirà i signarà les actes dels aprovats.

—Aquesta convocatòria ha de permetre, suposo, que s'incrementi el nombre de funcionaris catalans.

—Confio que sí. Abans, només un dos per cent dels opositors que ocupaven plaça eren de Catalunya. La resta provenia d'altres llocs que demanaven el trasllat quan podien. Així, darrerament, d'un total de 700 funcionaris se n'han incorporat uns 200 de nous, fet que suposa una rotació del 40 per cent de la plantilla. Aquesta continua interinitat del funcionariat dificulta la reinserció social del pres. El juliol de l'any passat vàrem fer una convocatòria experimental de 30 places i es presentaren unes 300

Xavier Hernández creu que el sistema penitenciar no estimula les conductes positives

sol·licituds. Abans la gent no es presentava perquè s'havia d'anar a Madrid i es podia anar destinat fora de Barcelona. Amb aquesta nova fórmula s'aconseguirà que la majoria d'opositors siguin de Catalunya i els qui vinguin de fora hagin de restar aquí un mínim de dos anys. Aquesta situació permetrà una major estabilitat de les plantilles, fet de gran importància per al bon funcionament dels centres.

—Per acabar voldria que ens parlés d'una iniciativa de la seva direcció general i de la de Joventut que preveu l'organització d'activitats culturals a les presons de joves.

—La setmana passada signà-

rem amb la Direcció General de Joventut un programa de cooperació per a la realització d'activitats culturals i espectacles artístics a les presons de joves amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut.

—Què inclou el programa d'activitats?

—Un total de 20 actuacions de rock, d'havaneres, de cantants i autors i d'animació infantil per als fills de les mares recluses al centre de Wad-Ras. Les dues direccions generals hem creat una comissió mixta de seguiment i avaluació de la marxa del programa d'activitats.

Tomàs Punxi

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

27 de gener de 1985

CAVALL FORT

CENTRE DRAMÀTIC DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Roma

XXXVII cicle de teatre per a nois i noies

amb el patrocini de l'Ajuntament de Barcelona, el suport del Servei de Teatre de la Generalitat de Catalunya i la col·laboració de Banca Catalana

Plantar cara

de Josep Tremoleda

Joventut de la Faràndula de Sabadell

preus populars

a les 11 del matí

CONFIDENCIAL

ALS NOSTRES SUBSCRIPTORS, LECTORS I AMICS

*El que vosaltres
dieu:*

"CATALUNYA CRISTIANA no pot morir. De cap manera!"

"Llegeixo amb molt d'interès

"CATALUNYA CRISTIANA". Ha guanyat molt.

Us felicito a tots. Endavant!"

"Receive my congratulations for your

magazine 'CATALUNYA CRISTIANA',

and my best desires that your work in

pastoral job will increase

copiously for the good of

God's People..."

"SI US PLAU, AMICS, NO US CANSEU DE LLUITAR.

'CATALUNYA CRISTIANA'

ES L'UNIC ORGAN DE PREMSA NETAMENT

CRISTIANA QUE TENIM..."

*El que nosaltres
patim*

- El continuat augment del paper, de la impressió, dels materials.
- L'augment de les despeses generals: enviaments, distribució.
- L'onerosa servitud dels crèdits bancaris.
- La lentitud de certs cobraments.
- El no poder portar a terme una acció de promoció, ni augmentar les pàgines de CATALUNYA CRISTIANA.

*El que vosaltres i
nosaltres podem
fer*

- Continuar fidels al nostre setmanari, donant-li solidesa i preparant-li nous horitzons.
- Buscar nous subscriptors (hi ha tanta gent encara que no la coneix), i establir nous llocs de distribució: parròquies, llocs de culte, etc.
- Renovar i abonar les subscripcions a temps (incloses les dels missioners)
- Els responsables dels llocs de distribució, pagar mensualment la factura.
- Essent la premsa en general deficitària i CATALUNYA CRISTIANA també, FER UN GEST DE SOLIDARITAT I DE SUPORT ENVIANT-NOS UNA APORTACIÓ ECONÒMICA.

El sotasignat ..... domiciliat a .....
C/. ..... d.p. .... tel. ....
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ..... ptes. a càrrec del Banc/Caixa .....
Suc. .... de .....

● Envio gir postal n.º ..... per ..... Ptes.
..... de ..... de .....

Signatura:

CARDENAL-ARQUEBISBE DE BARCELONA

...Us prego doncs que us prengueu amb interès la crida que se us fa a renovar la vostra aportació generosa a CATALUNYA CRISTIANA, amb la certesa que contribuïreu a consolidar una obra apostòlica de la qual la nostra Església avui no podria pas prescindir.

Beneint-vos cordialment resto vostre en el Senyor:

† Narcís Jubany

CORDIALMENT: GRÀCIES!

Cent anys a Guinea Equatorial de les missioneres conce

Acció educat

alliberadora i ass

“El sentit d'inculturació, d'acció alliberadora i d'universalitat, ens exigeix una actitud d'obertura a tots els llocs i persones, donant preferència a l'educació de la joventut i assistència social”, diu la mare provincial de les Missioneres de la Immaculada Concepció de Catalunya, **María Dolores Leyun**.

Amb motiu del primer centenari de l'arribada de les primeres missioneres concepcionistes a Fernando Poo, hem mantingut unes converses amb la mare provincial que ens ha parlat del seu institut i del centenari missional.

—La nostra congregació fou fundada per la mare **Alfonsa Cavín**, francesa, que ja era religiosa de la Sagrada Família i que va venir a Mataró a fundar. Posteriorment, en veure les urgents necessitats d'aquí, abandonà el seu institut francès al qual pertanyia i fundà una nova institució, eminentment mariana, sota els auspicis i consell del bisbe de Barcelona, **Dr. Domènec Costa i Borràs**. Això succeïa l'any 1850. La congregació va créixer molt ràpid i actualment està estesa aquí —a Catalunya amb 180 religioses— i a tots els diferents continents del món.

La mare provincial coneix perfectament l'odissea missionera, el centenari de la qual actualment celebren.

—Les nostres missioneres, en arribar a Guinea, el gener del 1885, inicien la primera escolamissió per a la promoció de la dona. Foren anys de treball dur i difícil. Puc dir-li que en els tres primers anys hagueren de tornar

a Espanya, quatre de les cinc primeres religioses per raons de salut. L'any 1888, esgotades per un lliurament incondicional en el calorós clima guineà, moriren les dues primeres missioneres. Però la nostra presència continuà sense defallir.

En aquests cent anys, han passat per Guinea 347 germanes, de les quals 44 moriren allí.

És sorprenent que no hagi disminuït l'esperit missioner de la institució.

—Certament, no ha disminuït. És tan viu que ens urgeix afrontar nous camps d'apostolat en d'altres països d'Àfrica com a Amèrica llatina, sorgint comunitats a Libèria, Ghana, Togo, Paraguai, Colòmbia, Mèxic, etc.

La mare **María Dolores Leyun** exposa amb detall els trets més prominents del carisma propi i original de la seva congregació.

—Cal destacar el lliurament amb amor, tendresa i il·lusió a la tasca evangelitzadora des de la promoció humana. Llitem per crear una societat i uns homes nous, com ho va fer **Jesús de Natzaret**. El nostre afany és descobrir el Regne de Déu, que es manifesta sobretot en la vida dels més pobres.

María Dolores Leyun, superiora provincial de les missioneres Concepcionistes a Catalunya.

—I això, ¿com?

—Doncs, en la inserció de les germanes en la realitat que les obliga i exigeix el desprendiment evangèlic de la pròpia família, país, cultura i les seves preferències personal per optar amb gran sensibilitat per les noves situacions i necessitats del món. Actualment, les que més detactem són l'educació de la jo-

ventut i l'assistència i promoció integral de l'home. D'aquí la creació d'escoles, llars d'infants abandonats, residències d'estudiants, així com hospitals i dispensaris, sense oblidar activitats pròpiament pastorals, formant futurs agents d'evangelització i comunitats cristianes natives.

Referent a aquest últim as-

pecte, la mare **María Dolores** informa que precisament el dia 27 de gener —data del centenari— serà inaugurat el noviciat que l'institut ha construït a Malabo. D'aquest niu de coloms missatgers de l'evangeli sortiran joves profeses equatoguineanes, dignes successores i continuadores de l'acció de les missioneres concepcionistes.

Centenari missional

El dia 27 de gener del 1885, arriben a Guinea Equatorial les cinc primeres missioneres Concepcionistes, totes catalanes. Per a les quals tot es nou i tot els atrau: el clima, la geografia, la flora i la fauna. Però sobre tot a aquestes pioneres —**Àngels, Beatriu, Alexandra, Constança i Maria Jesús**— els interpel·la un país summament pobre, assedegat de promoció humana i àvid d'una esperança: conèixer el missatge de salvació dut per **Jesucrist**. Es tracta, doncs, d'una aventura original.

La celebració del primer centenari de l'arribada de les missioneres de la Immaculada Concepció a Guinea Equatorial, és un esdeveniment que no ha passat inadvertit a l'Es-

glésia equatorial que omple de gaubança també l'Església de Catalunya.

A aquella primera expedició continuaren d'altres d'abnegades i entusiastes missioneres que han volgut consagrar la seva vida i joventut en pro del poble guineà. La seva tasca ha estat fins avui, intensa dura i fructífera. Encara és present en el record de tots que el seu treball fos interromput pels tristos successos que s'esdevingueren en el poble equatoguineà després del seu accés a la independència. Actualment, canviat el rumb polític, les religioses concepcionistes han tornat a Guinea per continuar intrèpides la seva acció apostòlica amb nous mètodes adaptats al moment actual.

Ultimament, les vocacions natives han augmentat a l'institut.

pcionistes

tiva,

Existencial

Rosa M. Macià, superiora general de les missioneres Concepcionistes. La seva residència habitual és a Roma.

Jove ghaniana d'Asafo. Des que arribaren les germanes concepcionistes a aquest poblat, les joves i els infants ja no es troben tan sols.

La mare provincial ens parla també dels objectius del centenari a l'institut.

—Per una part volem enrustir la nostra pròpia identitat de vivència missionera i per l'altra, contagiar-la a les alumnes dels nostres col·legis perquè entenguin i aprenguin l'esperit de solidaritat vers el Tercer Món. En un altre ordre d'idees i a nivell

provincial, organitzem una trobada a Montserrat amb els pares i família de les nostres alumnes. Entre d'altres actes es recollirà diners, com a aportació generosa, per crear unes beques que beneficiaran necessitats concretes i urgents de les nostres missioneres.

La mare provincial, abans d'acomiar-se, manifesta amb

goig que les portes de la seva congregació són sempre obertes per a qualsevol jove amb inquietuds missioneres. Mai no mancat qui ha cremat la seva vida pel més pur, noble i gran ideal: estimar el proïsme.

Francesc Gamissans

Una acció prioritària: L'assistència sanitària.

Vivències

històriques

Enguany celebrem el primer centenari de la sortida de les cinc primeres missioneres de la Immaculada Concepció a terres africanes, concretament a la Guinea Equatorial.

Una tasca que ha anat engrandint-se i afermant-se amb el pas del temps, perquè fou guiada per l'Esperit de Déu. L'inici d'aquesta obra fou eminentment evangèlic: enmig de la pobresa més absoluta i només amb l'escalf de Déu i uns pocs estris.

No tot és fàcil a la vida

Entre els creients d'aquí hi ha una tendència a idealitzar les missions catòliques i no pensem que aquell qui pren la decisió radical de marxar a terres desconegudes i llunyanes és una persona normal, però empena per una idea de donació als més marginats del món. No ens podem quedar amb el bon regust d'unes anècdotes exòtiques i llunyanes; cal anar més a fons i aprofundir en les motivacions que han empès tota una acció de promoció humana i cristiana.

El pare Xifré fundador de les missions de Guinea

El pare Xifré, home senzill i de pregària, fou el fundador de les missions claretianes a Guinea. Qualsevol que conegués la vida d'aquest home quedaria meravellat de la seva empena i de les seves idees, no gaire lluny del que avui en diem un "progre". Féu arribar la cultura i la fe en la mateixa llengua indígena, circumstància que el fa precursor de la moderna "indigenització", amb la qual Déu es torna infinitament més proper per aquella pobra gent. Un altre aspecte prou important del pare Xifré fou la seva denúncia de l'esclavatge i les formes d'opressió d'aquell temps i en aquells països. El pare Xifré, doncs, fou el qui aconseguí que les Missioneres Concepcionistes arribessin a Fernando Poo. Gairebé decebut de trobar personal per aquelles missions que atengués degudament l'ensenyament dels nadius i es lliurés a una tasca social i sanitària ensems, va pensar que

l'Institut de la Immaculada Concepció potser acceptaria la tasca; tant més necessària quan els seus religiosos claretians a Guinea no donaven l'abast a tanta feina apostòlica i de promoció humana.

La resposta de les Missioneres Concepcionistes

L'Institut havia estat fundat l'any 1850. L'any de la fundació era bisbe de Barcelona monsenyor Domènec Costa i Borràs i la mare Alfonsa Cavin n'era la primera superiora. La primera comunitat comptava amb 26 membres, coneixedors tots de les dificultats que suposa el camí de la fe en un món pagànit. La finalitat del nou Institut, per voler de la mare Cavin i del bisbe català era educativa i assistencial als més necessitats. Quan el pare Xifré demanà auxili, la primera resposta des d'aquí fou un no claríssim. Però al matí següent d'haver dit no, la responsable de l'Institut canvià d'opinió i digué que sí. Al capdavant, no era la salvació del proïsme un dels objectius de l'Institut? Cal dir que també influí en aquesta decisió l'engrescament de totes les germanes religioses que havien d'anar a les missions.

En varen ser escollides cinc, totes catalanes: Maria Jesús Güell, Alexandra Sibila, Constança Selva, Beatriu Monrós i Maria del Àngels Perera.

Tampoc el Dr. Costa i Borràs no veia al principi amb bons ulls la idea, però era tanta la seguretat interior que tenien aquelles religioses que tota oposició fou condemnada al fracàs, i obtingueren finalment la conformitat episcopal.

Que el propòsit d'aquelles cinc missioneres concepcionistes d'anar a l'Àfrica no era pas gens afalagador ho palesa la frase d'una d'elles en el mateix moment de sortir del port de Barcelona: "Éns tornarem a veure a l'eternitat..."

Malgrat tot, abans de cinc anys havien tornat totes a la pàtria, però amb el tresor al cor que havien començat una gran obra en la vinya del Senyor.

Lluís Cortés

La seva acció es desenvolupa

36 centres educatius, que atenen uns 14.000 alumnes des de jardí d'infància fins a formació de professorat.

9 residències de joves, llars infantils i internats amb unes 400 persones ateses.

10 residències de vells i pelegrins.

16 hospitals.

11 comunitats dedicades a una acció social i pastoral.

12 cases de formació.

Són repartides així:

595 germanes.
84 comunitats.
11 països.
3 continents.
21 novícies.
20 postulants.
139 germanes missioneres.

Centre de promoció vocacional a Catalunya:

Justina Moreno. Avgda. Rasons de Peguera, 108. Ciutat Meridiana. 08033 Barcelona.

Gerents interessats en
algun candidat truqueu
a l'Associació Cristiana
de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.
(De 5 a 7)

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

C tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT

A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINEYER TÈCNIC

Especialista tintoreria i
"aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU

auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

APARELLADOR

Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

SECRETÀRIA

Investigació i Relacions
humanes. INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament,
encarregada d'una botiga,
relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràctiques
matins.
INEM 31.705.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

AUXILIAR Administratiu.

INEM. 36.975.260.

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb
experiència. Contracte mercantil.

ADJUNT COMERÇ EXTERIOR

INEM 22152435.

ENGINEYER SUPERIOR

Amb experiència en Direcció.
INEM 20854001.

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.

Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa
per transports, magatzems,
etc. INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, costos,
control de gestió i co-neixedor
temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADJUNT GERENT IMMOBILIÀRIA

Titulat amb experiència.
Contracte mercantil.

VENEDORA

objectes regal i sanitaris.
INEM - 115.429.

OFICIAL 1.º EBENISTA

INEM 23.318.186.

DIRECTOR ADMINISTRATIVO

Con experiència. Contrato
Mercantil.

ADMINISTRATIVA I-O

DEPENDENTA

INEM 35.432.803.

OFICIAL 3.º TORNER

INEM 36.491.459.

SECRETÀRIA

De gerència o advocat.
INEM 111.496.

ADMINISTRADOR

Experiència fiscal, comptable
i financera. Contracte
mercantil.

ENG. TÈCNIC TINTORERIA I APRESTS.

INEM 49.769.

ADMINISTRATIVA

amb experiència.
INEM 20.302.647.

AUXILIAR ADMINISTRATIU

INEM 23.265.679.

SECRETÀRIA

Gerència i experta export-
import. INEM 37.988.149.

AUXILIAR

Administrativa i relacions
públiques. INEM 38.478.
279.

CASA de colònies parroquial.
40 places-piscina. Tel-
lèfon 853 00 26.

COTÓ PERLÉ

1.ª qualitat es ven a bon
preu, mínim 3 kg. per una
vànova. Tel. 725 15 48.

ESTIC

en atur amb dos fills. Màximes
referències.
Tel. 259 10-79.

COLLECCIONISTA

Compro, canvio: Goigs, es-
tàmoes. Antoni. Tel. 726 44
1.4 9 h. nit.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, IN-
FERMERS, PUERICULTO-
RES, AUXILIARS. Informes:
Tel. 245 37 58.

Vendes

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants FINQUES
GUANTER (A.P.I.) Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

CATEQUISTES!

Us ha arribat un COMPANYY
DE CAMÍ.

Orientacions, suggeriments,
reflexions, receptes, advertiments...
us els donarà aquest COMPANYY.

El SECRETARIAT INTER-DIOCESÀ DE CATEQUESI
DE CATALUNYA I LES ILLES acaba de publicar una
senzilla GUIA PER A CATE-
QUISTES. Serà un ajut es-
plendit sobretot per als cate-
quistes principiants; per als al-
tres, un recordatori de coses fo-
namentals que s'obliden mas-
sa sovint. Per a tots serà un bon

"COMPANY DE CAMÍ"

Ha preparat l'edició el Departament de Formació de Catequistes del mateix Secretariat.

company
de camí

SECRETARIAT-INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI
DE CATALUNYA I LES ILLES

El trobareu en les llibreries espe-
cialitzades, secretariats i centre
de material catequètic C/ Tala-
manca, 5-7. MANRESA (Bar-
celona). Tel. (93) 872 15 43.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra
per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho
junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a
CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

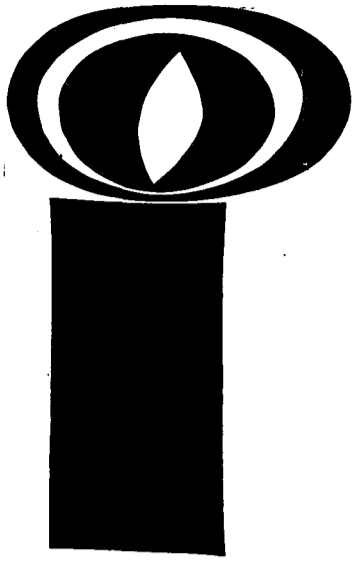
300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu
de l'anunci pel nombre d'insercions.
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer
València, 244, 2on, Barcelona-7.

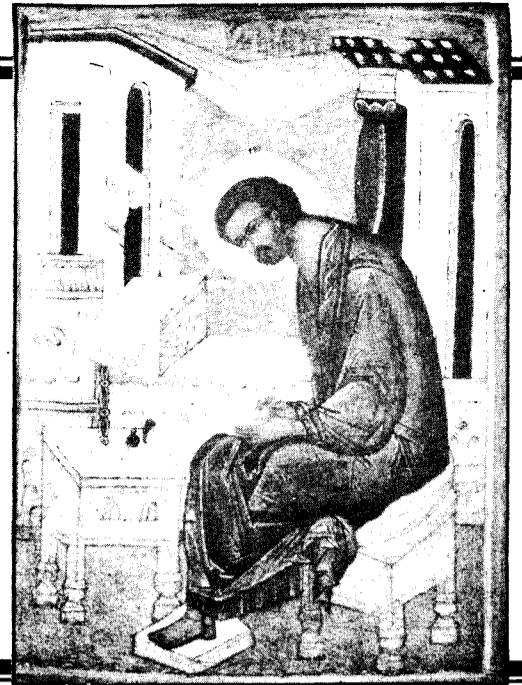

ESCOLTEM LA PARAULA

DIUMENGE III
DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa: Catalina Terrats
Monicions: Esperança Atarés

Evangelista Sant Marc

LA GENT DE NÍNIVE CREGUÉ EN DÉU

El llibre de Jonàs, (entre el 400 - 200 a C.) manté una unitat en la seva narració, que és més didàctica que històrica.

Aquest llibre està situat en el postexili, davant la realitat que els israelites, perquè consideraven els nivites com a enemics, n'esperaven més la destrucció que la salvació. El missatge que ens transmet Jonàs (tot i que actualment és manté que Jonàs no és l'autor del llibre), és la proclamació de la gran misericòrdia de Déu.

Això és el que ressalta la perícopa d'aquesta lectura: Déu es va compadir del nivites i ells van respondre al gran amor de Déu.

Lectura del llibre del profeta Jonàs (3:1-5,10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: "Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré". Jonàs se n'anà a Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda". La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

ENSENYEU-NOS ELS VOSTRES CAMINS

El salmista s'ha adonat del seu pecat, de la seva feblesa, i va deixant brollar del cor el desig que el Déu bondadós i recte ompli la seva vida, guii els seus camins, li ensenyi a ser just. Que aquesta sigui també la nostra actitud.

Salm 24:4bc-5ab,6-7b,8-9 (R.:4b)

Feu que conegui, Senyor, les vostres rures, que aprengui els vostres camins.
Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu.

R. Feu que conegui. Senyor, les vostres rures.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat ds de sempre.
Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, ensenya el bon camí als pecadors.
Encamina els humils per sendes de justícia, els ensenya el seu camí. R.

"Si coneguéssis el do de Déu"

L'Evangelí és, abans que tot, una bona notícia, un crit de joia que Jesús escampa pel món. La proclama a camp obert, als quatre vents, perquè tothom pugui sentir-la. És així com l'Evangelí ens presenta Jesús en començar la seva vida pública: vorejant el llac, per les places, recorrent els camins, predicant assegut a la falda de la muntanya, oferint el seu missatge a tothom: el Regne de Déu és a prop. Des d'ara, Déu és amb vosaltres! Tot allò que anheveu tant: la llibertat, la pau, la fraternitat, el sentit de la vida, l'amor, tot això que vosaltres desitgeu i no podeu aconseguir, aquí ho teniu! Gireu-vos cap a mi i escolteu-me! Obriu el vostre cor per acollir la bona notícia que us proposo, deixeu de viure tancats en vosaltres mateixos perquè Déu ha entrat en la història i vol viure en cadascun de vosaltres!

Després, Jesús concreta la seva proposta d'una manera més personal: "veu" Andreu, Pere, Joan..., vols venir amb mi?, ¿vols viure segons l'estil que et proposo i anar construint amb mi el Regne?

Fixem-nos en aquests homes que l'Evangelí ens presenta com els primers que van acollir la crida de Jesús i el següent: no eren pas uns homes extraordinaris que despuntessin per res. Només tenien una cosa: no vivien instal·lats, no estaven satisfets, buscaven alguna cosa que donés sentit a la seva vida personal i no estaven d'acord amb les injustícies que sofria el seu poble. Tenien capacitat d'il·lusionar-se, d'engrescar-se per un ideal; eren homes de fe i d'esperança. Creien en el poder de Déu i, per això, quan intuïren que Jesús podia salvar-los, se n'anaren amb Ell.

Des de llavors, Jesús, dia rera dia, passa per tots els camins del món i de la història i crida pel seu nom, un a un, tots els homes que troba. Tots, un dia o altre, hem sentit algun dia el desig de viure amb plenitud la nostra vida, hem volgut ser més bons, hem plorat davant la injustícia del món, hem cregut que els homes hem d'estimarnos... Aquest neguit, no és la crida de Jesús?

Hauríem de deixar ressonar dins nostre, com una realitat sempre nova, la seva veu que es fa present en cada si-

tuació de la vida. "Si coneguéssis el do de Déu". Jo sacio la teva fam i set, jo dono resposta als teus anhels. En realitat, el que fa Jesús es oferir-se a fer camí amb cadascun de nosaltres, demanar-nos si acceptem de ser els seus amics, si volem participar en la seva missió. És oferir-nos la seva vida, és proposar-nos de repetir en cada home, en cada dona la seva pròpia experiència.

Així doncs, Jesús amb la seva vida ha obert un camí, ha ofert als homes la possibilitat d'interpretar d'una manera nova el món, la història, la pròpia vida, les relacions humanes, i convida al seu seguiment. La fe cristiana és, doncs, el SEGUIMENT d'una persona.

Això no dispensa d'un coneixement intel·lectual, al contrari, però el coneixement cristià no pot ser mai teòric, és tota una altra cosa: comporta SEMPRE una manera concreta de viure.

Assumir la vida de Jesús en nosaltres comporta forçosament un canvi d'actituds, un capgirament de valors, una CONVERSIÓ. Això és la conversió: obrir-se a la crida de Jesús i posar-se en camí, disposats que Déu ocupi el lloc central en la vida.

El nostre seguiment no pot ser, però, una imitació externa dels actes de Jesús, sinó un deixar-nos il·luminar interiorment per la seva vida. És un camí obert, sense límits, sempre nou. La meua opció no és feta una vegada per sempre. És va fent una vegada i altra, lentament, al llarg de la vida. Els creients hauríem de saber discernir a cada moment, a cada situació, què comporta la realització del Regne de Déu avui.

La crida que Jesús adreça als homes a seguir-lo demana per part nostra una resposta total, i les seves paraules: "Qui vulgui venir darrera meu, que prengui la seva creu i em segueixi" demanen certament una mort, però són per a nosaltres el camí per a trobar la veritable vida.

Nosaltres, amb Jesús, podem fer l'experiència que donant-nos lliurement, ens recuperem amb plenitud. El seguiment de Jesús és una exigència creadora de vida, de pau, de felicitat, de plenitud humana.

NO PODEU DEIXAR PERDRE L'OPORTUNITAT PRESENT

L'exhortació de Pau va dirigida a tot cristià, casat o solter. Ens urgeix a viure l'última etapa de la història de la salvació —que ja ha començat que avança cap a la consumació de la redempció— amb unes actituds d'esperança de pregària, de vetlla, cadascun des de la pròpia situació, com a homes lliures i despresos, perquè aquest món passa aviat.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (7:29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

I SE N'ANAREN AMB JESÚS

Aquest evangeli podríem dir que consta de dues parts. La primera és l'inici de la missió de Jesús —després de l'emprisonament de Joan a Galilea— amb la urgència de la conversió per a acollir el Regne que Jesús anunciava. La segona és la crida dels primers deixebles, que d'una manera molt resumida, típica de Marc, ens fa veure la importància de seguir Jesús amb la conseqüència de deixar-ho tot.

Evangelí segons sant Marc (1:14-20)

Després d'haver estat emprisonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: "Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova".

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes". Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i els deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

HOMES I INSTITUCIONS

CALENDARI

Diumenge, 27 de gener. III del temps ordinari. Santa Angela de Merici, fundadora. Sant Mer, abat i sant Vitalià, papa.

El sol surt a les 7,08 i es pon a les 4,04. (Hora solar). Festa major a Mataró.

Fira a l'Espluga de Francolí i Sant Pere de Torelló.

Dilluns, 28 de gener. Sant Tomàs d'Aquino, doctor. Sant Valeri i sant Julià, bisbes.

Festa major al Pla de Sant Tirs i Verdú.

Dimarts, 29 de gener. Sant Pere Nolasc, fundador; sant Sulpici Sever, escr. i sant Constanci, màrtir.

Festa major a Benavent de Segrià, Caldes de Montbui i Campins.

Dimecres, 30 de gener. Santa Martina, verge i màrtir i santa Jacinta de Mariscotis, verge.

Dijous, 31 de gener. Sant Joan Bosco i sant Tarsici, màrtir.

Divendres, 1 de febrer. Sant Cecili, bisbe i màrtir i santa Brígida, verge.

Dissabte, 2 de febrer. La Presentació del Senyor. La Purificació de la Mare de Déu (Candelera). Sant Corneli, centurió.

Festa major a l'Ametlla de Mar, Bot, Calafell, Calldetenes, la Garriga, Lavern, Palau-saverdera, Sant Julià de Vilatorrada i Valls.

Presentació del Senyor

A semblança de les verges prudentes de les quals l'Evangeli, el dia 2 de febrer brilla en les nostres mans la flama simbòlica d'una candela. És la llum de Jesús que il·lumina el món com profetitzà el vell Simeó i recorda l'anada de la Verge Maria al Temple portant el Diví Infant. Així ho commemora tot cristià i ho celebren amb joia molts dels nostres pobles.

C.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

27 de gener. Diumenge III de durant l'any. Lectures: Primera, Jn 3,1-5.10, S 24, segona 1C 7,29-31 tercera Mc 1,14-20.

28 de gener. Dilluns de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, He 9,15.24-28, S 97, segona Mc 3,22-30.

29 de gener. Dimarts de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, He 10,1-10, S 39, segona Mc 3,31-35.

30 de gener. Dimecres de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, He 10,11-18, S 109, segona Mc 4,1-20.

31 de gener. Dijous de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, He 10,19-25, S 23, segona Mc 4,21-25.

1 de febrer. Divendres de la setmana III de durant l'any. Lectures: Primera, He 10,32-39, S 36, segona Mc 4,26-34.

2 de febrer. Dissabte. Presentació del Senyor. Lectures: Primera, Mi 3,1-4, o bé: He 2,14-18, S 23, segona Lc 2,22-40.

La vellesa,

edat de renovació

Entre els homes vells i joves ha existit sempre un distanciament. Però jo no he cregut mai que els joves d'ara siguin pitjors que els homes del segle passat. Ja sabem que hi ha molts joves esgarrats, però també existeix una joventut sana. Les drogues, l'atur, la inflació, la desesperança, la manca d'un ideal afecten, val a dir-ho, els membres juvenils d'una descendència que no troba una atenció adequada. Naturalment que aquells que exerceixen una tutela damunt d'ells, tenen l'obligació d'evitar que segueixin camins tortuosos; però deixem que facin tot allò que sigui lícit, encara que a molts no els agradi.

Ningú no pot negar que la humanitat evoluciona a cada moment. Encara que els ancians rutinaris romanguin aturats i blasmin la civilització moderna, el món marxa. La Bíblia va nomenar, fa més de vint segles, "necis", els qui continuaven preguntant-se per què sempre els temps passats va ser el millor. Creiem que seria una cosa molt difícil de demostrar que, actualment, la humanitat és més perversa i més dolenta. Els homes madurs no s'han de molestar per l'atreviment dels joves. Però aquests, amb la seva audàcia, no han de posar boires a les ments fatigades pel llarg peregrinar.

Combatre els joves és perdre el temps. No tenen interessos creats i, per tant, s'expressen incertament. Moltes vegades quan em trobava davant d'un home fossilitzat, he arribat a creure que el cervell s'arna com les vestidures de llana. Hem de vigilar, cons-

tantment, perquè el nostre esperit no envelleixi. Sapiquem evolucionar a temps i situar-nos per veure les coses tal com són en realitat. De tota manera, cal no menysprear els homes vells. Jo n'he estat sempre un incondicional defensor. Pensem que un home vell és un home que ha lluitat i sap moltes coses de la vida. Els homes mentre tenen ideals són joves. Allò que no ens agrada és la rutina i els prejudicis.

Tanmateix, cal ser joves de cor, i saber donar vida a les obres grans i generoses. Respectem tot allò que representi un valor i que porta la vida a les entranyes; però sotraguem ardidament totes les coses caduques. Siguem enemics de les ficcions i de les hipocresies. Hi ha gent tan poc sincera que mai no us mira perquè tenen por que els ulls

us diguin allò que mai no diran els llavis.

Ara bé; moltes vegades això que el món en diu experiència, no és altra cosa que automatisme. En materia opinable cap home no té el dret d'oposar-se que aquells que viuen sota la seva tutela defensen un ideal diametralment oposat al d'ells. Entre joves i vells no ha d'existir cap dualisme. Per això trobo tan encertat el pensament de sant Agustí: "En els principis unitat; en els dubtes llibertats; en tot caritat" (bones maneres).

No s'ha de contrariar la joventut en aquelles coses que són lícites. Cal comprensió. Una comprensió que ha de ser iniciada pels homes madurs. I, finalment, val a dir que entre la joventut i la vellesa no hem de fer cap distinció: tan sols hi ha la vida.

Leandre Amigó
Escriptor

Carta als que creuen

que no han estat res

Moltes dones i homes d'edat, pensen que no han estat res, que no han fet res d'essencial. Ja ni tenen necessitat de guanyar-se el pa de cada dia. Però davant d'ells hi ha un desert d'aïllament, com si no els quedés res més que esperar la mort.

Vosaltres que heu arribat a l'edat de la jubilació, sabeu que en el vostre seguiment de Crist, no hi ha edat per retirar-se? Per vosaltres pot començar el temps, en què es descloguin els dons d'apostolat posats per Déu en cada batejat.

Hi ha homes i dones d'edat que han sabut estimar, que han sabut sofrir. I es converteixen en homes i dones capaços d'escoltar, de comprendre una gran part de la lluita dels altres. I Déu confia a cadascú algú o alguns per escoltar; no pas per donar-los consells, sinó per acompanyar-los fins a les

fonts del Déu vivent. A vegades la fragilitat no permet acompanyar a altres sinó amb la fidelitat d'una pregària, i això compta infinitament.

I donant la vostra confiança, i donant-la particularment a les noves generacions, responeu a una espera de molts joves sotraguets pels canvis de les societats, per trencaments afectius, per abandons humans.

Amb la intuïció exercida al llarg de la vostra vida, descobriu camins de confiança. I fins al darrer sospir, tot és possible.

Que en seria de bonic que vinguessin a besar les vostres mans gastades, vosaltres, que us penseu que no heu estat res, que no heu fet res, i que, sense saber-ho, feu possible la continuïtat de Crist en la humanitat.

De la "Carta del Desert", de Taizé

LA BÍBLIA A L'ABAST

Dos móns

Aquest món que veiem amb els ulls passa aviat (v. 31b). Comencem el comentari d'aquest fragment, fixant-nos d'entrada en el darrer verset. Ve a ser com un rerafons damunt del qual, sant Pau dibuixa la seva reflexió. Ell parla d'un món que passa, que és en trànsit, i en trànsit de desaparèixer, o almenys de ser superat o canviat per una altra realitat. Es el món que veiem amb els ulls, o sigui la imatge, la representació actual del món que prenem com a realitat oa temps definitius, i que de fet toca ja a la seva fi. Es molt possible que l'Apòstol entengués en aquest moment que la fi del món era una cosa imminent. De fet, però, ell parla de dos temps o de dues èpoques del món, concebut com al lloc on es desenrotllam la història de la humanitat i, doncs, la història de la salvació. El temps que passa, seria la primera part d'aquesta història, dominada pel pecat, que intenta corrompe l'obra del Creador. Aquest temps —aquest món— ha arribat ja a la seva plenitud, ja ha donat de si tot el que podia donar, i en realitat ja és obsolet. Ara entrem als temps nous. Ens hi ha fet entrar Jesucrist. Ells, per la seva redempció, ha començat una nova era. L'era definitiva. El món nou. La comunitat cristiana a es troba sotmesa a la tensió del temps: sabent que ha començat el temps nou de la salvació en Jesucrist, ex-

Som gent de pas

(1C 7:29-31)

perimenta encara la feixugor del temps passat que és vivament representat per la imatge d'aquest món que veiem amb els ulls. **Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present** (v. 29), perquè l'ocasió a pressa.

Els treballadors de l'Evangelí

El nostre text és auna reflexió de principi que l'Apòstol fa als col.laboradors de la tasca pastoral que, segurament l'havien interrogat sobre quines eren les millors condicions que podien emmarcar la seva vida. Sant Pau dona resposta a la consulti feta a partir del v. 17. En una primera part posa en guarda els seus deixebles perquè no es deixin endur cap a la constitució de comunitats monocolors, integrades per persones d'una mateixa classe: jueus, pagans, lliures, esclaus, etc. El poble de Déu és divers i Jesús ha vingut a salvar-los a tots i a aplegar-los en una única església que té necessitat de molts serveis, però que cal que estigui presidida pel servei de la caritat, que és el que assegura la comunió

(vv. 17-24). En un altre apartat (vv. 25-35) tracta el tema del celibat apostòlic. L'argument de l'Apòstol és el de subratllar que les lluites apostòliques, que ala construcció progressiva de la comunitat eclesial exigeix, demana el més alt grau de disponibilitat possible en el treballador de l'Evangelí. El millor, doncs, és que no es compliqui la vida amb altres responsabilitats, que el lli-garien i li restarien disponibilitat a la tasca ministerial. Aquesta llibertat del ministre, però, cal que sigui total. No es tracta únicament que no estigui lligat amb una dona, o amb un home —els col.laboradors en les tasques apostòliques no eren exclusivament masculins—, sinó que es mantingui lliure també de qual-sevol altre lligam, per exemple amb el diner, amb el poder, amb l'ambició del càrrec, amb un desig de monopolitzar la feligresia o d'instal.lar-se en un lloc o en una situació determinada, etc. El celibat apostòlic no va contra el matrimoni, ni contra res que sigui honorat i lícit: simplement posa el ministre a la total disposició de la tasca de construir l'Església i en situació de donar testimoniatge del món

nou, el temps de la realització total de l'obra de Déu, que Jesús ha vingut a realitzar.

Com si no...

El cristià és un peregrí. Camina per aquest món que passa. O, si ho preferim d'una altra manera, és un que passa per aquest món sabent molt clarament, no sols que no pot quedar-s'hi encara que ho vulgui, sinó que ade fet és un que passa per aquest món perquè és el camí que el porta a l'altre. Per això, caminant com és, mira de portar el bagatge mínim, que no l'engavanyi. Això l'obliga a establir una jerarquia de valors i a la paràctica constant del discerniment. Què he de portar? Què hem cal deixar? El cristià no és un indiferent, ni un tranquil que es desentén del seu deure concret i més immediat. Es simplement un que valora amb la llum de la fe, la justesa de cada realitat. Per això **des d'ara: els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin...** (vv. 29B-31a). Que ben llegit significa: cal ser responsable sempre de totes les nostres situacions i els nostres deures, però sabent que aquesta responsabilitat, vista des de la fe, és el camí que ens mena al més definitiu de tot: a consumir definitivament en nosaltres l'obra de la salvació de Jesucrist.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots." Antonino Zichichi

1 - Fuerzas físicas y constitución íntima de la materia

Hoy empezamos un tema nuevo. Pero muy relacionado con el que hemos explicado durante cuarenta y tres semanas. Según la teoría del Big Bang sabemos que la materia casi infinitamente condenada se expandió hasta formar el actual universo gracias a unas fuerzas físicas que provocaron la gran explosión y diversificaron las partículas que tenían que formar los átomos y las moléculas. Originariamente estas fuerzas —se supone, según el principio de la gran unificación— eran una sola, pero enseguida fueron diferenciándose en las cuatro que ahora encontramos en cualquier tratado de física: gravitatoria, electromagnética, interacción fuerte e interacción débil. Estas fuerzas regulan toda la evolución del cosmos y, al mismo tiempo, los más pequeños movimientos o cambios que en él ocurran tanto los de las moléculas, los átomos y las partículas "elementales", como también los que hacen espontáneamente los seres vivos: un microbio, un elefante o nosotros mismos. Ahora bien, ¿qué es una "fuerza" física? ¿Cómo actúa? Y, por otro lado, ¿qué es la materia? ¿Qué tiene en sí misma que hace que se originen estas fuerzas? He aquí dos temas muy interesantes, profundamente interrelacionados.

1. La naturaleza de las fuerzas físicas

La definición de "fuerza" física que dan los científicos es muy sencilla: "todo lo que sea capaz de modificar el estado de reposo o de movimiento de un cuerpo"; la gravedad es una fuerza porque hace caer un objeto que se deje en el aire, la electricidad también lo es porque dos cuerpos cargados de electricidad positiva se repelen... Pero la cosa se complica si queremos profundizar esta primera idea: ¿por qué la tierra atrae hacia ella a los cuerpos pesados? ¿Qué misterioso vínculo se establece entre ella y los objetos que están encima de ella? ¿Y qué es lo que hace que electricidades del mismo signo se rechacen? Podemos afirmar que una fuerza física es como una "causa" del cambio que ocurre cuando actúa. ¡Pero la noción filosófica de "causa" es muy compleja! Y, ¿de dónde saca la materia este poder para actuar? Que es, según parece, un actuar incluso a distancia: la fuerza gravitatoria del sol a 149'5 millones de kilómetros de distancia retiene a la tierra en su órbita desde hace 4.600 millones de años. ¿Qué es lo que sale del sol para conseguir este efecto? ¿Qué clase de causa es, pues, una fuerza física?

¿Y por qué las actuales cuatro fuerzas físicas son tan distintas? ¿Por qué afectan diversamente a las mismas partículas de materia? ¿Y qué es lo que hizo que se diversificasen precisamente en cuatro? ¿Aca-

so hubo dentro de la materia otra causa maravillosa que las separó? ¿O acaso podemos creer que es falso lo que dicen los físicos de que todas las fuerzas se redujeron a una en el primer instante de la existencia del cosmos? El principio o teorema de la gran unificación —como lo llaman— aún no se ha demostrado. Einstein murió sin haberlo conseguido después de trabajar en ello muchos años... Las preguntas son muchas. Y algo se ha ido averiguando de todo esto. Lo veremos en los artículos siguientes. No obstante, tendremos que confesar que los interrogantes más fundamentales todavía no han tenido respuesta.

2. La constitución de la materia

Si es sencilla la definición científica de "fuerza", también lo es, al menos aparentemente, la de "cuerpo material" o de "materia": "todo lo que forma parte, junto con la energía, del universo físico"; una piedra es un cuerpo material, una estrella también, lo mismo un conejo... y también lo son los últimos constituyentes de estos cuerpos: moléculas, átomos, partículas... Ahora bien, ¿y la "energía" qué es? Los físicos suelen contraponerla a "materia", asignándole unas "dimensiones" diferentes: fuerza x espa-

cio, que quiere decir que equivale al ejercicio de una fuerza a lo largo de un trayecto; pero luego nos dirán que una es transmutable en la otra según la fórmula einsteiniana: $E=mc^2$. No obstante, ¿no podríamos llamar también "materia" a la energía física? La luz, ciertamente, es energía; pero ¿no es una entidad material? Creemos que no sería ningún despropósito llamar materia a todo lo que forme parte del mundo físico y que se puede presentar de dos modos: "materia ponderable", dotada de inercia, es decir, de masa inerte sujeta de la gravedad, y "materia imponderable", que es la energía, la cual cuando se presenta en forma de radiación electromagnética está constituida por las partículas sin masa que denominamos "fotones". Sea lo que sea de estas cuestiones nomenclatura, una cosa es clara: que la profunda constitución de la materia, ponderable o no, sigue siendo un enigma para los físicos. Es natural que no puede ser sencilla; las diversas fuerzas que posee lo demuestran. Y la ecuación de Einstein o aclara nada, sino que aún lo hace todo más misterioso. Tampoco han dilucidado la cosa los descubrimientos de partículas elementales; al contrario, se ha demostrado más complicada de lo que parecía. Aquí hemos de repetir aquello

de san Agustín: "Deus magnus in magnis et maximus in minimis", Dios es grande en las cosas grandes y grandísimo en las cosas más pequeñas.

En los artículos que seguirán, pues, explicaremos, siguiendo nuestro método histórico, lo que el hombre ha ido descubriendo de la constitución del mundo material y de las fuerzas que regulan su comportamiento. Esto quiere decir que, por una parte, historiaremos cómo se ha llegado a la conclusión de que toda la materia ponderable está formada por "átomos", y éstos de partículas dotadas de unas propiedades muy singulares; y por otra parte, que es lo que podemos decir de la energía, que también tiene una constitución corpuscular, y de los vehículos que la transmiten, es decir de las fuerzas físicas, que ahora se ha visto que se reducen a cuatro, pero que, según el principio de la gran unificación, parece que provienen de la diversificación de una sola. Estos dos temas se entrelazan y se puede decir que forman una única historia, la cual nos parece lo suficiente interesante como para ofrecerla a los lectores de esta sección de "Cultura Científica". Si encuentra buena acogida, nos animaremos a continuar exponiendo las maravillas que la ciencia va descubriendo en la creación y que, contempladas con ojos puros, tanto nos acercan a Dios.

Francesc Nicolau
Profesor de la Facultad de Teología de Barcelona

Els joves cristians d'Europa es mouen

Per la pau i la reconciliació

"Si, doncs, presentes la teva ofrena a l'altar i allí et recordes que el teu germà té alguna cosa en contra teu, deixa l'ofrena davant l'altar i vés primer a fer les pàus amb el teu germà."

(Mt 5, 23-24)

Colònia és una ciutat alemanya situada a la vora del Rin, molt a prop d'una de les zones industrials més importants i econòmicament més riques del món, a l'Estat de Nordrhein-Westfalen. Compta amb una magnífica catedral gòtica, arreu admirada, que, a l'època medieval, aplegava periòdicament una munió de pelegrins al seu voltant.

Aquest cap d'any milers de joves han tornat a fer d'aquest arquebisbat, per uns dies, un dels més importants punts de reunió de cristians. 9.000 famílies, a més de centenars de parròquies, col·legis, asils i d'altres entitats s'han abocat en una inaudita mostra d'hospitalitat, acolliment i simpatia que els més de 25.000 joves que hem acu-

dit a la seva invitació mai no oblidarem. Motiu: la VII Trobada Europea, nova etapa de la Peregrinació Mundial per la Reconciliació que ha convocat la Comunitat Eumènica de Taizé.

Al 1940, en plena guerra mundial un jove suís, Roger Schutz, s'establí a Taizé, un petit poble dalt d'un pujol, a la Borgonya del Sud, i creà un centre d'acolliment dels refugiats de tots bàndols. Aviat creixé la comunitat amb una finalitat ben clara: la reconciliació de tots els homes i la superació de les divisions entre cristians. Des d'ales-

hores la comunitat no ha descarat en cap moment la seva missió. Cristians de totes les confessions s'han reunit a Taizé a l'entorn de l'Església de la Reconciliació per a dedicar tota la seva vida a transmetre la pau de Crist i proclamar el seu perdó universal. Avui el cenobi té petites comunitats treballant en els llocs més pobres y dolorosos dels cinc continents més habitats. I, des del decenni dels 60, els germans acullen durant un temps tots els joves que, tips de l'atabalament, la fredor i el buit espiritual de la nostra societat, vulguin compartir amb els mateixos germans i amb d'altres joves vinguts de tots els països uns dies d'oració, meditació i joia amb una gran senzillesa de mitjans i prendre forces per a ser després, a l'indret on cadascun viu, veritables llavors d'esperança i testimonis de la pau i la reconciliació de Déu.

En aquesta dura tasca els germans de Taizé s'han mostrat infatigables i, enfortits per la pregària contemplativa tres vegades al dia i la vida compartida en comunitat.

Aquest any el missatge del germà Roger, dit "Carta del Desert", ens ve de la zona saheliana de Mauritània, terriblement flagel·lada per la sequera; abans foren Haití, el Líban, Calcutta, Chittagong i tantes altres regions, veritables "nits de la humanitat", on, malgrat tot, hom pot trobar sorprenents llums d'esperança i signes de la incansable presència de Déu entre els oblidats de tothom.

Fou precisament al Líban, pel Nadal de 1982, que el germà Roger inicià la peregrinació mundial de la reconciliació, que culminarà en dues trobades mundials: l'una a Madras (l'Índia) pel cap d'any vinent; l'altra a Taizé l'estiu de 1987. Però en aquell llarg camí s'han vingut ja celebrant diverses trobades europees: París, Barcelona, Roma, Londres... enguany la magnànimament receptiva Colònia. La intenció: cercar camins simples i concrets de reconciliació en la nostra vida individual i en l'Església, renovar-se personalment per a prosseguir el compromís de cadascú en retornar a les respectives cases, viure junts un signe d'universalitat de l'Església i sentir així la universalitat de l'amor de Déu que ens salva a tots sense excepció, prendre en Déu i en la comunitat dels cristians les energies creadores per a reduir el patiment humà sobre la Terra.

No és, certament, gens fàcil. Però els cristians sabem que tenim un avantatge fonamental: Déu juga amb nosaltres. Com no es cansa mai de repetir el germà Cristi, monjo reusenc de la comunitat de Taizé, "el fonamental és el Crist". És ell qui ens dona força d'estimar "perquè Ell ens ha estimat primer" (1 Jo 4, 19). Només cal, doncs, en paraules del germà Roger, "donar allò que Déu ens dona".

I en aquest veritable pelegrinatge quotidià, en aquest continu renovar-se, en aquest incessant començar cada dia de nou, sabem que no estem sols, que ens podem recolzar en la fe d'aquells que en han precedit i d'aquells que ens acompanyen.

La reconciliació visible entre els cristians no admet més ajornaments. Reconciliar-se, abans que

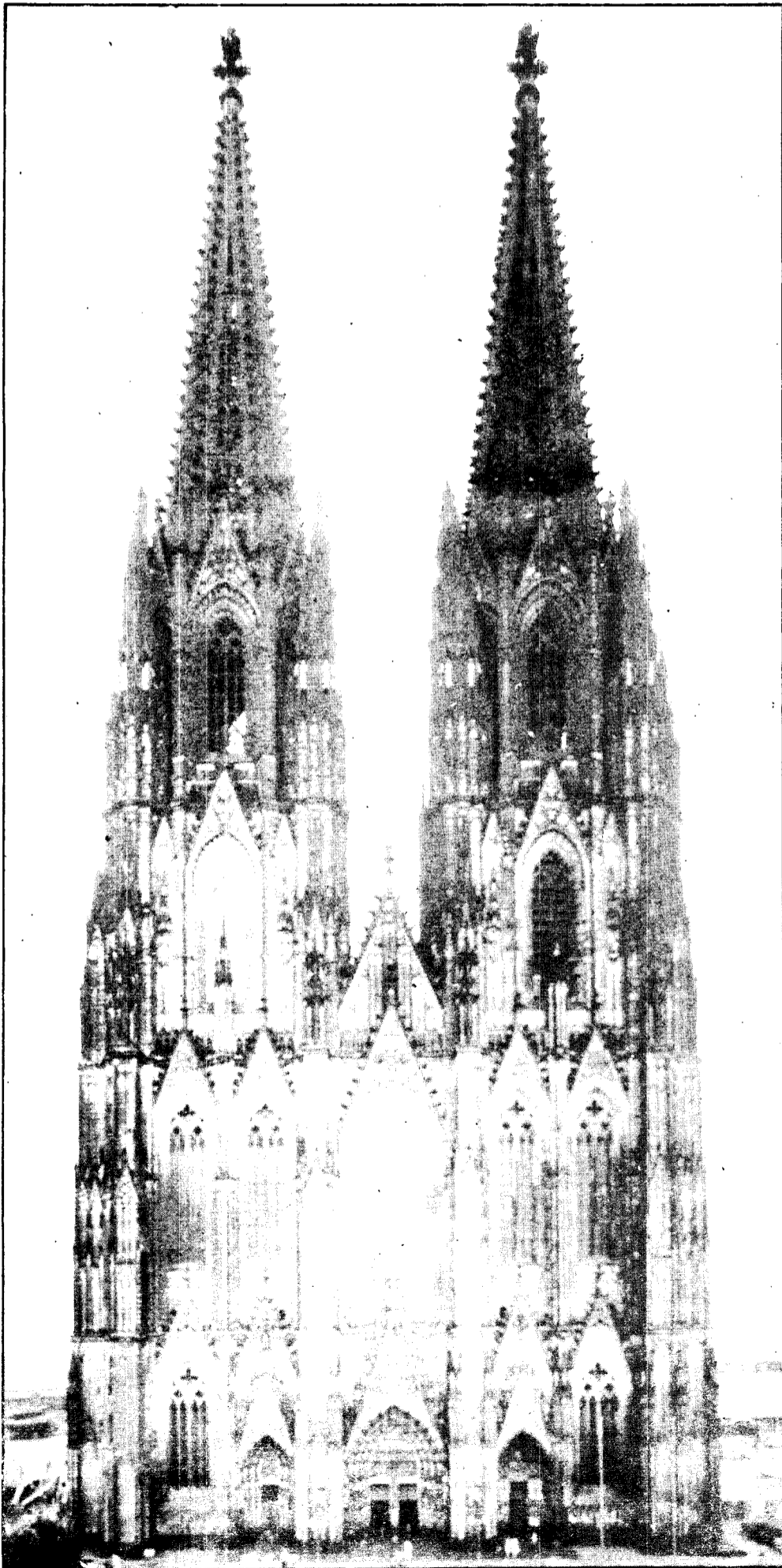
res, per ser ferments de pau i de confiança a totes les nacions del món. Aquesta és la intenció. Aquest és el sentit de la "Crida a les esglésies" que des de fa anys no cessen de repetir els monjos de Taizé i, amb ells, tants i tants altres cristians en el seu gran compromís de la seva petita vida diària.

No es tracta, de fer espectaculars accions universals ni grandiloqüents cerimònies o tortuosos raonaments. No. Taizé no és cap moviment. No vol ser-ho. Només ens demana un compromís allà on vivim. Envigorits per la confiança i l'amor de Déu hem d'esdevenir llevats de confiança, de pau i de perdó a les nostres cases i famílies, parròquies, pobles i ciutats, llocs de treball i de diversió. Hi ha molt a fer; comencem per les coses més petites, més senzilles, sempre amb confiança, sense recels. Organitzem pregàries, visites, accions comuns; ajudem els malalts, els desvalguts, els desemparats; acollim els forasters, els emigrants; preocupem-nos dels nens, dels jubilats, dels aturats, d'aquells que, forçats per les circumstàncies, malviuen de qualsevol manera; no permeten ruptures, separacions o tancaments; visquem amn simplicitat, sense acumular béns materials ni caure en els viciosos cercles del consumisme sinó fent del compartir la llei de la nostra existència; no idolatrem els diners; participem activament en la vida de la nostra parròquia o comunitat. Sense entrapar-nos en els paranys de la desesperança i el descoratjament, posem la confiança del cor davant de tot. I, sobretot, reconciliem-nos: "el pare amb el seu fill, el marit amb la seva muller, el creient amb el que no pot creure, el cristià amb el seu germà".

Siguem portadors de confiança als mancats d'il·lusió. Serà aleshores, "girats vers el ressuscitat i no vers nosaltres mateixos", que serem signes vivents de la presència de Déu viu entre nosaltres. "Nosaltres som servidors molt pobres, però Déu ens ofereix de viure la seva vida, realitzar amb Crist el seu projecte de pau sobre la terra. I, al donar el seu esperit, Ell es compromet amb cadascú d'aquells que l'acullen", com ho feu amb Isaias (Is 42, 1-7), com ho ha fet i ho fa amb tants d'altres.

A mesura que ens apropem a les Trobades Mundials, nous camins s'obren al nostre davant per a assolir la pau i la reconciliació, no ja entre els cristians, sinó entre tots els homes de la terra. "La pau de Crist implica la pau amb el teu proïsme" ha escrit el germà Roger. I, fidel a les seves conviccions, té la intenció d'acudir, amb nens de curta edat, representats de tots aquells menuts que no poden fer avinent la seva protesta per les amenaces que recauen sobre el seu futur, a entrevejar-se el proper 2 de juliol amb el senyor Pérez de Cuéllar, secretari general de l'ONU, a la seu d'aquesta institució a Ginebra, per tal de fer-li arribar una crida a un desarmament general i a organitzar una "autoritat mundial" segons la idea expressada per Joan XXIII poc abans de morir.

Totes les comunitats cristianes són invitades a preparar una pregària per la pau els tres darrers dies de juny. També, fins a finals de

A Colònia es viuen encara les conseqüències de la guerra. La seva impressionant catedral mostra encara els efectes de les bombes.

Els joves són conscients que la pau depèn d'una distribució equitativa dels béns materials entre les regions pobres i les regions riques.

1985, tothom que vulgui fer algun suggeriment al respecte pot trametre'l per escrit a Taizé; les propostes que més present tinguin la complexitat de la situació actual se'an enviades a les Nacions unides o d'altres organismes internacionals. La comunitat es manté fidel adreia un missatge als caps de gomaig de 1983 quan el germà Roger adreia un missatge als caps de govern participants en la cimera de països industrials de Williamsburg. I abans, per l'abril del mateix any, es desplaçà fins a Madrid per fer entrega als ambaixadors de la USA i l'URSS d'una crida dirigida simultàniament al Sr. Reagan i al Sr. Andropov en la qual es deia, entre d'altres coses:

"Per tot arreu sorgeix la necessitat de replegar-se sobre si mateix i les capacitats creadores es veuen immovilitzades pel terror. Són, però, multitud, els joves i els adults conscients que la pau mundial s'engendra amb la confiança entre tots els pobles de la Terra i que aquesta pau depèn, també,

d'una distribució equitativa dels béns materials entre les regions pobres i les regions riques. Es compten per milers els joves i els adults que voldrien obrir camins de confiança i participar també d'aquest compartir equitatiu."

No podia haver estat millor triat el lloc per anunciar aquest fet. A Colònia es viuen encara les conseqüències de la guerra. A gran part de la Westfàlia no va quedar pedra sobre pedra. Avui la seva flamigera catedral mostra per a impressionat i perenne record de la humanitat tota, els estrells de les bombes. La mortalitat bèl·lica fou tan alta que milers de persones quedaren sense ningú a la vida; els asils proliferen increïblement. Generacions senceres foren delmades, amples zones devastades i el govern alemany s'enfronta avui a un terriblement envelliment progressiu de la societat i a uns índexs de natalitat esfereïdorament baixos; el seu poble pateix, en alguns llocs més que d'altres, importants problemes intergeneracionals. No

poden oblidar-se, repetir-se ni augmentar-se els errors del passat, sembla cridar a tots els homes la ferida i mal aparracada dom colonnca. Com deia un pelegrí basc, no és pas casual que, de vuit benaurances, dues n'estiguin dedicades a la pau.

Ja s'ha començat a preparar la trobada de Madras. Tots aquells que vulguin participar-hi hauran de preparar-se específicament per a ella amb uns mesos d'antelació i mantenir correspondència a tal efecte amb la comunitat de Taizé. Per aquells que no puguin desplaçar-se fins a l'Àsia, s'organitza una Trobada Europea a Taizé per les mateixes dades. Tots els nens poden fer dibuixos que expressin "la confiança a través de la terra" i enviar-los a Taizé, des d'on seran duts a Madras. I, si volen, poden copiar a mà el fragment de la "Carta del Desert" intitulat "Carta a los que creen no haber sido nadie", especialment dirigit a aquells homes i dones ja d'edat que creuen no haver estat res ni haver fer quelcom d'essencial a la seva vida i que,

en aquest temps, són més necessaris que mai perquè, sense saber-ho, fan possible "la continuïtat de Crist en la humanitat"; si indiqueu la pròpia direcció i els envieu a Taizé, aquests manuscrits seran tramesos a persones que realment necessitin un missatge d'esperança, quelcom que els faci veure que no són les sobralles del món, ans al contrari.

Per a posar-se mans a la feina ja des d'ara mateix, el proper 3 de febrer s'ha convocat a tots els pelegrins catalans a una trobada a Sabadell. A més, cada diumenge, a dos quarts de nou del vespre, hi ha una pregària oberta a tothom a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. També és oberta a tothom i especialment dedicada als joves la pregària que, des del desembre passat, té lloc cada segon dijous de mes a la catedral de Barcelona a partir de dos quarts de vuit del vespre. I, amb motiu del Congrés de la UNESCO que se celebrarà a Montjuïc del 8 al 15 de juliol amb ocasió de l'Any Internacional del Jovent, està previst d'or-

ganitzar per aquestes dades algun acte ecumènic (1).

Ignasi Fernández

(1) Per a més informació o detalls sobre aquestes activitats podeu dirigir-vos a:

—SIPAJ; c/ Casp, 49 bxos.; Barcelona, de dilluns a divendres de 6 a 9 del vespre.

—Pregària de Sta. Maria del Mar, els diumenges a dos quarts de nou del vespre.

—Taizé-Communaute; 71250 Clun; França.

La "Carta de Taizé", que es publica bimensualment en nou idiomes, entre ells el castellà, dona informació sobre aquestes activitats, en proposa de noves, ofereix textos per meditar, preguntes per debatre i lectures bíbliques per a cada dia de la setmana, a més de ser un important lligam entre joves de tota la terra. Si voleu subscriure-us, podeu fer-ho al llarg de tot el mes de gener a la basílica de Sta. Maria del Mar o seguint les normes que figuren a la contraportada de qualsevol exemplar de la «Carta de Taizé».

Pensa en el teu fill. Vacuna'l.

Avui dia, es disposa de vacunes molt eficaces contra diverses malalties infeccioses que, temps enrera, produïen morts o invalides entre la població infantil. Per a vacunar el vostre fill podeu acudir al pediatra de capçalera o als serveis sanitaris públics de la vostra població en els quals la vacunació és completament gratuïta.

Programa de promoció de la salut infantil.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Sanitat i Seguretat Social

Mossèn Rovira ha presentat el film "Albores"

Un capellà que fa cinema

El cinema de mossèn Joan posa en relleu una sèrie de valors humans i espirituals.

Sempre ha estat molt sensibilitzat per la problemàtica del món juvenil.

Mossèn Joan Rovira ha presentat la pel·lícula "Albores", film no comercial rodat en super-8. Com els altres films d'aquest director, el tema que s'hi tracta està directament relacionat amb la problemàtica de la gent jove. El guió, el missatge cinematogràfic s'emmarca en el context d'un cinema formatiu que posa en relleu una sèrie de valors humans i espirituals. L'objectiu final, malgrat la migradesa de mitjans amb què compta un director independent, s'aconsegueix plenament. "Albores" és un pas endavant en la llarga llista de títols d'aquest capellà que fa cinema.

L'acció de la pel·lícula té com a

marc una residència on tres nois descobreixen llur problemàtica. Francesc Itchard, Joan en la ficció cinematogràfica, és el protagonista. Viu angoixat, en sentir-se allunyat dels seus pares que tenen una relació conjugal molt conflictiva. Un altre noi, Ernest, pateix les conseqüències de tenir un pare alcohòlic. Ramon és fill d'una mare soltera. Josep, pel seu cantó, no ha conegut la seva família. El film argumental es mou entorn de la vida d'aquests quatre nois, amb l'ambient de l'internat com a fons.

El director assenyalava, en fer una valoració d'"Albores", que la frase del protagonista "Els albars de la

nostra vida han estat difícils, però no ens hem desanimat" dona a entendre que la tasca pacient de formació dels educadors, que s'han sabut identificar amb els seus problemes, ha estat positiva.

Mossèn Rovira es partidari del treball en equip, valora molt les opinions dels altres. En aquesta ocasió, vol citar el suport de "Subolesco", equip de persones que treballa per a la formació integral de la joventut i dona suport moral i material als més necessitats. "Mirem que el treball sigui fuit del diàleg, de l'intercanvi d'opinions. A l'hora de repartir els papers, tenim molt en compte que el físic de l'ac-

tor respongui, tan fidelment com sigui possible, a la psicologia del personatge". La temàtica juvenil és una constant en d'altres films d'aquest director. Recordem títols com "Vivencias", "Encrucijada" o "Josman".

El nostre intrerlocutor resideix actualment a Vilassar de Mar. Està jubilat i, a més de dedicar-se al cinema, fa una sèrie de xerrades en un col·legi de Badalona. Fa trenta-sis anys que es dedica al cinema. Durant dos, ho dedicà d'una manera professional, fent d'ajudant de producció de directors com Rovira-Beleta i Orduña. Va ser, també, gerent d'una pro-

ductora cinematogràfica. Creu que els cinema pot ser una bona eina pedagògica i té encara molts projectes. En algunes pel·lícules utilitza el nom de "Victor Daube".

Al marge de l'activitat cinematogràfica, mossèn Rovira, sempre en l'àmbit del món juvenil, fundà l'any 1944 la "Ciudad de los Muchachos" i el 1951 la primera llar juvenil d'acolliment que va ser batejada amb el nom de Subolesco. També cal destacar la seva participació en la creació de la federació de llars d'adopció que va tenir, en el seu moment, una incidència important.

Tomàs Puntí

Les escoles interessades a organitzar la Festa comptaran amb el suport de la Generalitat.

La "Festa de l'Arbre", una iniciativa perquè els escolars coneguin l'entorn

La Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General del Medi Rural i d'Acció Cívica, vol potenciar, un any més, la Festa de l'Arbre a l'Escola, lloc ideal perquè l'infant gaudeixi en accions que afavoreixen el coneixement del seu entorn natural.

Les escoles interessades a organitzar aquesta Festa poden adreçar-se a Acció Cívica que posarà a la seva disposició els recursos tècnics i didàctics com, per exemple, material àudio-visual o llibres.

L'objectiu dels impulsors de la Festa és aconseguir una sensibilització dels infants en el tema del medi ambient. Molts nens i nenes, sobretot els que viuen en grans nuclis urbans, no són prou conscients que vivim en un món ple de vida, amb animals i plantes que interaccionen entre ells, i entre ells i el seu

entorn immediat.

En els darrers anys, ha avançat la deforestació, s'han malmès molts indrets per causa de l'especulació urbanística. Cal dir prou. Ha arribat el moment de canviar de rumb, de recuperar espais i d'humanitzar les nostres ciutats. En aquesta línia de treball, la sensibilització de la gent menuda a les escoles és bàsica. El nen ha de descobrir l'harmonia d'aquest món, del qual ell forma part.

Les activitats, recomanades per la Generalitat, per desenvolupar en a Festa de l'Arbre a les escoles, esplais agrupaments o entitats diverses són: — estudiar el sol i el clima; — reconèixer i identificar algunes plantes; descobrir l'arbre a través dels nostres poetes, artistes i escriptors; — plantar un arbre i tenir-ne cura.

Veïns de Gràcia donen menjar als marginats

"Units", una resposta solidària

al problema de la fam

Recentment, el nostre setmanari publicava un ampli informe sobre l'angoixant problema de la fam a l'Àfrica. No s'ha d'anar tan lluny això no obstant, per trobar-nos amb persones que passen gana. A Barcelona, per exemple, hi ha moltes situacions de pobresa i misèria. Els pocs menjadors públics de caràcter benèfic-social estan desbordats. Els organismes oficials i les entitats benèfiques no donen l'abast. Un grup de veïns de Gràcia, sensibilitzats per aquest tema, i identificats pel lema "Units", volen pal·liar aquesta situació.

Un d'aquests veïns ens ha explicat el pla que pensen dur a terme amb la finalitat que tothom tingui el seu menjar calent. "Cada família finançarà, almenys, un àpat al mes en una finca de Gràcia. El valor del menjar és de 200 pessetes". Preguntat pel criteri que se seguirà per tal d'evitar ajuts dubtosos, el nostre interlocutor afirma que una xarxa d'assistents especialitzades escolliren les persones que realment ho necessitin. Hom preveu que aquest projecte comenci a funcionar a principis de febrer. Els veïns de Gràcia tenen l'esperança que d'altres barris de

Barcelona se sumin, ben aviat, a aquesta humanitària iniciativa. Les persones que hi vulguin col·laborar poden aportar els seus donatius al Cte 3-130-246-68 de l'Of. 130 de la Caixa de Barcelona.

Aquests veïns de Gràcia han pres consciència dels problemes a través de les visites que han fet a diversos menjadors de benèficència de Barcelona. Han observat que la mitjana d'edat és de 30 anys, molt més baixa que temps enrera. La causa no és difícil d'endevinar: l'atur.

Les persones que promouen "Units" volen, d'aquesta manera, fer la seva aportació per solucionar aquest problema. "No es pot esperar que uns poders polítics limitats — afirmen — ho facin tot. El problema dels marginats afecta tota la societat i tots hem de posar-hi el coll per oferir solucions reals". Afegeixen, finalment, que "Units" no vol substituir "Caritas" ni d'altres iniciatives que ja funcionen, sinó donar una resposta al problema de la fam i lluitar per fer desaparèixer la injustícia. Aquest grup autònom compta amb el suport de la Conferència de Sant Vicenç de Paül.

T.P.

ARQUEOLOGIA

Es descobren a Granada uns importants banys àrabs de l'època almohade

A l'interior del Col·legi de les Mares Mercedàries, a la plaça de los Tiros, han quedat recentment al descobert les restes d'uns banys àrabs que daten de l'època almohade, segles XII i XIII. Les restes d'aquests banys, que es troben en bastant bon estat de conservació, van ser trobats mentre es realitzaven unes obres de condicionament en aquest col·legi. Concretament, ha aparegut la zona del "tepidarium" o part del bany destinada a sala de vapor, amb les seves corresponents columnes, arcs i capitells, havent-se conservat també les bases de les voltes. La importància d'aquesta troballa ve donada per l'època, segles XII-XIII, ja que fins al moment només es tenia coneixement dels banys de la "Casa de las Tumbas", al carrer Elvira. Les excavacions ocupen una extensió aproximada de 30

metres quadrats, es troben per sota de l'actual nivell del sòl del Col·legi de les Mercedàries.

Les restes d'aquests banys es trobaven totalment cobertes de terra i runa, no havent-se analitzat encara les tasques de neteja. La comunitat de les mercedàries sembla que ha assumit totes les seves despeses, així com el futur projecte de restauració.

De les parts que componien els banys àrabs (l'"apotiterium" o sala per vestir-se i despullar-se; el "frigidarium" o sala intermèdia; el "tepidarium" o sala de vapor i el "caldarium" o zona on es trobaven les piques amb aigua), aquí només es conserva el "tepidarium", que era la sala central, així com dos dels quatre corredors que la rodejaven, amb les aeves corresponents columnes i els capitells de sauló amb ornamentació de files de fulles.

En anar a construir un parking a Còrdova es descobren jaciments arqueològics

Des del passat mes de desembre l'equip d'arqueòlegs de la conselleria de Cultura de Còrdova i un grup d'estudiants de la Facultat de Filosofia i Lletres treballen en el jaciment per elevar un informe al consell andalús d'Arqueologia, que dictaminarà la importància de les troballes en una reunió a Còrdova.

El jaciment data de l'època romana, principalment, encara que hi ha vestigis àrabs i presumiblement íbers, en una zona

que se centra propera al fòrum de la Còrdova romana i que coincideix en l'actualitat amb una de

les avingudes de trànsit més importants de la ciutat en ple centre del casc urbà.

Premiada la restauració del Call de Girona

La restauració del palau de Villadompardo, a la província de Jaén, ha rebut un dels cinc principals premis europeus a la conservació de l'arquitectura que concedeix "Europa nostra".

Aquest elegant palau del segle XVI hga estat restaurat i convertit en museu; també s'han obert al públic i excavat uns

banys àrabs descoberts sota el palau.

Altres dos projectes espanyols de conservació han estat guardonats per "Europa nostra" amb diplomes de mèrit. El primer és la restauració del barri jueu de Girona conegut com "Isaac el cec". En aquest barri va existir, entre els segles IX i XV, una pròs-

pera comunitat jueva, per la qual cosa compta edificis molt antics.

Per altra part, ha resultat premiada el parc nacional "Sierras de Monfrancque", a Extremadura. La creació d'aquest segon gran parc nacional espanyol ha portat a l'adopció de fortes mesures de prevenció contra la destrucció de la fauna i la flora.

Destrossa i robatori a Vila-seca

L'arc de la Torre Andoisa, del segle XVI, ha estat robat a Vila-seca de Salou (Tarragona). La torre es trobava en un estat llàstimos de conrsació i un dels pocs vestigis íntegres era precisament

l'arc robat. Els terrenys en els quals es troba aquesta torre són propietat d'una empresa química. L'arc desaparegut és de mig punt i de gran valor històric i arqueològic.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els col·lectius (i4)

Una esquadra pot ser dues coses. La primera, un conjunt de vaixells capaç de navegar i combatre ordenadament, i així ja se l'anomenava en l'edat mitjana. L'altra és la colla de gent armada que obeeix un cap. Un exemple el tenim en els nostres mossos d'esquadra, cos militaritzat supervivent a molts d'astrés que ara torna a prendre importància urbana. En altres temps combatia el banditatge rural, i era condició indispensable per ingressar al cos saber el català i conèixer els amagatalls, les dreceres i les coves de cada terme.

El mostrari de col·lectius que he exposat fins ara és compost de grups de persones. Alguns grups d'animals també s'expressen mitjançant un nom col·lectiu. El primer que se m'acut és ramat: uns quants caps de bestiar que viuen i pasturen junts, especialment d'ovelles i de cabres.

Una multitud d'abelles amb la seva reina que han sortit d'un rusc i en cerquen un altre, l'anomenem eixam.

La mateixa idea de ramat aplicada a les aus ens dona el col·lectiu vol: la reunió d'ocells del mateix gènere que volen plegats. I no solament d'ocells sinó també d'insectes voladors. Tant podem dir un vol d'orenetes com un vol de mosquits.

Les aus que no volen, o que no volen gaire, són les de corral que ens han fornit del col·lectiu aviram, mot ben popular que designa oques, gallines, ànecs, indiots, etc., en conjunt.

En el col·lectiu aviram hi trobem el sufix -am, que per ell mateix, aplicat a qualsevol altre mot que el precedeixi ja dona idea de pluralitat, no només d'éssers vivents, sinó també d'objectes inanimats: moscam, einam, brancam, rocam, cadiram, paperam, costellam, etc.

Dos altres sufixos de derivació tenen la mateixa característica, principalment en col·lectius d'arbres i plantes. Són -ar i -eda, que formen, entre altres, alzinar, canyar, fruiterar, tarongerar, roserar, fonollar, arrossar, bladard, i pineda, sureda, fageda, pollancreda, roureda, alberada, verneda, freixeda, salzerada, boixeda, tremoleda, arbre-da.

Altres col·lectius que surten de la derivació del mot primitiu en singular, són: balustrada, fillada, ocellada, costellada, calçotada, cargolada, sardinada, gratat, veinat, alumnat, professorat, proletariat, electorat, quibxalla, menudalla, fadrinalla, pobrissalla, brancatge, fillatge, barnillatge, herbatge, comaratge, atonatge, vestimenta, ferramenta. Finalment hi ha uns col·lectius que afecten els adjectius numerals i que són molt vius a la parla popular. Un parell, una dotzena, un centenar, un miler, una milionada, una vintena, una quarentena, etc.

Perles ortogràfiques.— Rebo una nadala d'un delinquant projectista de maquinària que viu a la Urbanització Sant Salvador. Així ho declara el segell de goma estampat al dors del sobre. Qui va fer el segell deuria pensar que tots els accents, en català, són greus. Urbanització fóra correcte.

Albert Pera

MUSICA

Segon cicle de la Temporada 84-85

Interessants programes dels "Dimecres Musicals"

Els ja tradicionals concerts, tan pedagògics, que organitza Ràdio Nacional els dimecres al vespre, enguany al Casal del Metge de Barcelona, han iniciat el segon cicle de la temporada. S'hi combina, com sempre, les celebracions d'aniversaris —H. Schütz, J.S. Bach i Händel, Alban Berg, D. Scarlatti— i el donar a conèixer música contemporània —catalana, cubana, textos de Brecht en la música, i altres músics del segle XX—, amb la redescoberta de música antiga —de les corts de Sant Lluís rei de França, de les de Borgonya i Espanya del segle XVI, obres portu-

Una part important és dedica-

da a la temàtica de l'any europeu de la música, i així hi haurà ocasió d'escoltar una part important gueses per a teclat del segle XVIII, etc.

de l'obra de Händel: obres per a

clave, sonates per a flauta, i altres peces menors gairebé desconegudes.

En conjunt un programa atractiu i interessant que, a més, es pot escoltar per Ràdio-2.

Es modificarà l'ensenyament

musical a l'Estat

El ministre de Cultura, Javier Solana, ha anunciat la reforma de l'ensenyament musical en la

presentació de l'any europeu de la música, que va tenir lloc a l'auditori del seu departament.

1985 Any Europeu de la Música

Els grans esdeveniments a escala continental

Enguany que ha estat declarat, a escala europea, de la música per escaurers tres dates commemoratives de grans compositors: Bach, Händel i Scarlatti, produirà molt i variats concerts. Però a més hi haurà grans manifestacions musicals en les quals la joventut tindrà un paper predominant. Destaquem-ne el calendari.

—Del 24 i 26 de maig, Munich, capital de Baviera, serà l'escenari del Festival Musical Europeu de la Joventut, Orquestres i corals de joves, grups de jazz i conjunts folklòrics d'arreu d'Europa es donaran cita per crear tots junts un gran festival d'expressió musical. S'espera la presència d'uns vuit mil joves. Vint-i-una ciutats alemanyes rebran durant tres dies grups musicals d'altres municipis europeus amb els quals estan "agermanats". Una fraternitat marcada aquesta vegada per la música.

El 21 de juny se celebrarà a tots els països europeus la "festa de la música", una felicitació experièn-

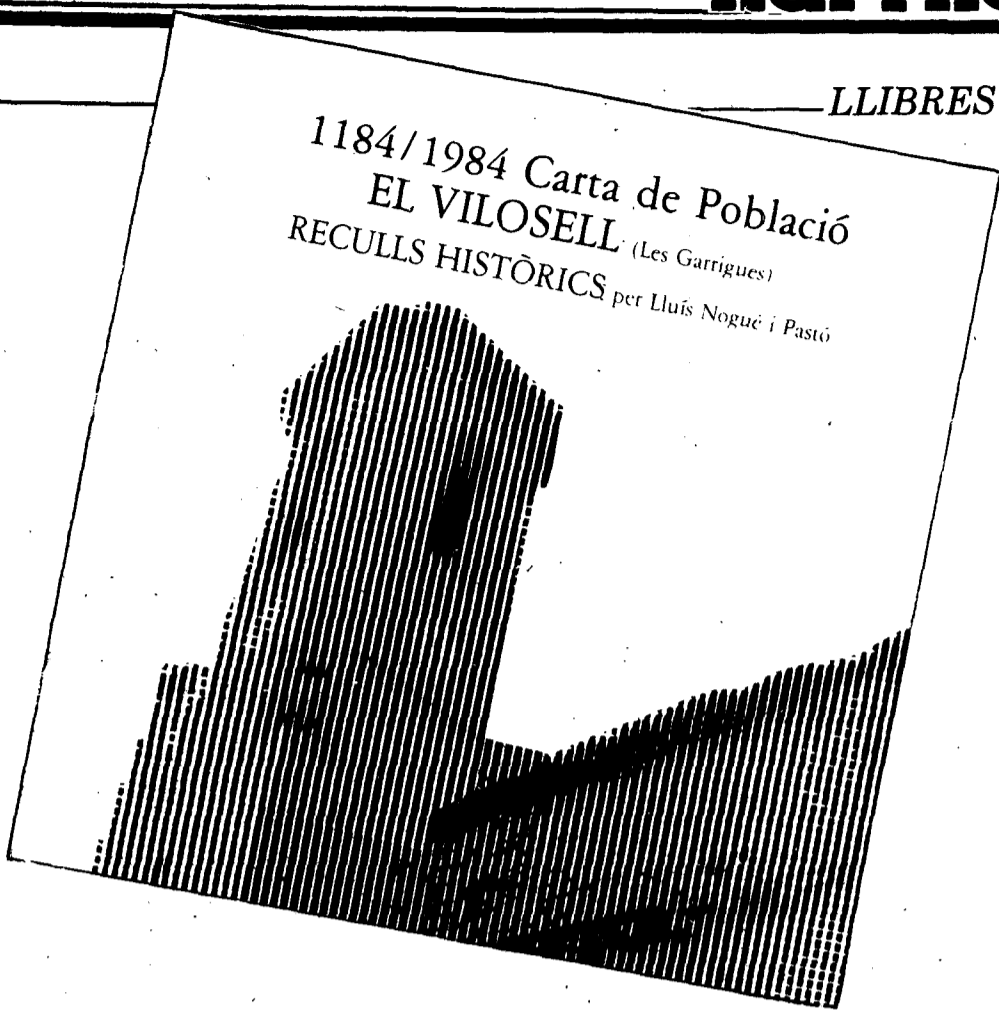
cia francesa d'anys anteriors i que a la vegada sobrepassa les fronteres. Aquest dia, els carrers del vell continent seran un immens escenari, on tots els "músics" —¿qui no ha fet música alguna vegada a la seva vida?— tocaran totes les músiques possibles, des del folklore a la simfonia, passant pel rock, la música de cambra, les cercaviles, la flauta solitària o la guitarra de concert. Música per les esglésies, pels teatres, però també al carrer, als passeigs en vaixell o a les sales d'estar de totes les llars d'arreu del món.

—Uns deu mil "pueri cantores" d'arreu del món celebraran a París el seu congrés internacional del 2 al 7 de juliol. En l'immens palau Omnisports de la porta de Bercy se celebrarà l'obertura i durant els dies següents les esglésies, els teatres i les places de la capital del Sena es poblaran de veus blanques. Una missa de cloenda en l'explanada de Notre Dame serà l'acte de cloenda.

—Dies més tard, del 18 al 28 de juliol, a Estrasburg, la capital d'Europa, la Federació Europea de Joves Corals organitza una sèrie de concerts. Hi participaran quatre mil cantaires dels vint-i-un països integrants del Consell d'Europa. Dues obres han estat especialment encarregades per aquesta ocasió. L'espanyol Cristòbal Halffter i el grec Xenakis seran els seus autors. "Europa Cantat" és el lema d'aquesta reunió plural, el seu vincle d'unió serà el llenguatge únic de la música.

—El 29 de setembre, Joan Pau II celebrarà a la plaça de Sant Pere una missa, en la qual la part musical estarà a càrrec de vint mil membres de les Scholae Cantorum de tota Europa. Serà com un colofó de tota una explosió musical, que haurà recorregut durant els mesos d'estiu el vell continent, i expressió que l'home, quan canta, resa "dues vegades i millor", com deia el vell adagi llatí.

LLIBRES

La història del Vilosell

L'any passat se celebrà el 800 aniversari de la Carta de Població del poble del Vilosell a la comarca de les Garrigues. Amb aquest motiu s'ha editat un volum amb el text de la Carta i un recull històric a cura de Lluís Nogué i Pastó, així com una sèrie de documents literaris i gràfics antics i moderns que permeten fer-se l'idea del què és i ha estat en el transcurs del temps aquest municipi.

Les cartes de població són uns instruments jurídics emprats per a la repoblació de zones reconquerides als musulmans, per a la creació de nous municipis, o bé per repoblar zones que estaven de feia anys en mans cristianes però que els seus pobladors havien marxat a causa de les ma-

condicions del feudalisme. L'explotació d'aquest sistema que transformava els pagesos de servents de la gleba, en una mena de quasi esclaus, sotmesos als anomenats mals usos dels senyors feudals féu que els pagesos que pogueren, fugiren cap a les terres reconquerides. Precisament per tal de poblar-les els reis i altres propietaris no dubtaren a donar facilitats, com és ara no preguntar els seus orígens i atorgar terres més o menys gratuïtament. Amb el temps les terres de cristians antics és despolaren i de nou calgué atorgar llibertats i franquesses per impedir que la gent marxés i fins i tot per atreure gent d'altres llocs.

La carta de població del Vilosell és un text breu i senzill en el

qual s'estableix un sistema de conreu col·lectiu i és disposa el sistema de tinença, explotació i disposició de les terres a poblar. Hi ha un repartiment de terres i es detallen els privilegis a gaudir.

El text original de la carta de població s'ha perdut però existeix una còpia feta per un notari lleidatà del segle XIII i conservat a l'Arxiu reial de Barcelona, l'anomenat Arxiu d'Aragó. Sembla que aquest document donà els seus fruits perquè cinquanta anys més tard, persones del Vilosell marxaren a repoblar altres terres.

Ferran Camps

Biblioteca
de teologia

3

Franz-Josef
Nocke

Escatologia

Herder

El problema

del més enllà (1)

El tema del més enllà ha preocupat sempre a tots els pobles i cultures, fins i tot en la història de l'Església.

L'autor del llibre que presentem assenyala l'objectiu de la seva obra quan diu que es "mostrar al lector unes perspectives d'esperança que al mateix temps, el capaciti per a prendre part en el diàleg teològic actual".

En tots els temes relacionats amb l'escatologia, l'autor distingeix molt bé, el que és el fonament bíblic, o sigui, la història de l'esperança judeo-cristiana i, les actuals qüestions i discussions que suscita el tema del més enllà, així com els intents de solució. L'obra la considerem més per a

especialistes i en canvi, no tant per al públic en general. Ho dona a entendre el propi autor, quan diu que en escriure el llibre tenia a la seva ment els estudiants universitaris i professors de religió. Considerem el llibre com a un excel·lent manual de la doctrina tradicional de l'Església sobre escatologia, encara que, no tan afortunat quan exposa i valora hipòtesis actuals d'una manera massa esquemàtica i resumida. Tot i així, és un tractat sobre una de les qüestions que més inquieten al pensador actual.

F. G.

(1) ESCATOLOGIA. Franz-Josef Nocke. Biblioteca de teologia Herder. Barcelona 1984.

La Humanitat de Déu

Es un intent seriós però entenedor de respondre a una pregunta sovint formulada a teòlegs i a pastors: "Per què no ens expliqueu amb realisme i amb profunditat el que és el Cristianisme? Què significa professar la fe cristiana?". En aquest sentit, el subtítol de l'obra que comentem indica amb claredat l'objectiu que el llibre es proposa: narrar els fets cristians. No pas perdre's en divagacions abstractes sobre la divinitat, sinó mostrar què significa allò que els cristians en diem la revelació de Déu en Jesucrist, i que els Pares de l'Església antiga coneixien amb el nom de "economia divina": la realització del pla de Déu en Crist i en l'Església.

Aquest tipus de resposta a la qüestió que demana què és el Cristianisme té tanta tradició en l'Església que quan l'Apòstol Pere vol explicar, en els seus discursos després de la Pentecosta, quina és la novetat del Cristianisme, parteix precisament del que Déu ha fet en Jesucrist, sobretot en la seva mort i en la seva resurrecció, fins a vessar l'Esperit Sant en un poble profètic i sacerdot: a tots aquells que, per la fe, s'obren al Déu que estima.

No és estrany, per tant, que l'obra que presentem tingui tres parts ben diferenciades sobre Déu, Crist i el Poble de Déu que és l'Església de la fe, dels sacraments i de la caritat testimonial.

Abans, una primera part planteja una pregunta original: ¿Amb quina mirada copsarem els fets cristians i mirarem d'entendre'ls i d'interpretar-los? ¿Amb la mirada de la filosofia grega o d'alguna altra filosofia contemporània?

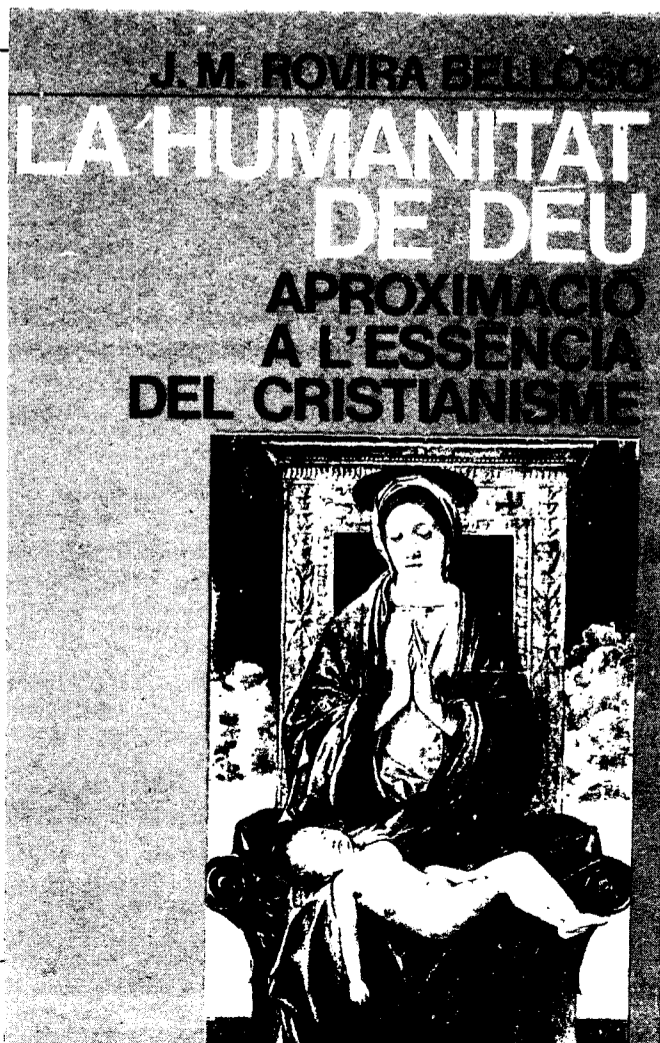
Tal vegada, fa la resposta de l'autor, entendrem el

cristianisme si la nostra mirada creient ha assumit la "filosofia" que es desprèn dels mateixos escrits del Nou Testimoni. No hem de temer una filosofia i una teologia de la Imatge, ve a dir-nos J.M. Rovira Belloso. No hem de temer una filosofia i una teologia del símbol (de la revelació de Déu en la Imatge de Crist i en els símbols humans) ja que el símbol és precisament quelcom de profundament arrelat en l'experiència dels homes. En els símbols (el primer sou, el bes de la mare, l'anell de la fidelitat i de l'amor de la parella) s'anticipa d'una manera visible i entranyable un futur que encara no veiem perquè és objecte de fe i d'esperança.

El llibre és fidel a aquesta teologia de la Imatge, que lluny de portar el lector per viaranyes d'intricades abstraccions, l'enfronta amb la necessitat d'un Cristianisme en vies de realització, on la teoria i la praxi siguin les dues cares d'una mateixa moneda.

En aquest sentit, plau de reconèixer que l'obra que comentem és força sintètica, més que harmonitzadora: en ella es lliguen caps, com és ara la urgència d'unir pregària, sacraments, eclesialitat i contemplació per una banda i acció solidària i alliberadora dels marginats per l'altra. Persona i comunió; tradició eucarística i tradició messiànica alliberadora; Jesucrist humà i Jesucrist transcendent, foren alguns dels binomis que l'estudi de Rovira Belloso presenta d'una manera unitària i sintètica.

El pròleg de E. Trias indica lúcidament els motius pels quals aquesta obra estrictament teològica interessarà qualsevol persona interessada pels temes culturals o religiosos.

J.

MODA

Confort a la neu

KUNY torna a la seva cita d'hivern amb el seu gran bagatge de peces molt pràctiques i funcionals a l'hora d'enfrontar-se amb l'esport blanc.

Models molt vistosos de color, sempre realitzats amb teixits impermeabilitzants i folrats, per aportar al cos el grau de calor i confort que el contacte amb la neu necessita.

Persisteixen les granotes i els conjunts dues peces, a vegades de color llis a vegades combinant dos i fins a tres tons contrastants. El detall bàsic de tota la col·lecció, descansa en unes línies de tall molt simple idepurat, però sempre en funció d'una comoditat concordant amb els moviments i els exercicis que la pràctica de l'es-

qui necessita.

Els baixos de les mànigues i els pantalons sempre es presenten ajustats per fer la peça més confortable.

La magnífica col·lecció presentada per KUNY, es va veure ampliada per una completíssima línia de xandals, que ens va demostrar una vegada més, com

domina aquesta firma la peça deportiva d'hivern. Una doble vessant dona/nena, d'identiques característiques amb ornaments de ratlles de color incrustades, amb presència de moltes butxaques amb cremallera.

Conjunt de casquets, guants i bufandes buscant coordina-

cions perfectes de color, dins de la vessant d'accessoris que aquesta firma realitza com a complement dels seus models, va tancar aquesta col·lecció que es va presentar plena de suggeriments per passar unes magnífiques vacances a la neu.

María José Ejarque

COSTUMS I TRADICIONS

L'Infant alligçonador de savis

Encara que el cicle nadalenc dura fins a la Candelera, o festa de la Purificació de la Verge, la vida reprèn el seu ritme normal una vegada han passat els Mags. Aquests han retornat als seus reialmes orientals, els pastors a les muntanyes, escolars i estudiants a les classes i l'Església ens ha recordat el succés de l'Infant Jesús perdut en el temple.

Tot això segueix una cronologia especial. Així, l'episodi del Nen perdut, passà quan ja Jesús havia crescut una mica. És un dels pocs fets que es coneix de la seva vida d'infant, llevat dels narrats pels evangelistes apòcrifs. I a fe que fou un cas notable perquè va estirar les orelles — metafòricament parlant — als savis del seu país i del seu temps.

L'esdeveniment penetrà dins l'entranya popular i fins se'n feren romanços. Un dels més famosos, imprès i difós a Catalunya és el titulat: "Las nuevas coplas del Niño perdido", que amb el romanço del fill pròdig assolí un gran èxit.

El tal romanço narra el fet de manera novel·lada. De bell antuvi hi trobem aquells versos que els nens de primers de segle sabien repetir sovint: "Madre, en la puerta hay un niño más hermoso que el sol bello..."

Això ho diu una nena a la seva mare. Després conviden. Jesús —no saben, però, qui és— a entrar i escalfar-se. Després, a sopar i fin li ofereixen quedar-se amb ells.

Entretant Maria i Josep el cerquen desolats per tot arreu fins que el troben en el temple:

"Al cabo de tres días / ya lo hallaron en el templo; / hasta un rico fue a pedirle / las alas que le pusieron". L'estrofa, ja es veu que és embolicada, però encara ho és més la resta ja que de les altres es desprèn que el tornaren a perdre. Fins i tot hi ha alguna al·lusió a la fugida a Egipte sense mencionar-ho clarament.

També es troba l'episodi, en el Rosari cantat o en vers, com en el "Minuete espiritual" que explica els quinze misteris, atribuïnt a cadascun una flor: "Contempla en quinto / que su distinto / con los doctores llegó a disputar..."

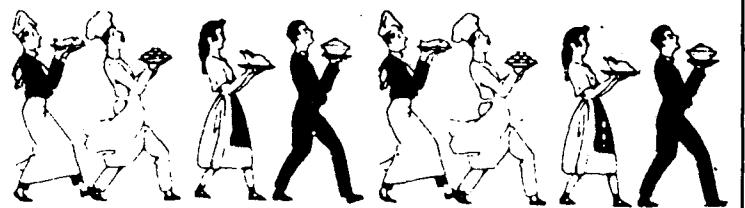
En un opuscul del Pare Presentat Pons, dominic, es diu: "Lo perdereu sens culpa, / y lo trobareu, / entre els Doctors al Temple, / que disputava..."

A Escornalbou, els frares cantaven quelcom diferent. Almenys en l'adaptació que en feu sant Antoni Maria Claret: "Lo perdereu sens culpa / Verga afligida; / lo trobareu al Temple / donant Doctrina."

A partir d'aquest episodi, som nosaltres qui el perdem. Vull dir en les narracions de la seva vida, és clar. I ja no el tornarem a trobar fins quan, ja gran, evangelitza, adoctrina i del bell nou fins i tot en el temple, però per foragitar d'ell els mercaders. ¡ esbalaint i sprrenent els savis que continuen sense entendre'!

Esteve Busquets i Molas

CUINA

"Souflée" de formatge

150 gr. formatge ratllat
150 gr. mantega
150 gr. farina

6 ous
3/4 de litre de llet
sal i pebre

Poseu en un cassó la mantega a trossos i la farina, treballeu-lo una estona a foc suau, afegiu la llet bullint, a poc a poc i treballeu-lo sempre, tireu-li la sal i el pebre i si els agrada, una mica de nou moscada. Afegiu el formatge ratllat, remeneu-lo una mica a fora del foc, tireu-li els rovells dels ous, d'un a un, treballant-ho fins que quedi ben fi. Bateu les clares a punt de neu forta, tireu-n'hi una mica per barrejar-ho bé, després la resta amb molt de compte perquè no baixin.

Unteu una tarriana o una plata de forn amb força mantega, ompliu-lo amb la cosa preparada. Poseu-lo a forn calent, però als tres minuts abaixeu el foc.

Uns 25 minuts a forn de baix i uns altres 10 a forn de dalt. No obriu el forn, només per canviar el foc. Serviu de seguida.

María Gloria Muntañola

La Lliga, d'un cop d'ull

Jornada 20

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
33 +11	25 +7	23 +1	22	22 +2	22 +2	22 +2	21 +1	21 -1	19 +1	18	18 -2	17 +1	16 -4	16 -2	16 -6	14 -8	13 -5

ENCREUATS

Per Rosa Collet

HORIZONTALS:

1.- Cognoms d'un jugador de bàsquet de la Selecció espanyola. 2.- Moble on hom dorm. Pèrdua de la capacitat de la percepció tàctil. Mot que vol dir dues vegades o repetició. 3.- Dolor, mal a alguna part del cos. Moviment propi de l'ordre d'Orange, societat presbiteriana secreta de l'Ulster per a combatre als catòlics. 4.- Reunir, juntar. Consonants. Riu del Principat que excepcionalment no va a parar com tot al Mediterrani, sinó a l'Atlàntic. 5.- Manera d'embenar. Pèrdua de la capacitat de reproduir o de reconèixer els sons musicals. (A l'inrevés, damunt, sobre). 6.- (A l'inrevés fibra tèxtil). Inicial de punt cardinal. Acció d'anar a un indret. (A l'inrevés, ferro per a rostir la carn). 7.- Finca, casal o "pazo" que té a La Corunya la vidua del general Franco. (A l'inrevés, tub electrònic de quatre elèctrodes: un ànode, un càtode i dues reixes, la de control i la de pantalla). 8.- Individus d'un poble semític seminòmada de l'antic Orient al NE de la Mesopotàmia. Fem. i en castellà, natural d'una nació europea.

VERTICALS:

1.- Compassió, pena. 2.- (A l'inrevés, dono un cop d'ull). (A l'inrevés, substància que fabriquen les abelles). 3.- Rei llegendari de Tir, fill de Beló i germà de Dido. 4.- (A l'inrevés, Maria Teresa en llengua basca). Digraf català. 5.- Consonant. (A l'inrevés, esclatxa, esquerra). 6.- Preposició. Inicial de punt cardinal. Conec, estic assabentat. 7.- Pobresa, indigència. Vocal. 8.- Cotxe antic, de dues rodes i tirat per cavalls, plur. 9.- Ufanós. (A l'inrevés i en cast., dóna). 10.- Quadrilàter on tenen lloc els combats de boxa. Número. 11.- (A l'inrevés, esclava egípcia de la muller de Abraham). (A l'inrevés, planeta). 12.- U. (A l'inrevés, prefixe que vol dir tres). (A l'inrevés i en angl. neutre). 13.- Conjunt de responsori, verset i oracions que hom diu o canta pels difunts. 14.- Persona que practica la gimnàstica. 15.- En cast. neta, endreçada.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1						-									
2					●							●			
3						●									
4						●			●						
5	●								●	●	●				
6				●		●						●			
7								●							●
8											●				●

SOLUCIÓ:

VERTICALS:
 1.- Liàstima. 2.- oliu.
 3.- pigmalí. 4.-
 5.- M. RR. 5.- Z. arunar.
 6.- A. S. Sè. 7.- Inòpia. U.
 8.- Tartanes. 9.- Ufa. Ad.
 10.- Ring. Dos. 11.- raga.
 12.- I. RT. 13.- Ab.
 14.- Gimnasta.
 15.- Aseada.

HORIZONTALS:
 1.- López Iurriga.
 2.- Lit. Anàtia. Bis. 3.-
 4.- Su.
 5.- T. Amúsica. 11ad.
 6.- Ill. N. Anada. 7a. 7.-
 8.- Meirás. edorté. 8.-
 9.- Amoreus. Suiza.

FILATELIA

Per Enric Graupera

enguany l'Estat Espanyol dedicà al Nadal una sèrie de dos segells, d'un valor de 17 i 40 pessetes. Tiratge: 15 milions i 8 milions respectivament. Paper: estucat i engomat. Estampació: gravat al buit policolor. Mides: 28'8 x 40'9 mm. Dentat: 13 1/4. Plecs de 80 segells.

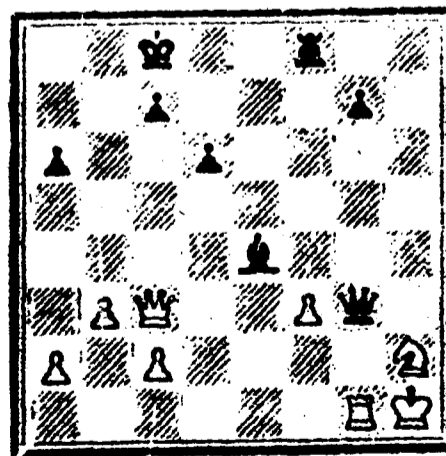
El de 17 ptes., és un retaule del s. XV de Guillem Sagrera, conservat en el Museu Diocesà de la Catedral de Mallorca. El de 40 ptes., és una obra extreta d'un retaule gòtic dedicat a la Verge de la Llet, obra de Gabriel Mòguer. Guillem Sagrera nasqué l'any 1380, sembla a Felanitx, arquitecte i escultor, fou deixeble de Jean Valenciennes, va fer moltes obres a Perpinyà, on es casà amb Jaumina Tura. Fou mestre Major de la Seu de Mallorca, on realitzà moltes de les seves obres. Per últim, i ja a les darreries de la seva activitat, es posà al servei del rei Alfons el Magnànim, del 1447 al 1454, any en que morí. Gabriel Mòguer, s. XV, pintor i poeta, és un dels que es podrien dir finalistes de la influència catalana. Del 1426 fins al 1438, hi ha documentació de que era pintor de retaules de les Illes.

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 147

Negres juguen i guanyen

Avui resulta que un clau en treu un altre.

Solució al Diagrama 146

1 e4-e5 d6xe5, 2 Dd1xd8+ Re8xd8, 3 Cr2-e4 l aban-
 donen.

Jesús ens parla

Busquem l'Evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Marc, capítol 1, versets del 14 al 20 (Mc 1:14-20).

Reflexionem: 1. Jesús és gran missatger de Déu que proclama als quatre vents que ja ha arribat l'hora del Regne de Déu. Ell ve a realitzar la salvació de tots els homes i a cridar-los a tots a esdevenir fills de Déu. Cal fer-n'hi cas i escoltar-lo.

2. Convertir-se vol dir això: Escoltar-lo, acollir el seu missatge, estimar-lo de debó i disposar-nos a ser sincerament deixebles seus. "Veni amb mi", deia als qui cridava com a primers deixebles seus. També a nosaltres ens crida per la fe i pel Baptisme i cal seguir-lo sense fer el ronsa.

3. Des d'ara, tots els nois i noies hem de fer tot allò que puguem perquè Jesús sigui conegut i estimat per tothom.

El mossèn

HORIZONTALS:

1.- Un "tanto" en el futbol. Habitacle. 2.- Perfum, olor. (A l'inrevés, gos. 3.- Clos amb caminals intrincats que fan difícil un cop dins, de trobar-ne la sortida. 4.- Un dels quatre evangelistes. Acabament d'infiniu. 5.- U. Nota musical. Indo-europeu. 6.- Sense vestir, despullada. Contracció. Vocal. 7.- Amat, apreciat. 8.- (A l'inrevés, campio. El "Cholo" que va ser del Barça.

VERTICALS:

1.- Unes aus de corral que ponen ous. 2.- Parlat, dit amb paraules. Estats Units d'Amèrica. 3.- Que té lòbuls. 4.- Capital espiritual del món islàmic. (En anglès, és. 5.- Que costa força diners. Estimo. 6.- Preposició. Conjunció. Que està proveït d'ales. 7.- Guarir, curar. (A l'inrevés i en anglès, neutre. 8.- Aquella que es dedica al teatre. Cinquanta.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1				○				
2						○		
3								
4					○	○		
5		○			○			
6				○			○	
7								○
8			○					

Solució

1.- Gallines. 2.- Oral. USA. 3.- Lobulat. 4.- Meca. 5.- Carr. Amo. 6.- A. l. Alt. 7.- Sanar. 8.- Actiu. L.

VERTICALS:

1.- Gol. Casa. 2.- Aroma. ac. 3.- Laberint. 4.- Llic. Ar. 5.- l. La. Art. 6.- Nua. Al. U. 7.- Estimat. 8.- SA. Sotil.

HORIZONTALS:

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V N.º 238

L'angelet Ignasi

El segon trimestre

Ja entrem en el mes de febrer. Segons com, trobo que el temps passa a poc a poc. Hi ha dies, i ben bé no sé perquè, que tinc com unes ganes boges de ser gran. Però hi ha altres dies que trobo que el temps passa de pressa. Vés, fa quatre dies que celebràvem Nadal, i ja som al mes de febrer.

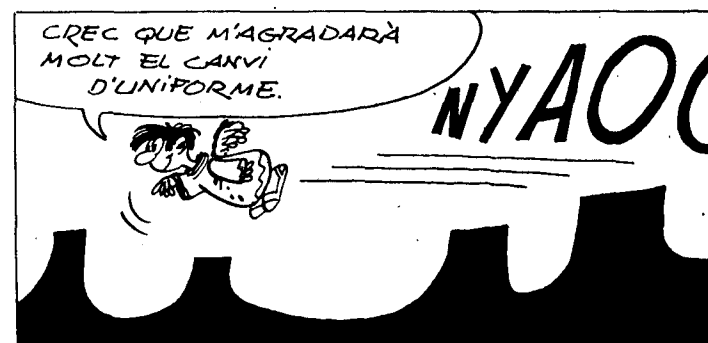
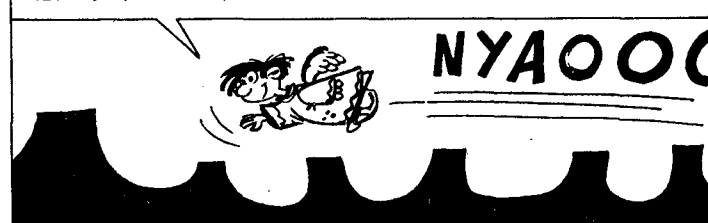
Bé, espero que després d'aquestes fortes nevades i fredorades, tots hem pogut començar amb normalitat la nostra vida de cada dia. Ja cal que estudiem de valent. Aquest segon trimestre és molt important. Si ara aconseguim bones avaluacions, emprendrem el tercer trimestre amb més ànims i amb més confiança.

Aquests dies ens ha entristit molt a tots la mort d'aquests nois i noies que esquiaven a Candanxú. A la catequesi varem fer una pregaria per tots ells. Quan neva és bonic, però em preocupa que molta gent passa fred, i que sempre hi ha desgràcies. M'imagino que, als països on hi neva molt deuen estar-hi més avesats i més preparats. Al "cole" hi ha un noi i una noia amb la cama enguixada.

La mare que m'ha atrapat escrivint, em demasna que saludi a les vostres mares. (Si el pare fós a casa em deuria demanar que saludés als vostres pares). Jo també ho faig de tot cor. Si algú de vosaltres els té al cel, des d'aquí els hi demanem que ens ajudin a fer-nos grans i bons de debò.

L'Eixerit

ABANS, QUAN ERA OBLIGATORI PORTAR PERRUCA, NO PODIA ANAR A MOLTA VELOCITAT, CAR LA FORÇA DEL VENT ME LA LLEVABA I HAVIA DE BAIXAR A RECOLLIR-LA A TERRA.

LEGENDAS

F. K. Al poble dels Peres, en Melotorgues era conegut de tothom. Tirava a menjacapellans, però, malgrat no ésser un misaire, cantava al cor parroquial.

Tenia bona veu. Com li hauria plagut ser un Emili Vendrell o un Marcos Redondo! La sarsuela l'entendria. Però, tal com diu l'Evangeli "molts són els cridats i més aviat pocs els escollits" es deia entre resignat i irònic.

En Melotorgues es conformava aprofitant totes les avinenteses que li oferia la seva planetax —de moment, no massa reeixida— per lluir la veu i esbravar els aguts.

La Missa del Gall era la seva nit de gala. El Sr. Rector, tot dient la missa, en sentir-lo i veure'l tan transfigurat, demanava al bon Déu, que quan fos hora, li fes un bon lloc entre les veus més fines del seu cor celestial. Prou s'ho anava guanyant el bon Melotorgues, veure's cantant tota l'eternitat —pensava el Sr. Rector— músiques de més to, encara, que les de sarsueles i òperes, serà una bona sorpresa per aquest menjacapellans i s'enriolava satisfet, talment com si el veiés fent de Caruso celestial. El Sr. Rector estava segur que aquell anhel d'en Melotorgues no moriria mai, aquell anhel era etern i per això el bon Déu, que no coneix la mesquinesa, un dia, al seu Regne, quan li vingués a tomb, el realitzaria amb tota plenitud. Al poble del Peres cada any, per les diades de Nadal, es representaven els Pastorets. L'eix dels Pastorets, en aquell poble, era del dimoni gros, en Satanàs. En Satanàs era el gran protagonista. Els primers espases del quadre escènica es repartien els bons talls. Fer de dimoni gros, a més d'un bon tall, era una greu responsabilitat. Aquell paper no el podia fer pas qualsevol. Cada any hi havia batusses i per resoldre-ho tal com cal, acabaven fent eleccions. El dimoni gros ha d'ésser del gust de la majoria, no és pas cosa de minories, deien els entesos. Als candidats els calia tenir tots els ets i uts. Una veu profunda, fer patxoca, bona alçada, ulls terribles i sobretot, i això era imprescindible, saber caure. Ah! Allò de caure no estava pas a l'abast del primer que passés. Calien anys. Aquell BUM! sense mitges tintes, sotraguejant totes les posts de l'escenari, que feia escruixir tot el públic havia d'ésser cosa treballada. Allò era un art. L'art de caure en gràcia, malgrat no fos, precisament, en gràcia de Déu.

Cada dimoni gros tenia els seus partidaris. Els uns deien:

—Heu vist l'Horts com cau? Es diví.

—Com? Com? —feia el Sr. Rector—.

—Be! diabòlic, volem dir.

Els altres rebatien:

—Sí! Sí! Però en Borreguets, en caure, dona un aire a la capa que sembla, ben bé, que ho estiri tot cap a l'infern. Ni sant Miquel no les té totes.

I els nostàlgics, insistents, repicaven el clau:

—Recordeu en Pep Met? Ningú no li ha fet la pols, encara. Quan queia, el públic pensava, abgoixat, d'aquesta no se n'aixeca. Ell, que era un "camàndules", ho tenia tot molt ben apamat, ens deixava patir i quan ja ens tenia a l'última pregunta, a ratlla d'esglai. Llançava aquell crit:

—Vull la llum!! Vull la llum, encara que em cegui. Reno! Allò sí que eras teatre. Els satanassos d'ara prou ens agraden, però els trobem un pèl primfilats. Llepafiles. Semblen del cos diplomàtic.

—Va! Va! —deien els altres— Vosaltres sempre mirant enrera. I els signes del temps. Què? És que no esteu atents als signes dels temps, vosaltres?

La primera vegada que els Peres anaren a veure els Pastorets, havia guanyat les eleccions en Borreguets. I en Borreguets volgué fer de Pep Met. S'ho portava tot d'allò més ben assajat i, ah! minyons, portava una empenta. Va fer un BUM!! com mai no se n'havia sentit cap. Quina caiguda tan directa. Tan neta. tan clara. Va ser la síntesi de totes les caigudes.

I un cop a terra. Quins recargolaments. I quin botzinar més diabòlic no feia. Els seus partidaris emocionats, pensaven:

—Aquest crea. Inventa el personatge. Va més enllà que l'autor, encara.

I tan enllà com havia anat el pobre Borreguets.

—Teló! Teló! —cridà l'apuntador, bracejant com un orat. Aquell any, calgué fer noves eleccions.

LA JOIA DE NADAL

"Escalfeu-vos i mengeu" —va dir el pare als pobrissons germanets, que, com ja podeu pensar, estaven mig morts de fred i de gana, mentre els feia seure a l'escó i els oferia de tot el que hi havia sobre la taula.

No s'ho varen pas fer dir dues vegades. Queixalades i tragos de vi. Que gustós era tot aquell bé de Déu!

Un cop refets, vinga cantades! L'avi i el pare en sabien tot un enfilall, entre les quals s'hauria fet molt difícil escollir la més bonica.

Quan entonaven alegrement "El dimoni escuat" i "El rebadà", ah minyons... quina gresca! Si, en canvi, la tonada era suau com "El cant dels ocells", o "Santa Nit", quina dolcesa!

Quan la Raquel va sentir per primera vegada, la melodia "El Noi de la Mare", es va esbalir i va dir a cau d'orella al seu germà:

—"Aquella donà amb el nen a la falda, ¿oi que sembla talment la Mare de Déu i el Nen Jesús del pessebre?"

En Toni, que no s'hi havia fixat, se'ls va mirar llargament. Sí, semblaven talment, la Verge i l'Infant!

Després d'una bona estona de fer gatzara, un dels nens de la masia, va demanar al pastor:

—"Jan, per què no ens expliqueu una rondalla d'aquelles tan boniques que sabeu?"

—"Sí, sí, una rondalla, una rondalla, deien tots els altres marrecs aplaudint.

I en Jan, content que els infants comptessin amb ell, va respondre bondadós:

—"Bé. Doncs sí, us n'explicaré una del temps de l'antigor".

I amb el seu llenguatge muntanyenc, avesat a parlar amb el gos ramader i les ovelles, va començar:

—"era una nit, bon xic més freda que aquesta..."

I allà sortiren rabadans valents, llops i guineus, cabanyes i llenyataires, tempestes i fins i tot un bruixot.

La mainada, tot orelles, fruïa d'allò més.

Acabada la rondalla i veient que els més petits ja començaven de fregar-se els ulls de son, l'avia va dir:

—"Aviat cantarà el gall matiner. Si no voleu que la claror de l'alba ens atrapi aquí, a la vora del foc, caldrà que comencem d'anar a fer companyia als llençols".

I l'avi recalçà:

—"Potser sí que hauríem de fer un pensament".

La mare va dir als germans:

—"Si us feu càrrec d'estar una mica estrets, tu Toni, tindràs un lloc amb els nens, i tu Raquel podràs dormir amb les nenes".

Tots acceptaren molt contents.

Meravellats per la bona acollida, els dos germanets no trobaven paraules per manifestar el seu agraïment.

Començant per l'avi, donaren la bona nit a tota la família amb una besada.

Al cap de poca estona, apagades les llanternes, i ben acotxats a dintre del llit, dormien plàcidament.

En el cel, els estels brillaven amb un parpelleix inquiet i dolç alhora.

Posant-hi bon xic d'esforç...

i gràcies a la seva il·lusió esperançada...

Els dos germanets, pel fi, havien trobat, entre aquella família de camperols...

¡La veritable joia de Nadal!

Fi

DIUMENGE	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE
18.00 Dibuixos animats. 18.30 Digui, digui... Concurs. 19.30 Estoc de pop. 20.30 Telenotícies. 21.00 Curar-se en salut. 21.30 Dallas - "La festa dels petrolers". 22.30 Gol a gol esports.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "La confessió". 16.00 Digui, digui... 19.30 Fes Flash. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Informatiu cinema. 21.30 Cinema 3 - "Isadora"	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "Els restituts". 19.30 Fes Flash. Festival de Pallassos, de Cornellà. 20.30 Telenotícies. 21.00 Partit de Recopa de Europa de Bàsquet - Barcelona-Villeurbanne. 22.30 Àngel Casas Show.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "Rebels de la muntanya". 16.15 Aula visual - (Repetició). 19.30 Fes Flash. 20.00 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Identitats. 22.00 Retalls i embolics - "La mostra". 22.30 Un món que desapareix.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "Tots són fills de Déu". 16.15 Aula visual. 19.30 Fes Flash. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 Partit Digui, digui... a tot esport. 22.00 Bergerac - Cap. 1.	14.15 Pobles de Catalunya. 14.30 Telenotícies. 15.15 Carson i Carson, advocats - "Feliços ells" (repetició). 19.30 Fes Flash. 20.15 Concurs. 20.30 Telenotícies. 21.00 30 minuts. 21.30 Galeria oberta - Festival Internacional de Pallassos de Cornellà.	18.00 Maya. 19.00 Telefilm - "Brink's: el gran robatori". 20.30 Telenotícies. 21.00 Concurs: Tres i l'astròleg. 22.00 El lladre - Cap. 1.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.00 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Temps i marca. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Inspector Gadget. 16.00 Per a la resta dels seus dies - Ep. nº 5. 17.20 I tanmateix t'estimo. 17.50 El món de la ciència. 18.45 Val més prevenir. 19.15 Estudi estadi. 20.00 M.A.S.H. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 El quart braç - Ep. nº 9. 22.00 Especial musical. 23.00 Autoretrat. 24.00 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Miramar esportiu. 14.00 Crear i viure. 14.25 Miramar informatiu. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Falcon Crest "El bueno, el malo y el profano". 16.30 La tarda. 17.20 El món vegetal. 17.45 Hola, nois! 17.50 Barri Sésamo. 18.20 El planeta imaginari. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Pista lliure. 20.00 Consum. 20.30 Telediari - 2ª edició. 21.05 El superagent 86 - "Maridos a docenas". 21.35 Estiu jants. 22.35 Viure cada dia. 23.35 Telediari - 3ª ed. 23.50 Telesport. 24.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Comarques. 14.00 El xou de la família Pera. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Falcon Crest - "Penúltimes preguntes". 16.30 La tarda. 17.20 Al mil por mil. 17.45 Barri Sésamo. 21.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 Bàsquet. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'home i la terra. 21.35 Units enfront al delictes. 22.35 En portada. 23.30 Telediari - 3ª

ed. 23.45 Telesport. 23.55 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Comarques. 14.00 Honorables ciutadans. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Falcon Crest - (Últim episodi) "Últimes respostes". 16.30 La tarda. 17.20 D'ací i d'allà. 17.50 Barri Sésamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.00 Objectiu 92. 20.00 De pel·lícula. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Els comptes clars. 21.35 Sessió de nit - "Llegaron a Cordura". 23.45 Telediari - 3ª ed. 24.00 Telesport. 00.10 Testimoni. 00.15 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Comarques. 14.00 Retalls de temps. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Aigua sota el pont - "Ep. nº 1". 16.30 La tarda. 17.20 Un país de sagitari. 17.45 Barri Sésamo. 18.20 El kiosk. 18.50 Informatiu juvenil. 19.05 La cova dels forrellats. 19.30 Disc vist. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 L'arca de Noé. 21.35 Aquí et vull veure. 22.40 Paissatge amb figures. 23.30 Telediari - 3ª ed. 23.45 Telesport. 23.55 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Primera fila. 14.00 Pleiteguensam. 14.25 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Aigua sota el pont Ep. nº 2. 16.30 La tarda. 17.30 Altres rutes, altres camins. 18.00 Hola, nois! 18.10 Barri Sésamo. 18.35 Scooby Doo i Scrappy Doo. 19.05 Informatiu juvenil - nosaltres. 19.30 Arabella. 20.00 Al galop. 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Un, dos, tres. 22.50 Verdi. 00.05 Telediari -

3ª ed. 00.30 L'art de viure. 01.05 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristall. 12.30 Dibuixos animats. 12.55 Loteria nacional. 13.05 Gent jove. 14.30 Protagonista el vi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 La petita Lulú. 16.05 Primera sessió - "Bahía negra". 18.00 Els savis. 19.00 Viatgers en el temps. 19.30 "V" "Episodi nº 1." 20.30 Telediari - 2ª ed. 21.05 Ahir i avui de l'aviació. 21.30 Informe setmanal. 22.40 Dissabte, cine - "Los niños del Brasil". 01.00 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 A ple sol. 16.00 A ciència certa. 17.00 Estrenes TV - "En la brecha". 18.40 Candy, Candy. 19.00 Dos en ratlla. 20.05 Anells d'or. 21.00 El dominical. 22.00 Llargmetratge - "La advertència". 00.05 L'ull del vídeo. 00.45 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Estadi 2. 20.30 La nit del cine espanyol - Primera part - "La Fe". 23.50 Últimes preguntes. 24.00 Resum informatiu. 00.30 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Digui, digui... 17.00 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Si jo fos president. 22.30 L'edat d'or. 24.00 Resum informatiu. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Arc iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Estudi obert. 23.00 Jazz entre amics. 24.00 Resum informatiu. 00.30 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat.

18.30 Tripijocs. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 Bàsquet. 21.00 Fila 7. 22.30 Cine club - "Alemania, año cero". 24.00 Resum informatiu. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès - Follow me. 19.40 La clauve. 00.10 Resum informatiu. 00.40 Comiat.

AVUI

Premsa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telef. 246 60 00 (10 línies) Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

BARCELONA, A ..... DEL .....

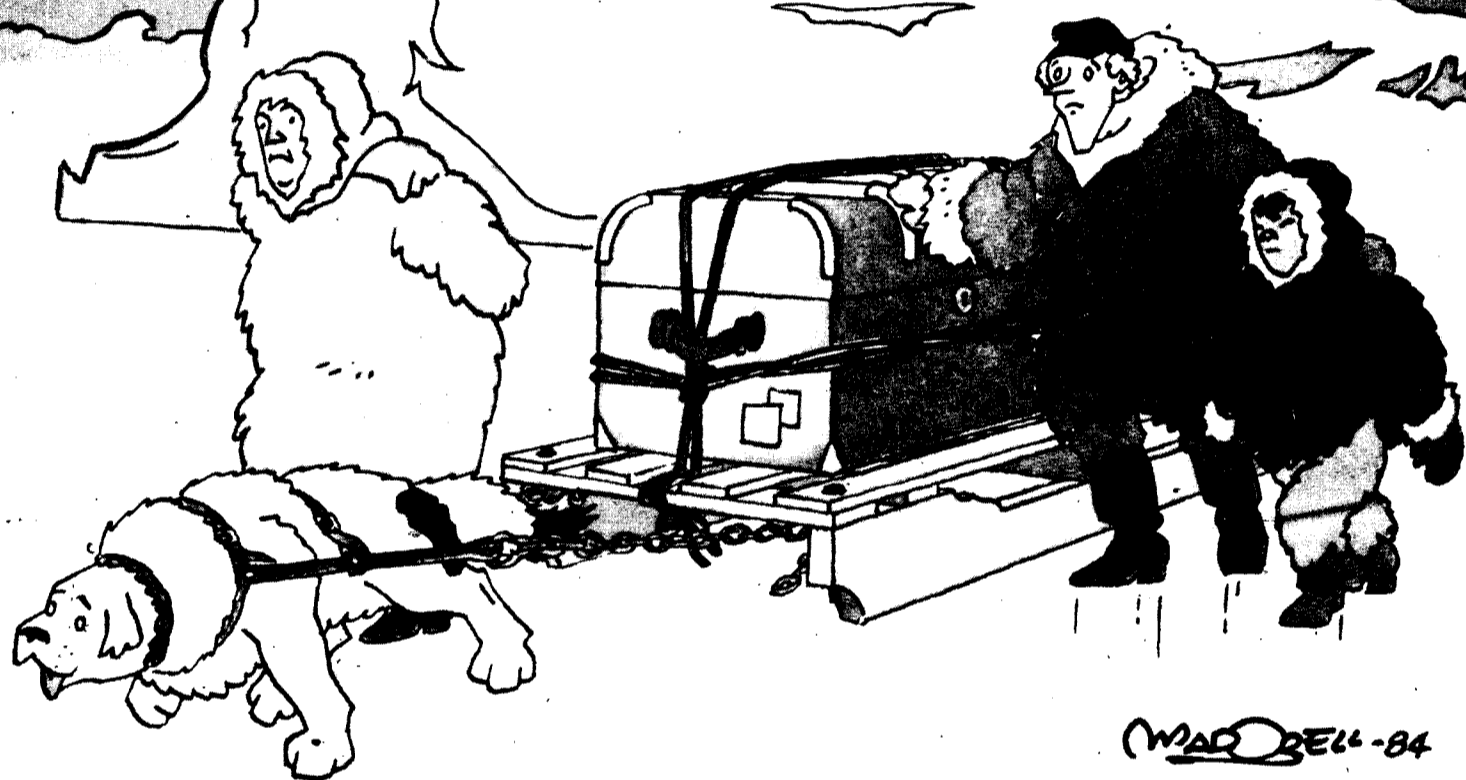
PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

NOU COMIC

EN MASSAGRAN

al

POL NORD

Col·lecció "MASSAGRAN"

Guió: Ramon Folch i Camarasa

Dibuixos: Josep M. Madorell

Volums publicats:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN
- EN MASSAGRAN i el quadrat màgic
- EN MASSAGRAN al POL NORD

En preparació:

- EN MASSAGRAN i els negres

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79. Barcelona-13 Tels. 245 72 03-04